ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Α΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1953 | ΤΕΥΧΟΣ 12ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1953)

Δ΄. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

«Ὑπερήφανοι διέσχισαν τὸν ἐρυθρωπὸν στῖβον τῆς ἀπεράντου παλαίστρας τῆς Τιμῆς καὶ τῆς Δόξης καὶ παλαίοντες πρὸς τὸ ἔγκλημα, τὴν βίαν καὶ τὴν τυραννίαν, ἔπεσαν ἡρωϊκῶς ἢ ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου καὶ διὰ τὰ φυσικὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς, τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου».

ΜΑΡΚΕΤΑΚΗΣ ΣΤΥΛ.
Ὑπαστυνόμος Α΄
Ἐφονεύθη κατὰ τὴν σύλληψιν δολοφόνου κομμουνιστοῦ τὴν 18-9-46.

ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ΔΗΜ.
Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δεκέμβριον 1944 βασανισθεὶς ἀγρίως

ΨΑΡΟΥΛΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ὑπαρχιφύλαξ
Ἐφονεύθη ἡρωϊκῶς μαχόμενος κατὰ κομμουνιστῶν τὴν 4-12-44.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Δ.
Ἀστυνόμος Β΄
Συλληφθεὶς ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὴν 9-12-44.

ΛΕΒΕΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυνόμος Β΄
Ἐφονεύθη τὴν 11-1-1944 κατὰ γενόμενον βομβαρδισμὸν ἐν Πειραιεῖ.

ΔΡΟΣΟΣ ΑΝΑΣ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-4-44.

ΠΕΤΟΥΣΗΣ ΚΩΝ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐφονεύθη τὴν 29-5-48 κατὰ δολοφ. Χρ. Λαδᾶ.

ΣΕΦΕΡΗΣ ΙΩΑΝ.
Δεκ. Ὑπαστυνόμος
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 18-6-44.

ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δεκέμβριον 1944.

ΚΑΡΑΝΑΤΣΗΣ ΝΙΚ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τὴν 8-10-44.

ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Β.
Ὑπαστυνόμος Α΄
Κατεσφάγη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 5-12-44.

ΚΑΡΟΥΣΟΣ ΔΙΟΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 6-12-44.

ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ ΔΗΜ.
Ὑπαστυνόμος Β΄
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-12-44.

ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 4-12-44.

ΠΑΝΟΥ ΓΕΩΡΓ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ κομμουν. τὴν 5-12-44.

ΜΩΡΑΚΑΣ ΧΡ.
Ἀρχιφύλαξ
Ὑπέκυψεν εἰς φρικτὰ βασανιστήρια κομμουνιστῶν τὸν Δεκέμβριον 1944.

ΤΣΙΑΝΤΑΣ ΑΘ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομ. ἐν Περιστερίῳ τὴν 19-12-44.

ΜΑΛΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Ι.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΚΑΠΝΟΥΤΖΗΣ ΘΟΥΚ.
Ἀστυνόμος Β'
Συνελήφθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 24-12-44 καὶ κατεκρεουργήθη ἐν Πειραιεῖ.

ΠΙΤΣΙΟΣ ΔΗΜ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 7-6-47.

ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛ.
Ὑπαστυνόμος Α'.
Ἐφονεύθη ἐν συμπλοκῇ μετὰ κακοποιῶν τὸ 1943

ΠΙΝΙΩΤΗΣ ΚΩΝ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐσφάγη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 12-12-44.

ΝΤΡΕΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Κατεσφάγη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΑΛΕΞΕΑΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 6-12-44.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΗΜ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 22-12-44

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ - ΗΔΟΝΙΣΤΙΚΑ

Ὑπὸ **ΚΩΝΣΤ. Π. ΤΣΙΠΗ** Ἀστ. Δ/ντοῦ Β'

(Συνέχεια καὶ τέλος)

III.

ΣΤ' Τρόποι χρήσεως ναρκωτικῶν

Α'.— Τρόποι χρήσεως: 1) Αἰθέρος, 2) Κοκαΐνης, 3) Ὀπίου, 4) Μορφίνης, 5) Ἡρωΐνης, 6) Ἰνδικῆς καννάβεως (χασίς).
Β'.— Τὸ ὀπιοκαπνιστήριον.
Γ'.— Τὸ χασισοποτεῖον.

Α'. Τρόποι χρήσεως αἰθέρος, κοκαΐνης, ὀπίου, μορφίνης, ἡρωΐνης, χασίς.

Ἡ πρὸς ἡδονισμὸν χρῆσις τῶν ἀνωτέρω περιγραφομένων ναρκωτικῶν οὐσιῶν, ὡς εἰδικῶς περὶ ἑκάστου τοξικομανοῦς ἀναφέρεται, ποικίλλει κατ' εἶδος καὶ ἔκτασιν συνηθείας. Ἐν πολλοῖς ὅμως ὁ φόβος τῶν ποινικῶν συνεπειῶν τῆς πράξεως ταύτης μετεσχημάτισεν ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον τὰς μεθόδους χρήσεως, ἐξ οὗ καὶ εὐρύτερον διεδόθησαν τὰ ταχείας λήψεως τοιαῦτα ὡς ἡ ἡρωΐνη, ἥτις κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῆς λαμβάνεται δι' εἰσπνοῆς ἀπὸ τῶν ρωθώνων. Ἡ περαιτέρω ἀνάγκη τῆς δι' ἐνέσεων εἰσαγωγῆς τοῦ δηλητηρίου, ἐδημιούργησαν τὴν προσφυγὴν εἰς πρόχειρα καταφύγια—ὑπὸ τὸν θόλον γεφύρας ἢ χώρους ἐγκαταλελειμένων οἰκοδομῶν ἢ εἰς ἐνδιαιτήματα φαυλοβίων, ἐν οἷς παρέχονται προχείρως καὶ ἐν κρυπτῷ τὰ πρὸς τοῦτο μέσα ἀντὶ ἀναλόγου ἀμοιβῆς, συνισταμένης εἰς μετρητὰ πολλάκις δὲ πωλήσεως μέρους τῶν ἐνδυμάτων τοῦ τοξικομανοῦς ἢ ἀντικειμένων ἀνεξελέγκτου προελεύσεως προσφερομένων ὑπ' αὐτῶν. Οἱ γνωστοὶ καὶ συνήθεις τρόποι χρήσεως, οἵτινες μέχρι τοῦδε διεπιστώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν συνίστανται κατ' εἶδος ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ αἰθὴρ εἰσπνέεται διὰ τῶν ρωθώνων μέσῳ ἐμπεποτισμένου δι' αὐτοῦ βάμβακος μανδυλίου, πανίνου ὑφάσματος ἢ περιβραχέντος τεμαχίου ζακχάρεως ἢ διὰ καταπόσεως ποσότητος ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἐθισμοῦ τοῦ αἰθερομανοῦς. Ἡ περίπτωσις τῆς χρήσεως μετὰ ζακχάρεως ἀνάγεται εἰς τὸ παρελθὸν καὶ παρείχετο ἐμπειρικῶς ἐπὶ περιπτώσεων λιποθυμικῶν καταστάσεων ὑπὸ γυναικῶν μονίμως παραπονουμένων δι' ἀθυμίαν καὶ κεφαλαλγίας ἐγένετο ἀλλεπαλλήλως χρῆσις, ἐξ ἧς προεκαλεῖτο ἀκούσιος ἐθισμός, ὅστις συνεχῶς παρώθει εἰς τὴν αὔξησιν τῆς χρήσεως καὶ ποσότητος.

2. Ἡ κοκαΐνη εἰσπνέεται κυρίως διὰ τῶν ρωθώνων, σπανιώτατα δὲ ὑπὸ τοῦ κοκαϊνομανοῦς χρησιμοποιεῖται ὑπὸ μορφὴν ἐνέσεων, καθ' ὅσον ἐπαύξησις τῶν χρονικῶν ὁρίων λήψεως καὶ τῆς ποσότητος κατὰ δόσιν ἱκανοποιεῖ προσκαίρως τὸν ἐθισθέντα.

3. Τὸ ὄπιον τρώγεται εἰς μικρὰ τεμάχια—ὀπιοφάγοι—ἀλλὰ τὸ πλεῖστον καπνί-

ζεται μέσῳ εἰδικῆς καπνοσύριγγος—ὀπιοκαπνισταί—καὶ εἰς κατάλληλον χῶρον πρὸς τοῦτο—τὰ ὀπιοκαπνιστήρια—ἅτινα παρ' ἡμῖν τελείως ἐλλείπουσιν, ἐν Γαλλίᾳ μερικῶς ηὐδοκίμησαν καὶ εἰς τὰς χώρας τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς ἰδιαιτέρως ἀφθονοῦν. Ἡ διὰ τοῦ καπνίσματος χρῆσις ἀπαιτεῖ συντείνοντα μέσα, ἅτινα μετ' ἐπιμελείας παρέχονται εἰς τὰ εἰδικὰ ταῦτα κέντρα.

4. Ἡ μορφίνη ἐνίεται ὑποδορείως τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὴν ὑγρὰν μορφήν, ὑφ' ἣν φέρεται εἰς ἐνέσεις ἐν τῷ ἐμπορίῳ, ἰατρικῶς δὲ καὶ ἐνδοφλεβίως. Πολλάκις ὁ μορφινομανὴς προβαίνει εἰς τὴν διάλυσιν κύβων στερεᾶς μορφῆς εἰς τὸ ὕδωρ καὶ προβαίνει εἰς χρῆσιν διὰ σύριγγος, μακρὰν ἢ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ὅρων ἀντισηψίας καὶ ἀναλογιῶν, σπανίως δὲ χρησιμοποιεῖται καὶ διὰ τριβῆς κόνεως μορφίνης ἐπὶ εὐαισθήτων σημείων τοῦ σώματος ὑπὸ γυναικῶν.

5. Ἡ ἡρωΐνη εἰσπνέεται διὰ τῶν ρωθώνων, ἐνῷ συγχρόνως ἐλαχίστη ποσότης λείχεται διὰ τῆς γλώσσης. Κατὰ τὴν ἀμέσως δ' ἐπακολουθοῦσαν μετὰ τὴν τοιαύτην χρῆσιν περίοδον, ὅτε ἡ ἀκατανίκητος τάσις τοῦ ὀργανισμοῦ παρωθεῖ γιγαντιαίως εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῶν δόσεων, ἡ διατήρησις τῆς παροδικῆς ἰσορροπίας ἐπιτυγχάνεται δι' εἰσαγωγῆς προχείρως διαλελυμένης εἰς τὸ ὕδωρ ἡρωΐνης, ἥτις ἐνίεται ὑποδορείως καὶ ἄνευ ἐλέγχου τινός. Οὕτως τὸν τοξικομανῆ συμπαρακολουθοῦν πλὴν τῶν ἄλλων ὀργανικῶν βλαβῶν καὶ τοιαῦται ἐμφανεῖς τῶν γαγγραινώδους τὸ πλεῖστον μορφῆς ἀγομένων ἀποστημάτων μηρῶν καὶ βραχιόνων.

6. Τὸ χασὶς τρώγεται, σπανίως ὅπως παρ' ἡμῖν—χασισοφάγοι—ἐνῷ εὐρέως καπνίζεται ἀναμιγνυόμενον μετὰ καπνοῦ ὑπὸ μορφὴν κοινοῦ σιγαρέττου, ἀλλ' ὡς ἀποδοτικώτερον εἰς εὐφορικὰ ἀποτελέσματα προτιμᾶται ὑπὸ τῶν ἐμπείρων τὸ κάπνισμα αὐτοῦ μέσῳ εἰδικοῦ τύπου ναργιλὲ μετὰ κοινοῦ τουμπεκίου. Εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν ἀνεμιγνύετο ἡ κόνις αὐτοῦ εἰς τὴν ζύμην παρασκευῆς γλυκισμάτων, ἅτινα ἱκανὴν εἶχον διάδοσιν εἰς κοσμικά τινα σαλόνια ἐν Γαλλίᾳ.

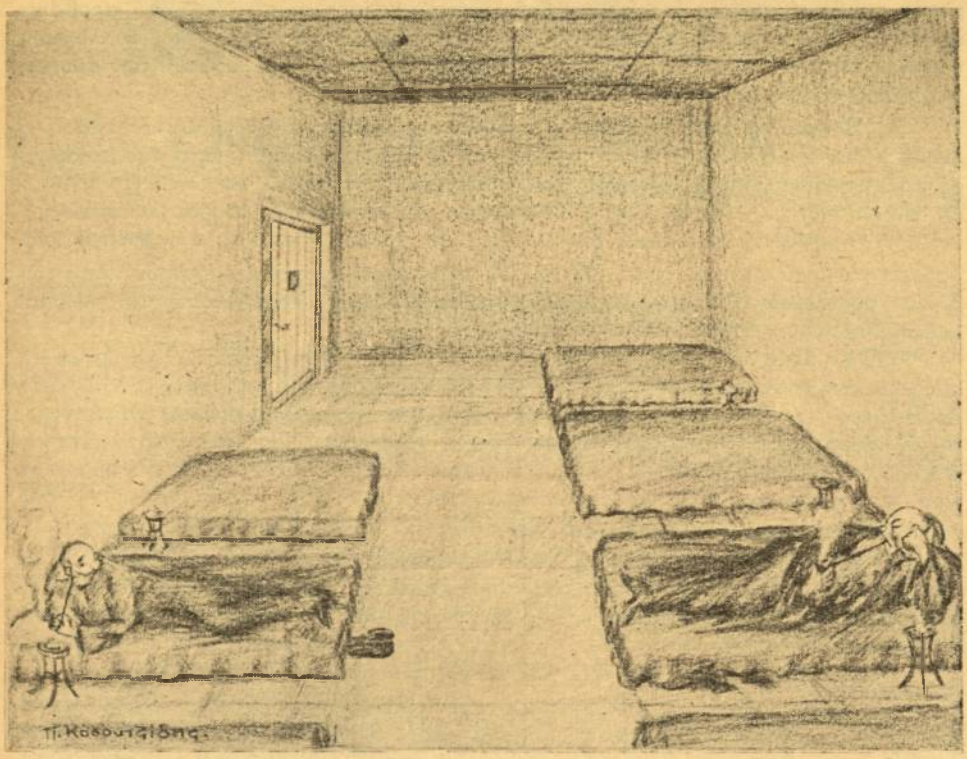
Β'. Τὸ Ὀπιοκαπνιστήριον.

Εἰς τὰς πλείστας περιοχὰς τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, κυρίως αἱ ἀστικαὶ διεθνοῦς πληθυσμοῦ πόλεις, διατηροῦσι συστηματοποιημένα κέντρα, εἰς τὸ βάθος κυρίως ἑστιατορίων, παροχῆς τῶν μέσων ὀπιοποσίας, τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸν τύπον ὀπιοκαπνιστήρια, ἅτινα πολλάκις καλύπτονται ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ τεϊοποτείου καὶ ἐν οἷς συνδυάζεται ἡ παροχὴ ἰδιαιτέρως ἑνὸς ἑκάστου τοιαύτης διαφόρου ὕλης εὐφραντικοῦ.

Ἐκ τῶν περιγραφῶν καὶ ἀφηγήσεων τῶν ταξιδευσάντων εἰς τὰ μέρη ταῦτα προκύπτει, ὅτι ὁ εἰδικὸς τοῦ ὀπιοκαπνιστηρίου χῶρος εἶναι αἴθουσαι, εἰς τὸ βάθος κείμεναι ἐπιφανειακοῦ τίτλου καὶ ἐμφανίσεως καταστήματος ἐλευθέρως λειτουργοῦντος, ἀλληλοδιαδόχως συνδεόμεναι δι' ἀνοικτῶν θυρῶν. Ἐν ἑκάστῃ τοιαύτῃ αἰθούσῃ ἡ ἐπίπλωσις εἶναι χαρακτηριστικῶς λιτή, συνισταμένη εἰς ἐστρωμένας χαμαὶ ἐν διαδοχικῇ σειρᾷ ψάθας ἐν εἴδει προχείρου κλινοστρωμνῆς ἢ ντιβάνια, ἐφ' ὧν ὁ ὀπιοκαπνιστὴς ἐξηπλωμένος καπνίζει τὴν πίπαν του. (Εἰκὼν 1). Παρ' ἑκάστῃ τοιαύτῃ κλίνῃ ὑπάρχει μικρὰ βάσις φλογὸς δι' ἧς ἀνάπτεται καὶ ἐπανανάπτεται, ἀναδευόμενον διὰ σιδηρᾶς βελόνης μήκους μολυβδοκονδύλου, τεμάχιον ὀπίου. Οὕτω δὲ καιόμενον, ἐλαφρῶς πυροτρίζει, ὡς ἐκ τῆς περιεχομένης εἰς τὴν μᾶζαν του ὑγρασίας, τοποθετημένον εἰς τὸ κοῖλον τμῆμα τῆς καπνοσύριγγος, ὁμοιαζούσης πρὸς τὸ κοινὸν τσιμπούκι, καὶ ἧς ὁ σωλὴν διοχετεύσεως καὶ ἀναρροφήσεως τοῦ καπνοῦ—τὸ μαρκοῦτσι, ξύλινον—εἶναι συνήθως μήκους 0;30 τοῦ μ. περίπου. Ἡ μικρὰ αὕτη ποσότης ὀπίου καίεται σχετικῶς ταχέως καὶ δὲν ἱκανοποιεῖ ἐπαρκῶς τὸν καπνίζοντα, ἐξ οὗ ἡ μία πίπα διαδέχεται τὴν ἄλλην, κατὰ σειρὰν μέχρις 6 ἢ 7 καὶ πλέον, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως τοῦ καπνιστοῦ, οὗτινος ἡ παραμονὴ εἰς τὸν πρὸς τοῦτο χῶρον καὶ τὴν θέσιν κατακλίσεως δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 24 ὥρας.

Ἡ ἐναλλαγὴ καὶ παρασκευὴ τῆς πίπας δι' ἀνανεώσεως τοῦ ὀπίου συντελεῖται ὑπὸ τοῦ πρὸς τοῦτο προσωπικοῦ τοῦ κέντρου, ἐκ κορασίδων ἢ νέων.

'Η πρὸς τροφὴν ἢ πόσιν διάθεσις ἀναστέλλεται πλήρως κατὰ τὰ διαστήματα ταῦτα, διότι ὁ καπνιστὴς καταλαμβάνεται ἐξ αἰσθήματος πλήρους νωχελείας διὰ τὰ πάντα καὶ συντηρεῖται εἰς μίαν κατάστασιν εὐφροσύνου ἀδιαφορίας μετ' ὀνειροπολήσεων εὐαρέστων. Τὰ γήϊνα εἶναι μακρὰν αὐτοῦ καὶ ἡ προσωπικότης νεκροῦται μεθ' ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων τάσεων καὶ κοινωνικῶν αἰσθημάτων, δι' ὧ οἱ δεσμοὶ συγγενείας, σχέσεων γάμου, φιλοτιμίας, φιλίας καὶ γνωριμίας ἔτι πρὸς τὸν παρακείμενον ἐξα-

Εἰκὼν 1.—'Οπιοκαπνιστήριον ἐκ τῶν λειτουργούντων εἰς τὰς χώρας τῆς Ἄπω 'Ανατολῆς.

φανίζονται. Εἷς ἕκαστος ζῇ κατακεκλιμμένος εἰς ἴδιον, ἀλλὰ ξένον κοινωνικῶς κόσμον. Αἱ γεννετήσιοι λειτουργίαι διὰ τὸν ἄρρενα ἀτονοῦν ἀπολύτως, ἐνῷ διὰ τὸ θῆλυ ἀντιστρόφως ἐνισχύονται κατ' ἔκτασιν τρομώδους ἀναταραχῆς, κατευναζόμεναι διὰ τῆς πόσεως αἰθέρος, ὅτε μία κωματώδης κατάστασις διαδέχεται τὴν πρὸ ὀλίγου ἀνήσυχον καταστᾶσαν φύσιν. Εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔτι ἡ πίπα συνοδεύει τινὰς παρὰ τὰς ἐπιμόνους ἀπαγορεύσεις, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον τοῦ νυσταλέου τύπου, τοῦ κοιμωμένου ἔτι ὑπαλλήλου κέντρου τινὸς ὀρθίου ἔν τινι γωνίᾳ τοῦ καταστήματος ἔνθα ὑπηρετεῖ, εἶναι τι τὸ σύνηθες εἰς τὰς περιοχὰς ταύτας. 'Η διάδοσις εἶναι εὐρυτάτη διὰ τοὺς ἐντοπίους, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῶν εὐρωπαϊκῶν ὁριστικῶς περιέλαβε. Τινὲς δὲ τούτων μετέφερον τὴν ροπὴν ταύτην εἰς πολυάνθρωπα εὐρωπαϊκὰ κέντρα, πολλοὶ δὲ κατέλιπον τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν ταῖς χώραις τῆς μητρὸς τῆς ἕξεως ταύτης ἐν μέσῳ τῶν πλέον πολυποικίλων καὶ ἀπιθάνων ἀθλιοτήτων, εἰς ἃς ὁδηγεῖ ἡ πλήρης κατάπτωσις τοῦ ἀνθρωπίνου τύπου.

Γ'. Τὸ Χασισοποτεῖον.

Τὸ χασὶς εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν εὐφραντικὸν τῶν φαυλοβίων, οἵτινες καθ' ὁμάδας κατά προτίμησιν ἐπιδίδονται εἰς τὸ κάπνισμα ἐντὸς εἰδικῶν πρὸς τοῦτο ἐντευκτηρίων —τῶν χασισοποτείων—(ντεκέδων)—ἢ εἰς ἀνοικτοὺς καὶ ἀπομεμονωμένους χώρους εἰς τὸ ὕπαιθρον ἐντὸς ἀσυλίων ἢ λέμβου ὀλίγον μακρὰν τῆς ἀκτῆς, πάντοτε πέραν παντὸς πρὸς τὴν τάξιν των ξένου καὶ περιέργου βλέμματος. Τὸ κατ' ἄτομον κάπνισμα σιγαρέττου περιέχοντος χασὶς εἶναι τῶν νεοφωτίστων ἀσχολία, ἥτις δὲν πληροῖ τὸν ὅρον τῆς ἐπιθυμητῆς μέθης—κέφι—ἀλλ' ἀποτελεῖ προσωρινὴν τοῦ ἐμπείρου διέξοδον καὶ τρόπον εἰσαγωγῆς τοῦ ἀρχαρίου. Τὸ ὁμαδικὸν κάπνισμα πέντε ἕως δέκα προσώπων ἱκανοποιεῖ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ κύκλου τῶν οἰνοποτούντων τὸ συναίσθημα τῆς ὁμαδικῆς διασκεδάσεως—παρέας—ὑπὲρ τῆς ὁποίας αἱ προπαρασκευαὶ συντελοῦνται παρόντων πολλάκις τῶν θαμώνων ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ ἐμπειροτέρου, κυρίως τοῦ διευθύνοντος τὸ κέντρον, εἰς τὸν πρὸς τοῦτο ὁρισθέντα χῶρον.

Τὰ μόνιμα τοιαῦτα ἐντευκτήρια λειτουργοῦσιν εἰς καλῶς προφυλασσόμενα ἀπὸ τῶν περιέργων βλεμμάτων σημεῖα τῆς πόλεως καὶ τὸ πλεῖστον εἰς συνεχόμενον πρὸς μικροκαφενεῖον εἰς τὸ βάθος τῆς οἰκοδομῆς κείμενον ἰδιαίτερον δωμάτιον, καί, εἰ δυνατόν, διπλῆς ἐξόδου τοιοῦτον. Εἷς τινα δὲ ἀπὸ τοῦ κυρίως χασισοποτείου θέσιν τοποθετεῖται ὁ ἐποπτεύων τὰ πέριξ φύλαξ (τσιλιαδόρος) παρὰ τὴν ἀπομεμακρυσμένην ἐξωτερικὴν θύραν ἢ παρὰ τὸν ἐξώστην τῆς οἰκοδομῆς, συνδεόμενος διὰ σχοινίου μετὰ κώδωνος ἠχοῦντος εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἵνα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει ἀστυνομικῶν εἰδοποιήσῃ περὶ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου διὰ τῆς μεταδόσεως τοῦ συμπεφωνημένου σήματος.

Διὰ τὸ κάπνισμα χρησιμοποιεῖται ἰδίου τύπου ναργιλές, οὗτινος τὸ κοῖλον τμῆμα κυκλοφορίας ὕδατος καὶ καπνοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἰνδοκάρυον κατὰ προτίμησιν, ἐξ οὗ ἔχει ἀφαιρεθῇ ἡ ξηρὰ ἢ πολτώδης οὐσία εἰς τρόπον ὥστε τὸ κέλυφος καθίσταται δοχεῖον κενόν, ὅπερ πληροῦται κατὰ τὸ ἥμισυ δι' ὕδατος καὶ εἰς ἕτερον ἥμισυ κυκλοφορεῖ καπνός. Χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης πήλινα ὅμοια δοχεῖα τοῦ τύπου τοῦ παιδικοῦ κουμπαρᾶ, εἰδικῶς κατασκευαζόμενα. Εἰς εἰδικὰς περιστάσεις, ὡς ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐξυπηρετεῖται καὶ δι' ἄλλων προχείρων ἐκ λευκοσιδήρου δοχείων. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀπολῃγούσης εἰς σωληνοειδῆ ὀπὴν τοποθετεῖται ὁ κυρίως λουλᾶς, ἤτοι πήλινος βάσις κοίλου σωλῆνος, φερούσης κατὰ τὸ ἀνώτατον ἄκρον διάτρητον ἐπιστέγασμα περιβαλλόμενον ὑπὸ στεφάνης—φέσι—. Ἐπ' αὐτοῦ τοποθετοῦνται φύλλα καπνοῦ τουμπεκίου, τεμάχιον χασὶς—τσίκα—καὶ ἡ πυρά. Εἰς τὴν μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ δοχείου ὑπάρχει ὀπή, ἐφ' ἧς προσαρμόζεται κυλινδρικὸς σωλὴν μήκους 0,40 μὴ ἐπικοινωνῶν πρὸς τὸ ὕδωρ, κυρίως ἐκ καλάμου—μαρκοῦτσι, ἐξ οὗ ἀναρροφᾷ ὁ καπνίζων καὶ εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν ἑτέρα ὀπὴ ἐξόδου τοῦ πλεονάζοντος καπνοῦ, καλουμένη ντουμανότρυπα, ἐκ τοῦ ντουμάνι—καπνὸς—καὶ τὴν ὁποίαν φράσσει διὰ τοῦ δακτύλου του κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναρροφήσεως ὁ καπνιστής. Ὁ ναργιλὲς ἐπεννοήθη διὰ τὸ κάπνισμα τοῦ καπνοῦ, ὅστις καθίσταται δροσερότερος διερχόμενος μέσῳ ὑδατίνου στρώματος. Προτιμᾶται δὲ ἰδιαιτέρως διὰ τὸ κάπνισμα τοῦ χασίς, διότι δι' αὐτοῦ συνδυάζεται ἡ χρῆσις καπνοῦ καὶ χασίς, ὅπερ οὕτω διατηρεῖ πληρεστέρας τὰς μεθυστικάς του ἰδιότητας.

Εἰς τὰ κέντρα ταῦτα συγκεντροῦνται οἱ χασισοπόται—ντερβισάδες—καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ κέντρου—ντεκεντζῆς—παρασκευάζει τὸν ναργιλὲν—λουλᾶν—μάπαν ἢ γούργουραν, ἀναρροφᾷ πρῶτος πρὸς ἔλεγχον τῆς καλῆς λειτουργίας δίδων τρόπον τινὰ τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς τελετῆς καὶ παραδίδει αὐτὸν εἰς τοὺς θαμῶνας, οἵτινες διαδοχικῶς καπνίζουσιν κύκλῳ καθήμενοι χαμαὶ κατὰ τὸ τούρκικον ἔθιμον ὀκλαδὸν ἢ ἐπὶ χαμηλῶν καθισμάτων. Μεθ' ἑκάστην ἀπὸ τοῦ ναργιλὲ ἀναρρόφησιν παραδίδεται εἰς τὸν παρακείμενον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρι κορεσμοῦ τῆς ἐπιθυμίας, ὅτε ἄρχεται ἡ ἐπίδρασις—μαστουρόνονται—ἐξ οὗ μαστούρης ὁ μεθυσθεὶς καὶ χαρμάνης ὁ στερούμενος καὶ ἐπιθυμιῶν. (Εἰκὼν 2).

Ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ μονίμου κέντρου διακόσμησις εἶναι ἁπλῆ καὶ τὸ πλεῖστον ὑποτυπώδης πλαισιουμένη διὰ προχείρων κοινῶν ξυλίνων χαμηλῶν καθισμάτων (σκαμνιὰ) εἷς τινας δὲ ἐνυπάρχει καὶ ἑστία πυρᾶς (μαγκάλι) διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἑστίας καύσεως. Εἰς παρακείμενον δὲ χῶρον προθήκη γλυκισμάτων καὶ καρύων, ἐξ ὧν πολλὰ καταναλίσκουσιν οἱ συνδαιτημόνες. Οἱ τοῖχοι φέρουσι δι' ὑδατογραφήσεως προχείρου, ἀκαλαισθήτους εἰκόνας ἡμιγύμνων γυναικῶν, ἐξωτικῶν ἀνθέων, καβαλλιστικῶν

Εἰκὼν 2.—Χασισοποτεῖον ἐν λειτουργίᾳ. Τὸ πάθος εἶναι ἔκδηλον εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν χασισοποτῶν.

σχημάτων καὶ ἄλλων ἀκατανοήτων παραστάσεων, αἵτινες εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ μεθυσθέντος προσλαμβάνουσι κινητικὴν ἱκανότητα καὶ μετασχηματίζονται εἰς ποικίλλας θελκτικὰς κατὰ τοὺς πόθους των μορφάς, ἐν αἷς ὅμως ἐμφυλλοχωροῦσι πολλάκις καὶ τρομώδεις εἰκόνες φανταστικῶν θηρίων.

Ἡ κατὰ τὴν χασιστικὴν μέθην εὐτυχία συμπαρακολουθεῖται καὶ ὑπὸ μουσικῆς ὑποκρούσεως ἐξ εἰδικοῦ ἐγχόρδου μικροσκοπικοῦ σχήματος ὀργάνου, καλουμένου μπαγλαμᾶ. Οἱ ἐλαφροὶ μονόηχοι καὶ κραυθμηρίζοντες τόνοι τοῦ ὀργάνου τούτου, ὅπερ πλήττει εἰς τῶν συνδαιτημόνων, ἀπηχοῦσιν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὡς χαρμόσυνος ὑπερκόσμιος μουσικὴ ἁρμονία ἢ ὡς μεμακρυσμένοι μηκυθμοὶ ἀγνώστων θηρίων.

Πολλάκις τινὲς ἢ ὅλοι συμπαρακολουθοῦν τοὺς τόνους τῶν ὀργάνων ἄδοντες αὐτοσχέδια τῆς τάξεώς των ἄσματα, δι' ὧν ἐξυμνοῦνται αἱ πράξεις ἢ τὰ ἤθη ὁμοίων των ἢ κατακρίνονται ὑπὸ μορφὴν παραπόνου αἱ πράξεις τῶν ἀντιτιθεμένων εἰς αὐτούς.

Ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς μέθης των ταύτης οἱ χασισοπόται, τὰ φονικὰ ὅπλα, ἅμ-

φίστομοι μάχαιραι (κάμες) τὸ πλεῖστον δι' ὧν κατὰ πλειονότητα καὶ προτίμησιν εἶναι ἐφωδιασμένοι, ὑπολαμβάνουσιν ὡς κλάδους δάφνης ἢ ἄλλου φανταστικοῦ φυτοῦ ἢ ὡς ξίφη ἡγεμόνων. Ἀναστῶσι δὲ αὐτὰς εἰς τὴν πρώτην ἐντύπωσιν φανταστικοῦ κινδύνου πρὸς ἐπίθεσιν ἢ διασπαθίζουσαν τὴν θολὴν τοῦ χασισοποτείου ἀτμοσφαῖραν κατὰ τὰς στιγμὰς τῶν αὐτοσχεδίου καὶ βαρυαλγοῦς ρυθμοῦ χορευτικῶν κινήσεων, δι' ὧν συμπληροῦται ἡ τοιαύτη ὁμαδικὴ των ψυχαγωγία. (Εἰκὼν 3).

Εἰκὼν 3.—Χασισοπόται ἐν εὐθυμίᾳ μετὰ τὴν χρῆσιν τοῦ χασὶς χορεύοντες ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ εἰδικοῦ μουσικοῦ ὀργάνου (μπαγλαμᾶ).

Ἐπὶ τῶν μαχαιρῶν αὐτῶν, ὧν αἱ θῆκαι φέρουσι διακοσμήσεις ἐν πολλοῖς ἀτέχνους παρατηρεῖ τις ἐγκεχαραγμένας συμβολικὰς παραστάσεις ὡραιοπαθῶν ἐμπνεύσεων, ἀναμνήσεων ἐκ παρελθούσης ἐν φυλακαῖς διαμονῆς τοῦ κατόχου καὶ φράσεις χαρακτηριστικὰς τῆς καὶ ἐν νηφαλιότητι νοοτροπίας τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ταύτῃ ἀνηκόντων προσώπων καὶ ὅθεν παραλαμβάνομεν τὴν πολλὰ ὑποσχομένην τοιαύτην, συνήθη δ' ἔχουσαν οὕτω : «Ἂν εἶσθε πέντε φύγετε, ἂν εἶσθε δέκα ἐλᾶτε, ἐμένα τὸ μαχαῖρι μου κανένα δὲν φοβᾶται» (1).

Ἡ ἀπειλὴ αὕτη ἀπευθύνεται κατὰ παντὸς κατ' αὐτῶν στρεφομένου, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν, οἵτινες τὸ πλεῖστον διαταράσσουσι τὴν γαλήνην τῆς τοιαύτης τοῦ χασισοποτείου τελετῆς.

(1) Γ. Θωμαΐδη, ὁ Κόκκινος Γλάρος, σελ. 4. Δι' ὑπογραφῆς Πειραιώτικο, ἀναφέρονται οἱ στίχοι «συντρόφια μας ἀχώριστα ἡ κάμα καὶ ἡ τσίκα. Τόνα σκοτώνει τὸν ὀχτρὸ καὶ τάλλο τρώει τὴν πίκρα».

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ (ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΙ. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΥΣ

1.— Βασικὴ κομμουνιστικὴ ἐπιδίωξις εἶναι ἡ κατάργησις τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας.
2.— Περὶ οἰκονομικῶν κρίσεων εἰς τὴν ἀστικὴν καὶ τὴν κομμουνιστικὴν οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν.
3.—Ἡ θεωρία τοῦ Μὰρξ περὶ ἀξίας καὶ ὑπεραξίας.

1. Βάσις τοῦ **ἀστικοῦ κοινωνικοῦ συστήματος** εἶναι, ὅπως ἐπανειλημμένως ἐτονίσαμε, ἡ **ἀτομικὴ ἰδιοκτησία,** ποὺ ἀποτελεῖ τὴ δημιουργικὴ αἰτία τοῦ πολιτισμοῦ καὶ κάθε ἐνεργητικότητος τοῦ ἀνθρώπου. Μπορεῖ μάλιστα νὰ ὑποστηρίξῃ κανεὶς ὅτι ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία θὰ παραμένῃ πάντοτε ἕνα ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα στηρίγματα σὲ κάθε κοινωνία, τὸ ὁποῖον, ὅταν ἐκλείψῃ, ἀναγκαστικὰ θὰ προκαλέσῃ καταστροφή. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ στόχο τῶν κομμουνιστῶν ἀποτελεῖ ἡ **ἀτομικὴ ἰδιοκτησία,** τὴν ὁποία πολεμοῦν μ' ὅλη τους τὴ δύναμι καὶ ζητοῦν νὰ τὴν καταργήσουν ὁπωσδήποτε γιατὶ ξέρουν, πὼς μονάχα ἔτσι θὰ κατωρθώσουν νὰ θεμελιώσουν τὸ σύστημά τους, δηλαδὴ τὴν **κοινοκτημοσύνη.**

Ὥστε γιὰ νὰ ἐπιτύχουν οἱ κομμουνισταὶ τὴν οἰκονομικὴ ὀργάνωσι τῆς κοινωνίας σύμφωνα μὲ τὸ οἰκονομικό τους πρόγραμμα, πρέπει ἀναγκαστικὰ νὰ πολεμήσουν τὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία μὲ κάθε τρόπο καὶ στὴ θεωρία καὶ στὴν πρᾶξι.

Ὁ Μὰρξ σ' ὁλόκληρο τὸ β' κεφάλαιο τοῦ κομμουνιστικοῦ μανιφέστου κάμει ἀγῶνα γιὰ νὰ πείσῃ τοὺς ἐργάτες ὅλου τοῦ κόσμου, στοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται, ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία γιατὶ εἶναι ἡ ἀφορμὴ τῆς δυστυχίας των. Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ αὐτὸ ἀγωνίζεται ν' ἀποδείξῃ ὅτι, ἀποτελοῦν ψεύδη τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ὑποστηρίζουν τὴν **ἀτομικὴ ἰδιοκτησία** καὶ πρὸ πάντων κτυπᾶ τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ἡ ἔννοια τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας κλείει μέσα της τὴ δύναμι καὶ τὴν ἀξία τῆς προσωπικότητος, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἐλατήριο τῆς προόδου στὴν κοινωνικὴ ζωὴ καὶ τὴν πηγὴ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀλλ' ἂς ἀφήσουμε τὸν Μὰρξ νὰ μᾶς εἰπῇ τὰ ἐπιχειρήματά του. Ὁ ἴδιος λοιπὸν γράφει στὸ κομμουνιστικὸ μανιφέστο (παράγρ. 37) τὰ ἑξῆς : «Ποιὰ εἶναι αὐτὴ » ἡ ἰδιοκτησία, ποὺ ἀποκτήθηκε μὲ τὴν ἀτομικὴ δουλειά, ἐνεργητικότητα,, ἀξία ; » Μήπως μιλοῦν γιὰ τὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία τοῦ μικροαστοῦ, τοῦ μικροχωριάτη, » ὁ ὁποῖος ἔζησε πρὶν ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία ; Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ τὴν » καταργήσουμε μεῖς. Ἡ ἐξέλιξις τῆς βιομηχανίας τὴν ἔχει πιὰ καταργήσει καὶ » τὴν καταργεῖ κάθε μέρα περισσότερο. Ἢ μήπως μιλοῦν γιὰ τὴν νεώτερη ἀστικὴ » ἰδιοκτησία ; Δημιουργεῖ τάχα ἡ μισθωτὴ δουλειά, ἡ δουλειὰ τοῦ ἐργάτη, μιὰ » ἰδιοκτησία γιαυτὸν τὸν ἐργάτη ; Καθόλου. Δημιουργεῖ τὸ κεφάλαιο. Δημιουργεῖ » τὴν ἰδιοκτησία, ποὺ ἐκμεταλλεύεται τὴ μισθωτὴ δουλειά, τὴν ἰδιοκτησία, ποὺ δὲ » μπορεῖ νὰ μεγαλώσῃ παρὰ μεγαλώνοντας τὸν ἀριθμὸ τῶν μισθωτῶν ἐργατῶν, » τοὺς ὁποίους κι' αὐτοὺς θὰ τοὺς ἐκμεταλλευθῇ».

Ἔτσι μὲ πλάγιο τρόπο, ὡς τέλειος δικολάβος κατορθώνει ὁ Μὰρξ νὰ ξεχωρίσῃ τὴν **ἀτομικὴ ἰδιοκτησία** τοῦ μικροαστοῦ καὶ τοῦ μικροχωριάτη, ἀπὸ τὴν ἰδιοκτησία τοῦ κεφαλαιούχου, στὴν ὁποία δίνει τὸ ὄνομα **νεώτερη ἀστικὴ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία.**

Γιὰ τὴν ἰδιοκτησία τῶν πρώτων, τοῦ μικροαστοῦ δηλαδὴ καὶ τοῦ μικροχωριάτη, ποὺ καὶ αὐτῆς τὴν κατάργησι ζητάει, δὲ μᾶς λέει τίποτε ἀφίνοντας ἔτσι νὰ

καταλάβουμε, ὅτι παραδέχεται πὼς αὐτὴ εἶναι ἀποτέλεσμα ἀτομικῆς ἐργασίας, ἐνεργητικότητος καὶ ἀξίας. Λέει μονάχα ὅτι τὴν ἰδιοκτησία αὐτὴ τὴν καταργεῖ κάθε μέρα ἡ νεώτερη ἀστικὴ ἰδιοκτησία στὴν ὁποία πρὸ πάντων ρίχνει τὰ βέλη του προσπαθῶντας ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ἄτομο μὲ τὸ **σύνολο,** γιατὶ καθὼς διδάσκει, τὸ κεφάλαιο ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία τοῦ συνόλου καὶ ἐδημιουργήθη ὄχι ἀπὸ τὴ δουλειὰ ἑνὸς μανάχα ἀνθρώπου (τοῦ κεφαλαιούχου), ἀλλὰ ἀπὸ τὴ δουλειὰ ὅλων μαζὶ τῶν ἀνθρώπων.

Αὐτὰ ὅμως δὲν μποροῦν νὰ σταθοῦν μήτε στὴ θεωρία μήτε στὴν πρᾶξι, γιατὶ σήμερα ἡ ἀντίληψις περὶ τῆς **κοινωνικότητος τοῦ κεφαλαίου,** γιὰ τὴν ὁποία ἐγράψαμε εἰς προηγούμενο ἄρθρο μας ἀποδεικνύει ὅτι, χωρὶς νὰ θίγεται καθόλου τὸ δικαίωμα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ἀποκτᾷ τὸ κεφάλαιο **κοινωνικὴ μορφή,** γίνεται δηλαδὴ τὸ ὄργανο γιὰ τὴν ἀνύψωσι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ γιὰ τὴν καλλιτέρευσι ἔτσι τῆς ζωῆς ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Βλέπει λοιπὸν κανεὶς ὅτι, τὸ πρῶτο ἐπιχείρημα, ἡ πρώτη ἐπίθεσι τοῦ Μὰρξ κατὰ τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ποὺ μὲ λίγα λόγια εἶναι ἡ προσπάθειά του ν' ἀποδείξῃ ὅτι αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ τὴν πηγὴ τῆς ἐνεργητικότητος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀποτυγχάνει.

Δεύτερη προσπάθεια κάνει ὁ Μάρξ, γιὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὰ αἰσθήματα **τῆς προσωπικότητος, τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀξίας,** τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἀπὸ τὴν **ἰδέα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας,** εἶναι μύθοι τῆς ἀστικῆς τάξεως καὶ γιαυτὸ πρέπει νὰ μὴ δίνῃ κανεὶς σημασία σ' αὐτά. Δὲ μπορέσαμε ὅμως νὰ διακρίνουμε κανένα σοβαρὸ ἐπιχείρημά του καὶ τὸ μόνο, ποὺ λέγει, εἶναι ὅτι, στὴν ἀστικὴ κοινωνία δὲν ὑπάρχει καμμιὰ προσωπικότητα καὶ καμμιὰ ἐλευθερία γιὰ τὸν ἐργάτη, ὁ ὁποῖος εἶναι δοῦλος τοῦ κεφαλαιούχου καὶ γιαυτὸ ἀκριβῶς πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία γιὰ νὰ καταργηθῇ μαζὶ μ' αὐτὴ καὶ ἡ σκλαβιὰ τοῦ ἐργάτη, ποὺ ἔτσι θὰ βρῇ προσωπικότητα καὶ ἐλευθερία.

Εἶναι φανερό, ὅτι ὁ συλλογισμὸς αὐτὸς τοῦ Μάρξ δὲν στηρίζεται πουθενά. Γιὰ νὰ καταλάβῃ κανεὶς τὴν πλάνη τοῦ Μάρξ, ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇ ὅτι στὴν ἀστικὴ κοινωνία ὁ ἐργάτης καὶ κάθε ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ διαλέξῃ μόνος του **τὸ εἶδος, τὸν τόπο καὶ τὸ χρόνο** τῆς δουλειᾶς του, ἔστω καὶ περιωρισμένα καὶ ν' ἀλλάξῃ τὴν ἐργασία, ποὺ δὲν τοῦ ἀρέσει, ὁπόταν θέλει. Αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ κομμουνισταὶ τὸ λέγουν σκλαβιὰ καὶ περιορισμὸ τῆς προσωπικότητος. Καὶ ἐρωτᾶται, τί ὄνομα πρέπει νὰ δώσῃ κανεὶς **στὴν τυραννία** τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος καθορίζει ἀναγκαστικὰ στὸν ἐργάτη, εἴτε θέλει εἴτε δὲ θέλει, **τὸ εἶδος, τὸ ποσό, τὸν χρόνο καὶ τὸν τόπο τῆς δουλειᾶς του;** Μήπως αὐτό, ποὺ ἡ ἀστικὴ κοινωνία τὸ λέγει **ἠθικὴ βία,** εἶναι μορφὴ τῆς κομμουνιστικῆς ἐλευθερίας; Δὲν χρειάζεται νομίζουμε πολὺ σκέψις γιὰ νὰ καταλάβῃ κανεὶς ὅτι καὶ στὴν προσπάθειά του αὐτὴ ἔχει ἀποτυχία ὁ Μάρξ, γιατὶ ὁ κάθε ἄνθρωπος ξεύρει καὶ ἐλπίζει, πὼς μὲ τὸ ἀστικὸ καθεστώς, θὰ κατωρθώσῃ μιὰ μέρα νὰ ἐπιβάλῃ τὴν προσωπικότητά του, γιατὶ ἔχει ὅλη τὴν ἐλευθερία νὰ ἀγωνιστῇ γιὰ νὰ τὸ πετύχῃ αὐτό. Ὁ κομμουνισμὸς ὅμως πνίγει τὴν προσωπικότητα αὐτὴ καὶ τὴν συνθλίβει μέσα στὸ χάος τῆς κοινοκτημοσύνης, ἡ ὁποία δὲν παραδέχεται τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ τὸ θέλει νὰ ἀφομοιώνεται μὲ τὸ σύνολο γιὰ τὸ ὁποῖο ζεῖ καὶ ἐργάζεται καὶ τὸ ὁποῖο μόνον ἠμπορεῖ νὰ παρουσιάζεται ὡς κάτι ξεχωριστὸ καὶ ἀνεξάρτητο, ὡς μιὰ μονάδα.

2. Ὅπως εἴδαμε πιὸ πάνω, ὁ Μὰρξ δὲν ἀρνεῖται ὅτι τὸ ἀστικὸ σύστημα, ποὺ ἔχει ὡς βάσι τὴν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία ἐδημιούργησε ἕνα λαμπρὸ πολιτισμὸ γιὰ τὸν ὁποῖο φανέρωσε καὶ ὁ ἴδιος τὸ θαυμασμό του. Ἂν ζοῦσε σήμερα, σίγουρα θὰ τρόμαζε βλέποντας τὴν πρόοδο, στὴν ὁποία μὲ τὸ ἴδιο τὸ κοινωνικὸ σύστημα ἔφτασε ὁ ἄνθρωπος ὕστερα ἀπὸ τὸ θάνατό του. Ἀσύρματοι τηλέγραφοι, τηλέφωνα, ραδιόφωνα, κινηματογράφοι, τηλεόρασις, ὑποβρύχια, ἀεροπλάνα, κατάκτησις τοῦ οὐ-

ρανοῦ καὶ τῆς θαλάσσης! Νὰ τὶ κατώρθωσε ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν ἐλευθερία του, τὴν πραγματικὴ ἐλευθερία.

'Αλλὰ γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸ ἐμπόδιο αὐτό, ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ δυνατὴ ἀπόδειξι τῆς ἀξίας, τὴν ὁποία ἔχει ἡ ἀστικὴ οἰκονομικὴ ὀργάνωσι τῆς κοινωνίας, εὑρίσκει ἀφορμὴ τὶς διάφορες ἐμπορικὲς κρίσεις, οἱ ὁποῖες ξέσπασαν κατὰ καιρούς. Αὐτὲς οἱ κρίσεις ὑποστηρίζει ὅτι προῆλθον ἀπὸ τὴν ὑπερπαραγωγὴ οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ μ' αὐτὸ κάνει ἔντονο ἐπίθεσι γράφοντας στὸ κομμουνιστικὸ μανιφέστο τὰ ἑξῆς: «Ἔξαφνα ἡ κοινωνία βρίσκεται γυρισμένη ἀπότομα πίσω σὲ μιὰ κατάστασι ἄγρια. » Νομίζει κανεὶς ὅτι μιὰ πεῖνα, ἕνας γενικὸς πόλεμος καταστροφῆς, τῆς ἔκοψαν » μὲ μιᾶς τὰ μέσα γιὰ νὰ ζήσῃ. Ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριο νεκρώνονται. Καὶ » γιατί; Ἐπειδὴ ἡ κοινωνία αὐτὴ ἔχει παρὰ πολὺ πολιτισμό, ἄφθονα μέσα γιὰ » νὰ ζήσῃ, μεγάλη βιομηχανία, πολὺ ἐμπόριο. Οἱ παραγωγικὲς δυνάμεις ποὺ δια- » θέτει δὲ χρειάζονται πιὰ τότε γιὰ νὰ δυναμώσουν τὸ σύστημα τῆς ἀστικῆς ἰδιο- » κτησίας. Ἀπεναντίας ἔχουν ξεπεράσει σὲ ἀπίστευτο βαθμὸ κατὰ τὴν ἀνάπτυξί » τους τὶς ἀναλογίες τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῆς... Τί μέσα δὲ μεταχειρίζεται ἡ ἀστικὴ » τάξι γιὰ νὰ ξεφύγῃ ἀπ' αὐτὲς τὶς κρίσεις; Τὸ πρῶτο εἶναι νὰ καταστρέψῃ μὲ τὴ » βία ἕνα σωρὸ ἀπὸ παραγωγικὲς δυνάμεις. Τὸ δεύτερο εἶναι νὰ βρῇ νέες ἀγορὲς » καὶ νὰ ἐκμεταλλευθῇ πιὸ βαθειὰ τὶς παληὲς ἀγορές. Καὶ τὶ ἀποτελέσματα ἔχουν » αὐτὰ τὰ μέσα; Τὸ βλέπουμε. Προετοιμάζουν κρίσεις ἀκόμη πιὸ γενικὲς καὶ πιὸ » φοβερές».

'Αλλὰ ἀφοῦ ἔφεραν τόση σύγχυσι καὶ τέτοια ἀναστάτωσι στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκονομικὲς αὐτὲς κρίσεις, ποὺ γεννήθηκαν ἐπειδὴ δὲν συμφωνοῦσε ἡ παραγωγὴ μὲ τὴν κατανάλωσι, ἢ ὅπως λέγουν οἱ οἰκονομολόγοι, ἐπειδὴ δὲν λειτούργησε κανονικὰ ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως ἢ τέλος, ὅπως ὁμολογεῖ ὁ Μάρξ, **ἀπὸ τὴ μεγάλη παραγωγὴ οἰκονομικῶν ἀγαθῶν, ἀπὸ ὑπερβολικὸ πολιτισμό,** τὶ πρέπει νὰ σκεφθῇ κανεὶς γιὰ τὶς οἰκονομικὲς κρίσεις, ποὺ ξέσπασαν στὸ Ρωσικὸ κομμουνιστικὸ Κράτος ὄχι **ἀπὸ τὴ μεγάλη παραγωγὴ** ἀλλὰ ἀπὸ τὴ **μικρὴ παραγωγή,** σὲ μιὰ χώρα μάλιστα πλούσια σὲ μέσα παραγωγῆς;

Ὥστε τὸ πρῶτο ἐπιχείρημα τῆς ἐπιθέσεως, τὴν ὁποία κάμει ὁ κομμουνισμὸς κατὰ τῆς ἀστικῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως, εἶναι οἱ οἰκονομικὲς κρίσεις, ἀλλ' ἀπ' ὅσα ἐκθέτουμε ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι πιὸ εὔκολο ξεσποῦν οἱ κρίσεις αὐτὲς στὴν κομμουνιστικὴ παρὰ στὴν ἀστικὴ ὀργάνωσι τῆς παραγωγῆς.

3. Δεύτερο ἐπιχείρημα τῆς ἐπιθέσεως τὴν ὁποία κάμει ὁ κομμουνισμὸς (Μαρξισμὸς) κατὰ τῆς ἀστικῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως, ἀποτελεῖ ἡ κατηγορία ὅτι αὐτὴ βοηθεῖ δῆθεν τὴ φανερὴ κλεψιὰ τῆς δουλειᾶς τοῦ ἐργάτη ἀπὸ μέρους τοῦ ἐργοδότη (τοῦ κεφαλαιούχου). Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ τὴ θεωρία τοῦ Μὰρξ περὶ **ἀξίας καὶ ὑπεραξίας.**

Μὲ τὴ θεωρία αὐτὴ χιλιάδες ἐργατῶν παρεσύρθησαν στὸν κομμουνισμὸ γιατὶ πίστεψαν ὅτι οἱ ἐργοδότες κλέβουν τὴν ἐργατική τους δύναμι καὶ σχηματίζουν ἔτσι τὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα τοὺς ἀνήκουν.

Ἂς παρακολουθήσουμε λοιπὸν ἕναν κομμουνιστὴ τὴ στιγμὴ ποὺ κάμει προπαγάνδα μὲ τὴ θεωρία αὐτὴ τῆς ὑπεραξίας, σ' ἕναν ἐργάτη ἐργοστασίου ἐπίπλων,

Λέγει λοιπὸν ὁ κομμουνιστὴς στὸν ἐργάτη τοῦ ἐργοστασίου αὐτοῦ:

— Δὲν μοῦ λὲς φίλε μου, μὲ πόσα μεροκάματα φτειάχνεις ἕνα τραπέζι;

— Σὲ δύο, ἀπαντᾶ ὁ ἐργάτης.

— Τί μεροκάματο σοῦ δίνει ὁ ἐργοδότης σου;

—60.000 δραχμές, ἀπαντᾶ ὁ ἐργάτης.

—Ἄρα, γιὰ τὸ τραπέζι παίρνεις 120.000 δραχμές, ἤτοι 2 μεροκάματα πρὸς 60.000 δραχμές.

— Πόσο στοιχίζουν τώρα τὰ ξύλα;

— 150.000 δραχμές.

— Πόσο πρέπει νὰ λογαριάσουμε τὴ φθορὰ ποὺ γίνεται στὰ ἐργαλεῖα κ.λ.π. καθὼς καὶ τὸν τόκο γιὰ τὸ κεφάλαιο ;

—Ἄλλες 30.000 δραχμές.

— Πόσο θέλεις νὰ ὑπολογίσουμε καὶ τὸ μεροκάματο τοῦ ἐργοδότη, ποὺ δὲν φαίνεται καθόλου στὸ ἐργοστάσιο ;

—Ἄλλες 100.000 δραχμές.

Ἐπομένως τὸ τραπέζι στοιχίζει : 120.000 δραχμ. γιὰ μεροδούλια
150.000 » » ξύλα
30.000 » » φθορὰ κλπ.
καὶ 100.000 » » ἀμοιβὴ ἐργοδότου.

Σύνολον 400.000 δραχμὲς

— Πόσο πουλιέται τώρα τὸ τραπέζι αὐτό ;

— Πουλιέται 500.000 δραχμές.

— Τὶς 100.000 αὐτὲς παραπανίσιες δραχμές, ποὺ ξεπερνοῦν τὴν ἀξία τοῦ τραπεζιοῦ ποιὸς τὶς παίρνει ;

— Τὶς παίρνει ὁ ἐργοδότης.

— Καὶ γιατί τὶς παίρνει ὁ ἐργοδότης ἀφοῦ αὐτὸς δὲν δούλεψε ;

— Νά λοιπόν! αὐτὲς ἡ 100.000 δραχμὲς εἶναι ἡ **ὑπεραξία,** εἶναι δικές σου φίλε μου, καὶ τὶς ἔκλεψε ὁ ἐργοδότης ἀπὸ τὸ μεροκάματό σου γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὰ κεφάλαιά του.

Μὲ τόση ἁπλότητα καὶ πειστικότητα ἀναπτύσσουν οἱ κομμουνισταὶ τὴ θεωρία αὐτὴ τῆς ὑπεραξίας. Ποιὸς ἐργάτης εἶναι κεῖνος, ποὺ δὲ θὰ ἐπαναστατήσῃ ψυχικῶς ἕτοιμος νὰ ξεσπάσῃ ἐναντίον τοῦ κλέφτη, ὅπως τὸν νομίζει, ἐργοδότου του;

Ἀρχίζει νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀδικεῖται, ὅτι εἶναι θῦμα, ὅτι καταπιέζεται, ὅτι τὸν κλέβουν καὶ καταλαβαίνει ὁ καθένας τὶ σημασία ἔχει αὐτό. Σὲ πρώτη εὐκαιρία θὰ φωνάξῃ κατάμουτρα πρὸς τὸν ἐργοδότη του **«εἶσαι κλέφτης»** καὶ θὰ θελήσῃ νὰ τοῦ ἁρπάξῃ τὸ κεφάλαιο, ποὺ τὸ θεωρεῖ δικό του πλέον.

Τὸ τονίζω ὅτι, μὲ τὴ θεωρία αὐτὴ χιλιάδες ἐργάτες παρασύρονται στὸν κομμουνισμὸ καὶ γιαυτὸ πρέπει μὲ τὸν ἴδιο ἁπλὸ τρόπο νὰ ἀποδείξουμε στοὺς ἐργάτες, ὅτι ἡ θεωρία αὐτὴ δὲν εἶναι ἀκριβὴς καὶ ὅτι κανεὶς δὲν τοὺς κλέβει τίποτε ἀπὸ τὴ δουλειά τους.

Θὰ ποῦμε λοιπὸν στὸν ἐργάτη μας τοῦ ἐργοστασίου ἐπίπλων :

—Ἂν αὐτός, ποὺ εἶναι ἐργοδότης σου δὲν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ δημιουργήσῃ τὸ ἐργοστάσιο καὶ νὰ τὸ διευθύνῃ θὰ εὕρισκες ἐσὺ δουλειά ;

—Ἀσφαλῶς ὄχι γιατὶ ἐσὺ μονάχος σου δὲν μπόρεσες γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο νὰ δημιουργήσῃς ἕνα κεφάλαιο, ἔστω καὶ μικρό, ὥστε ν' ἀνοίξῃς ἕνα ἐπιπλοποιεῖο καὶ νὰ φτειάχνῃς γιὰ λογαριασμό σου ἔπιπλα. Ἐπομένως ὁ ἐργοδότης ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ εἶναι εὐεργέτης σου.

— Τώρα ἂς ἔρθουμε στὸ μεροκάματο ποὺ σοῦ δίνει, καὶ αὐτὸ εἶναι 60.000δρχ.

— Σὲ ἐρωτῶ τὸ μεροκάματο αὐτὸ δὲν σοῦ εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ ζῇς καλὰ στὸν τόπο μας, ποὺ ἡ φύσις θέλησε νὰ εἶναι φτωχός ; Ἐὰν σοῦ ἀρκεῖ τότε τὶ παράπονο ἔχεις γιὰ τὸν ἐργοδότη σου ;

—Ἀλλ' ἂς δοῦμε ἔπειτα τὶ κέρδισε τὸ ἐργοστάσιο ἀπὸ τὸ ἔπιπλο ποὺ δούλεψες ἐσύ. Κέρδισε μὲ τὸ λογαριασμό, ποὺ κάναμε παραπάνω, 100.000 δραχμές.

— Οἱ κομμουνισταὶ σοῦ λένε ὅτι οἱ 100.000 αὐτὲς δραχμὲς εἶναι δικές σου γιατὶ ἀποτελοῦν ὑπεραξία καὶ σοῦ τὶς κλέβει ὁ ἐργοδότης.

— Γιὰ πρόσεξε ὅμως καλλίτερα : Ἡ 100.000 αὐτὲς δραχμὲς λέγονται **κέρδος τῆς ἐργασίας καὶ ὄχι ὑπεραξία,** ποὺ δὲν σημαίνει τίποτε ὅπως θὰ δοῦμε παρακάτω καὶ χρειάζονται γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὸ ἐργοστάσιο ἢ γιὰ νὰ μποῦνε στὴν

πάντα ὡς ἀποθεματικό, ὥστε νὰ χρησιμοποιηθοῦν σὲ μιὰ κακὴ ὥρα, ποὺ τὰ πράγματα θὰ πουλιῶνται φθηνότερα ἀπὸ ὅ,τι στοίχισαν, ἢ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἐργασία ὁπότε ὁ ἐργοδότης θὰ ἐξακολουθῇ νὰ σὲ πληρώνῃ ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐργάζεσαι.

— Καὶ ἀπὸ ποῦ βγαίνει τὸ κέρδος αὐτό ; Δὲν βγαίνει φίλε μου ἀπὸ τὸ μεροκάματό σου. Βγαίνει ἀπὸ πολλὰ ἄλλα πράγματα. Πρῶτα-πρῶτα βγαίνει ἀπὸ τὸ συναγωνισμό· ὕστερα βγαίνει ἀπὸ τὴν ἀνάγκη, ποὺ θὰ ἔχῃ ὁ ἀγοραστής, ἀπὸ τὴν τέχνη, ποὺ βάλθηκε πάνω σ' αὐτὸ τὸ ἔπιπλο, ἀπὸ τὴ διαφήμιση, ποὺ θὰ τοῦ γίνῃ, ἀπὸ τὴν ἔκθεσι στὴν ὁποία θὰ μπῇ καὶ ἀπὸ τόσες ἄλλες μικρολεπτομέρειες, ποὺ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἐπιχειρηματικὴ ἱκανότητα τοῦ ἐργοδότου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργοστασίου. Καὶ τὸ κέρδος αὐτὸ εἶναι πρὸς ὄφελος δικό σου, γιατὶ ὅταν δουλεύῃ καλὰ τὸ ἐργοστάσιο καὶ ἡ δουλειὰ ἡ δική σου σταθεροποιεῖται καὶ ἡ κοινωνία ἐξυπηρετεῖται. Πρέπει νὰ καταλάβῃς φίλε μου, θὰ τοῦ ποῦμε, ὅτι τὸ κεφάλαιο σήμερα εἶναι μιὰ κοινωνικὴ λειτουργία, ποὺ τὴν κατευθύνουν τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα λέγονται κεφαλαιοῦχοι, ἐπειδὴ ἔχουν ἱκανότητες, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψι τοῦ Κράτους, ποὺ εἶναι ὁ ἀνώτατος ρυθμιστὴς γιὰ τὸ συμφέρο ὅλων τῶν πολιτῶν.

Κύτταξε φίλε μου τὸ ζήτημα αὐτὸ προσεκτικώτερα καὶ θὰ δῇς ὅτι οἱ ἄνθρωποι, ποὺ πρέπει νὰ τοὺς θαυμάσῃ κανεὶς δὲν χρησιμοποιοῦν ποτὲ τὰ τεράστια κεφάλαιά τους οὔτε καὶ μποροῦν νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν γιὰ τὴ χυδαῖα ἀτομική χρῆσι. Τί μπορεῖ νὰ ξοδέψῃ π.χ. ὁ Ροκφέλερ γιὰ τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὰ δισεκατομμύρια ποὺ κυβερνάει ; Τίποτε ἀπολύτως. Τὶ πρόσφερε ὅμως στὸν κόσμο ὁλόκληρο μὲ τὰ ἱδρύματα κοινωνικῆς ὠφελείας, ποὺ ἵδρυσε καὶ μὲ τὴν ἐργασία, ποὺ δίνει σὲ τόσες χιλιάδες ἐργάτες ; Ἂν συντρίψουμε τὸν οἰκονομικὸ αὐτὸ κολοσσὸ τὶ θὰ γίνῃ ; Καταστροφὴ καὶ μόνον καταστροφή.

Ἴσως ὅμως μᾶς εἰποῦν, ὅτι οἱ κομμουνισταὶ δὲν θέλουν νὰ καταστρέψουν τὸ οἰκονομικὸ αὐτὸ συγκρότημα, ἀλλὰ θέλουν νὰ τὸ πάρουν αὐτοὶ στὰ χέρια τους.

Ἡ ἀπάντησις σ' αὐτὸ εἶναι ἁπλῆ. Γιατὶ κύριοί μου δὲν δημιουργεῖτε καὶ σεῖς ἕνα τέτοιο συγκρότημα, ἀφοῦ νοιώθετε τὸν ἑαυτό σας τόσο δυνατὸ καὶ ἄξιο; Ποιὸς σᾶς ἐμποδίζει καὶ ποιὸς δὲν εὔχεται νὰ τὸ ἐπιτύχετε αὐτό ;

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἄποψις τῆς ἁπλῆς Μαρξικῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας, ποὺ γίνεται γιὰ τὴν θεωρία αὐτὴ τῆς ὑπεραξίας.

Τώρα ὅμως θὰ ἐξετάσουμε καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ πλευρά, τὴ θεωρία αὐτὴ τῆς ὑπεραξίας, γιὰ νὰ δοῦμε κατὰ πόσον εἶναι δυνατὸ ν' ἀνθέξῃ σὲ ἐπιστημονικὴ κριτική.

Γιὰ νὰ ἐννοήσουμε λοιπὸν τὸ περιεχόμενο τῆς Μαρξικῆς θεωρίας τῆς **ὑπεραξίας,** εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἐξετάσουμε πρῶτα-πρῶτα τὶς θεωρίες περὶ **ἀξίας.** Γιὰ νὰ καθορίζουμε δηλαδὴ τὴν ὑπεραξία ἑνὸς πράγματος πρέπει νὰ μποροῦμε νὰ καθορίζουμε τὴν ἀξία, αὐτοῦ. Ἂν δὲν μπορέσουμε νὰ καθορίσουμε τὴν ἀξία κατὰ φυσικὸ λόγο δὲν μποροῦμε νὰ προσδιορίσουμε καὶ τὴν ὑπεραξία.

Πρέπει ἐδῶ νὰ προσέξουμε καὶ νὰ μὴ κάνουμε σύγχυσι τῶν ὅρων **ἀξία** ἑνὸς πράγματος, καὶ **κόστος** αὐτοῦ. Τὸ κόστος ἑνὸς πράγματος εἶναι εὔκολο σὲ κάθε περίπτωσι νὰ τὸ προσδιορίσουμε. Στὸ παράδειγμά μας **τοῦ τραπεζιοῦ** προσδιορίσαμε ὅτι τὸ κόστος του εἶναι 400.000 δραχμές. Τὴν ἀξία του ὅμως, ὅπως θὰ δοῦμε, δὲν εἶναι εὔκολο νὰ τὴν προσδιορίσουμε γιατὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ ποικίλα καὶ πολλὰ γεγονότα.

Αὐτὸ τὸ ζήτημα, ὁ **καθορισμὸς δηλαδὴ τῆς ἀξίας τῶν πραγμάτων** ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερο οἰκονομικὸ πρόβλημα, ποὺ ἀκόμη δὲν ἔχει λυθῇ.

Ἀλλ' ἂς παρακολουθήσουμε τὶς σχετικὲς σκέψεις τῶν οἰκονομολόγων. Ἐρωτᾶται λοιπόν, πότε λέμε ὅτι ἕνα πρᾶμα ἔχει ἀξία ; Ἡ φυσικὴ ἀπάντησις εἶναι ὅτι ἕνα πρᾶγμα ἔχει ἀξία ὅταν εἶναι χρήσιμο στὸν ἄνθρωπο. Τὰ πράγματα, ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ χρησιμότητα δὲν ἔχουν καὶ καμμιὰ ἀξία. **Ὥστε ἡ χρησιμότης**

φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ στοιχεῖο ἐκεῖνο, ποὺ δημιουργεῖ τὴν ἀξία σ' ἕνα πρᾶγμα. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν πράγματα χωρὶς καμμιὰ χρησιμότητα ποὺ ἔχουν ἐν τούτοις μεγάλη ἀξία. Ἕνα διαμάντι π.χ. δὲν ἔχει καμμιὰ χρησιμότητα καὶ μόνο γιὰ διακόσμησι τὸ μεταχειρίζεται συνήθως ὁ ἄνθρωπος, ἐν τούτοις ἔχει πολὺ μεγάλη ἀξία. Ἀπὸ αὐτὸ βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐκτὸς τῆς χρησιμότητος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ κάποιο ἄλλο στοιχεῖο γιὰ νὰ δώσῃ τὴν ἔννοια τῆς ἀξίας τῶν πραγμάτων. Μερικοὶ εἶπαν ὅτι τὸ στοιχεῖο αὐτὸ εἶναι ἡ σπανιότης. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθὸ γιατὶ ὑπάρχουν πράγματα σπάνια, ποὺ σὲ ὡρισμένες περιστάσεις δὲν ἔχουν καμμιὰ ἀπολύτως ἀξία. Ἕνα διαμάντι σὲ περίπτωσι λιμοῦ (πείνας) χάνει τὴν ἀξία του, γιατὶ δὲν τὸ δέχεται κανεὶς γιὰ νὰ δώσῃ μιὰ ὀκᾶ σιτάρι, ποὺ ἔχει γιὰ τὸν ἑαυτό του.

Κατέληξαν τέλος νὰ ὑποστηρίξουν ὅτι τὴν ἀξία σὲ κάθε πρᾶγμα τὴν δημιουργεῖ **ἡ ἀνθρωπίνη δύναμις,** ποὺ περιέχεται μέσα σ' αὐτό, ἡ ἀνθρωπίνη δηλαδὴ δύναμις, ποὺ κατηναλώθη γιὰ τὴν κατασκευή του ἢ γιὰ τὴν ἐπεξεργασία του κ.λ.π.

Πραγματικὰ κάθε πρᾶγμα παίρνει ἀξία ἀπὸ τὴ στιγμή, ποὺ τὸ ἐπεξεργάζεται ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ τὴ στιγμὴ δηλαδή, ποὺ θὰ συσσωρεύῃ μέσα του ἀνθρωπίνη ἐνέργεια.

Ὥστε θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι **τὴν ἀξία ἑνὸς πράγματος τὴν δημιουργεῖ ἡ χρησιμότης αὐτοῦ, ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν ἀπόκτησίν του καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ἐνέργεια ποὺ δαπανήθηκε γι' αὐτό.**

Πάνω στὸ ζήτημα αὐτὸ ἔχουν γραφῆ τόμοι ὁλόκληροι. Ἐμεῖς ὅμως δὲν πρόκειται νὰ παρακολουθήσουμε τὸν κυκεῶνα αὐτὸ τῶν θεωριῶν περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἀξίας.

Ἕνα πρᾶγμα μόνον πρέπει νὰ ξέρουμε, ὅτι δηλαδὴ **ἡ ἀξία** δὲν ἀποτελεῖ σταθερὴ ἰδιότητα τῶν πραγμάτων, ὅπως εἶναι ἡ χημικὴ σύνθεσις, τὸ εἰδικὸν βάρος κ.λ.π., ἀλλὰ μία ἁπλῆ συμβατικὴ σχέσι μεταξὺ ἐμπορεύματος καὶ ἀνθρώπου ἢ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπομένως ὁ καθορισμός της, τὸ μέγεθός της, ἐξαρτᾶται ἀπὸ πλεῖστα περιστατικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ κυριώτερα εἶναι ἡ χρησιμότης κάθε πράγματος, ἡ ἐπιθυμία γιὰ τὴν ἀπόκτησίν του καὶ ἡ περιεχομένη σ' αὐτὸ ἀνθρωπίνη δύναμις.

Ὁ Κάρολος Μὰρξ ὑποστηρίζει ὅτι **ἡ ἀξία τῶν πραγμάτων καθορίζεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὴν περιεχομένην εἰς αὐτὸ ἀνθρωπίνην ἐνέργειαν καὶ ἀπὸ κανένα ἄλλο γεγονός.**

Ἂς πάρουμε λοιπὸν τὴν ἔννοια τῆς ἀξίας, ὅπως τὴν θέλει ὁ Μὰρξ καὶ ἂς παρακολουθήσουμε τὶς σκέψεις του.

Τὸ ἐμπόρευμα, μᾶς λέγει, πρὶν ἀρχίσει ν' ἀνταλλάσσεται εἶναι ἀξία, εἶναι δηλαδὴ ἀποταμιευτὴς ἀνθρωπίνης δυνάμεως καὶ δὲν ἀνταλλάσσεται παρὰ μόνον γιατὶ εἶναι ἀξία.

Τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ, ὁ ἀέρας τῆς ἀτμοσφαίρας ἂν καὶ εἶναι ἀπαραίτητα στὴ ζωὴ δὲν εἶναι ἀξίες γιατὶ δὲν περιέχουν ἀνθρωπίνη ἐργασία. Ὅταν ὅμως χρησιμοποιήσουμε ἀνθρωπίνη ἐργασία πιέζοντες τὸν ἀέρα καὶ μεταφέροντες τὸ νερὸ σ' ἕνα σπῆτι ἢ σ' ἕνα χωράφι, τότε τὸ νερὸ καὶ ὁ ἀέρας γίνονται ἀξίες. Ἂς παραδεχτοῦμε ὅτι εἶναι σωστὴ ἡ θεωρία αὐτὴ παρ' ὅλα ποὺ ὑπάρχουν πράγματα, τὰ ὁποῖα χωρὶς καμμιὰ ἀνθρωπίνη ἐνέργεια ἀποτελοῦν ἀξίες ὅπως π.χ. μιὰ φυσικὴ πετρελαιοπηγή, ἂς παραδεχθοῦμε δηλαδὴ ὅτι ἡ ἀξία κάθε πράγματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνη δύναμι, ποὺ περιέχει.

Ἐρωτᾶται τώρα: Εἶναι δυνατὸ νὰ μετρηθῇ ἡ ἀνθρωπίνη δύναμις, ποὺ περιέχεται σὲ κάθε πρᾶγμα, ὥστε νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἀξία αὐτοῦ; Κατὰ ποιὸ δηλαδὴ τρόπο θὰ μετρηθῇ ἡ ἀξία;

Ὅταν ἐρωτήσητε γιὰ τὴν τιμὴ δύο ἐμπορευμάτων ποὺ εἶναι καμωμένα ἀπὸ τὴν αὐτὴ ὕλη καὶ ἔχουν τὴν ἴδια χρησιμότητα, δύο καρεκλῶν π. χ. ἀπὸ ὀξιά, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ μιὰ εἶναι σκαλιστὴ καὶ ἡ ἄλλη ἁπλῆ, θὰ σὰ ποῦν «τὸ κάθισμα αὐτὸ εἶναι ἀκριβότερο γιατὶ ἐχρειάσθη περισσότερη ἐργασία ἀπὸ τὸ ἄλλο».

Ἡ συνηθισμένη αὐτὴ φράσις φανερώνει ὅτι ἡ ἀξία τῆς καταβληθείσης ἀνθρωπίνης δυνάμεως, ἐξαρτᾶται κατὰ πρῶτο λόγο ἀπὸ τὸ χρόνο. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἐργασία καὶ ἐργασία. Ὅταν πάρῃ κανεὶς ὡς βάσι ὅτι ἡ ἀξία ἑνὸς ἐμπορεύματος καθορίζεται ἀπὸ τὸ ποσοστὸ μόνον τῆς δαπανηθείσης κατὰ τὴν παραγωγή του ἐργασίας, τὸ ἐμπόρευμα θὰ εἶχε τόσο πιὸ μεγάλη ἀξία, ὅσο ὁ ἄνθρωπος εἶναι πιὸ ὀκνηρὸς καὶ ἀνίκανος, γιατὶ χρησιμοποιεῖ περισσότερο χρόνο γιὰ τὴν κατασκευή του.

Ὥστε καὶ ὁ χρόνος τῆς καταναλωθείσης ἀνθρωπίνης δυνάμεως δὲν μᾶς δίνει τὸ μέτρο τῆς ἀξίας. Ἐκτὸς δὲ ἀπ' αὐτὸ καὶ ἡ φύσις τῶν ἐργασιῶν εἶναι τελείως διαφορετικὴ ἀναλόγως πρὸς τὰ πράγματα.

Ἐν τούτοις ὁ Μὰρξ νομίζει ὅτι εἶναι δυνατὸν οἱ διάφορες αὐτὲς ἐργασίες νὰ λογαριαστοῦν μὲ ἕνα **γενικὸ μέσο ὅρο ἐργασίας** καὶ μάλιστα λέγει ὅτι κάθε ἐργασία βασίζεται στὴν παραγωγικὴ κατανάλωσι ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου, μυιῶν, νεύρων κ.λ.π.

Κατ' αὐτὸν καὶ ἡ πλέον περίπλοκη καὶ δύσκολη ἐργασία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἁπλῶς τὸ πολλαπλάσιο τοῦ μέσου ὅρου ἐργασίας. **Ἡ ἀξία λοιπὸν ἑνὸς ἐμπορεύματος ἔστω καὶ ἂν εἶναι προϊὸν τῆς πιὸ δύσκολης καὶ περίπλοκης δουλειᾶς τὸ ἐξισώσει πρὸς τὰ προϊόντα τῆς ἁπλῆς ἐργασίας καὶ παρουσιάζει μιὰ ὡρισμένη ποσότητα ἁπλῆς ἐργασίας**

Θὰ μποροῦσε κανεὶς ν' ἀντιτάξῃ σ' αὐτὸ ὅτι ἡ κατανάλωσις ἐργασίας γιὰ τὴν παραγωγὴ τοῦ ἰδίου ἐμπορεύματος μπορεῖ νὰ διαφέρῃ πολὺ στοὺς διαφόρους παραγωγούς, ἀναλόγως μὲ τὸ βαθμὸ τῆς τεχνικῆς τὴν ὁποία κάθε παραγωγὸς χρησιμοποιεῖ. Ἀλλὰ κατὰ τὸ Μὰρξ γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς ἀξίας πρέπει νὰ χρησιμεύῃ μόνον **μιὰ κοινωνικὴ ἀναγκαία ἀναλογικὴ ἐργασία ἢ ὅπως τὸ λέγει ὁ ἴδιος ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἐργασία,** δηλαδὴ ὁ χρόνος ἐκεῖνος τῆς ἐργασίας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀναγκαῖος γιὰ νὰ παραχθῇ ὁποιαδήποτε χρησιμοποιήσιμος ἀξία μὲ τοὺς ὑπάρχοντας κοινωνικούς, κανονικοὺς παραγωγικοὺς ὅρους καὶ ὑπὸ τὸν κοινωνικὸν ἢ ἀναλογικὸν (μέσον ὅρον) βαθμόν, ἱκανότητος καὶ ἐντάσεως τῆς ἐργασίας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ διασάφισις αὐτὴ δὲν διαφωτίζει τὸ σκοτεινὸ μέρος τοῦ ζητήματος. Ὁ ὅρος **«ἀναλογικὴ»** ἢ **«κατὰ μέσον ὅρον κοινωνικὴ ἐργασία»** εἶναι πρόβλημα τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν, δὲν πέτυχε ἡ οἰκονομολογικὴ ἀνάλυσις τοῦ Μάρξ. Μὲ τὴν λέξιν **ἐργασία,** δὲν ἐννοεῖται μόνον ἡ βιομηχανικὴ ἐργασία τῆς ὁποίας τὴν ποιότητα μπορεῖ κανεὶς ὁπωσδήποτε νὰ καθορίσῃ (ἂν καὶ σ' αὐτὴ ἀκόμη τὸ σπουδαιότερο ρόλο παίζει ἡ καθαρῶς ἀτομικὴ ἱκανότης τοῦ ἐργάτου) ἀλλὰ κάθε ἐργασία χειρονακτική, ἀγροτική, πνευματικὴ κ.λ.π. Πῶς ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ καθορισθῇ ἡ **«κατὰ μέσον ὅρον κοινωνικὴ ἐργασία»** γιὰ τὴν χειρονακτικὴ καὶ τὴ γεωργική, πολὺ δὲ περισσότερο γιὰ τὴν πνευματικὴ ἐργασία ; Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ὑπάρξῃ περίπτωσις, κατὰ τὴν ὁποία θὰ μπορῇ κανεὶς νὰ καθορίσῃ, γενικῶς τὸ χρόνο ἐργασίας γιὰ τὴν παραγωγὴ μιᾶς ὀκᾶς σίτου ἢ γιὰ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς ἄλλου γεωργικοῦ ἢ χειρονακτικοῦ προϊόντος, διότι ὁ χρόνος αὐτὸς ἐξαρτᾶται στὴν πρώτη μὲν περίπτωσι ἀπολύτως, ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους, τὶς καιρικὲς μεταβολές, τὴν ἱκανότητα τῶν καλλιεργητῶν κ.λ.π., στὴ δεύτερη δὲ πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ ἱκανότητα τοῦ ἐργάτη ἡ ὁποία παραλάσσει πολὺ στοὺς διάφορους ἐργάτες. Εἶναι ἀδύνατο ἐπίσης νὰ καθορίσῃ κανεὶς γενικῶς τὸ χρόνο, ὁ ὁποῖος χρειάζεται γιὰ τὴν σύνταξι ἑνὸς πνευματικοῦ ἔργου ἢ γιὰ τὴν κατασκευὴ

μιᾶς εἰκόνος. Ἐφόσον λοιπὸν εἶναι τόσο ἀδύνατος ὁ καθορισμὸς **«μέσου ὅρου κοινωνικῆς ἐργασίας»** γιὰ τὴν παραγωγὴ ἑνὸς προϊόντος, πολὺ περισσότερο εἶναι ἀδύνατο νὰκαθορισθῇ ἡ ἀξία ἑνὸς προϊόντος ἀπὸ τὸ ποσὸ τῆς ἐργασίας, ποὺ περιέχει.

Ὁ Β. Βάουερκ γράφει τὰ ἑξῆς σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα αὐτό: «τὸ ὅτι ἐγὼ » καταβάλω κόπο γιὰ ἕνα πρᾶγμα, τοῦτο εἶναι ἕνα γεγονός· τὸ ὅτι ἐπίσης τὸ » πρᾶγμα εἶναι ἄξιο τοῦ κόπου ποὺ καταβάλω εἶναι ἕνα δεύτερο γεγονὸς διά- » φορο τοῦ πρώτου· τὸ ὅτι τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα δὲν συμβιβάζονται πάντοτε » ἔχει ἐπιβεβαιωθῇ τὰ μέγιστα ἀπὸ τὴν πεῖρα, σὲ τρόπο ὥστε νὰ μὴ χωρῇ ἀμ- » φιβολία. Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ ἀναρίθμητους ἀποτυχημένους κόπους, ποὺ κάθε » μέρα καταβάλλονται χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα, εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς ἀδεξιότητος, » εἴτε ἐξ αἰτίας κερδοσκοπίας, εἴτε ἁπλῶς λόγῳ ἀτυχίας. Ἀλλὰ ὄχι λιγότερο » μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν πρὸς ἀπόδειξι τοῦ συλλογισμοῦ αὐτοῦ οἱ ἄπειρες » περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποίες ὁ ἐλάχιστος ἐργατικὸς κόπος ἀμοίβεται μὲ μεγίστη » ἀξία ὅπως π.χ. συμβαίνει μὲ τὴν κατάληψι ἑνὸς γηπέδου, μὲ τὴν εὕρεσι ἑνὸς » πολυτίμου λίθου, μὲ τὴν ἀνακάλυψι ἑνὸς χρυσορυχείου κ.λ.π. Καὶ ἂν θελήσουμε » νὰ παραβλέψουμε τὶς περιπτώσεις αὐτές, τὶς ὁποῖες μπορεῖ κανεὶς νὰ χαρα- » κτηρίσῃ ὡς ἐξαιρέσεις, δὲν παύει νὰ εἶναι γεγονός, ὅτι ὁ αὐτὸς ἐργατικὸς κόπος » δύο διαφόρων προσώπων μπορεῖ νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα πολὺ διάφορον ἀξίαν. Ἔτσι » ὁ καρπὸς μηνιαίου ἐργατικοῦ κόπου ἑνὸς διακεκριμένου ζωγράφου εἶναι κανονικῶς » ἑκατὸ φορὲς ἀνώτερος στὴν ἀξία ἀπὸ τὴν μηνιαία ἐργασία ἑνὸς χρωματιστοῦ » δωματίου. Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν τοῦτο, ἐὰν πράγματι ὁ ἐργατικὸς κόπος ἦταν » ἡ βάσις γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς ἀξίας; Ἡ πεῖρα ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀνταλλα- » κτικὴ ἀξία μόνον εἰς ἕνα μέρος τῶν ἀγαθῶν καὶ εἰς αὐτὸ πάλι μόνον μέχρις ἑνὸς » βαθμοῦ βρίσκεται σὲ σχέσι πρὸς τὴν ποσότητα τῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία κατα- » βάλλεται γιὰ τὴν παραγωγὴ αὐτῶν».

Βλέπουμε λοιπὸν καθαρὰ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ καθορισθῇ πῶς ἀκριβῶς προσδιορίζεται ἡ ἀξία ἑνὸς πράγματος γιατὶ δὲν ἔχει εὑρεθῇ τὸ **μέτρο,** ποὺ χρειάζεται γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό.

Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορίσουμε τὴν **ἀξία** τῶν πραγμάτων, (ὄχι τὸ κόστος, τὸ ὁποῖο, ὅπως εἴπαμε, μποροῦμε νὰ τὸ καθορίσουμε) κατὰ συνέπεια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μιλοῦμε γιὰ **ὑπεραξία.**

Ὅλη ἑπομένως ἡ θεωρία αὐτὴ τοῦ Μὰρξ περὶ **ὑπεραξίας** στηρίζεται σὲ μιὰ ὑπόθεσι, στὸ ὅτι δηλαδὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουμε τὸ μέτρο, ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἀξία τῆς ἐργασίας. Τὸ μέτρο ὅμως αὐτό, ὅπως ἀποδείξαμε, δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ἔχουμε καὶ κατὰ συνέπειαν κάθε σκέψι, ποὺ θὰ κάνουμε **περὶ ἀξίας καὶ ὑπεραξίας** ἀποτελεῖ σόφισμα.

Ὥστε πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι τὸ θεωρητικὸ κατασκεύασμα τοῦ Μὰρξ περὶ **ὑπεραξίας** δὲν ἀντέχει μήτε στὴν κριτικὴ μήτε καὶ στὴ λογικὴ καὶ ὅτι πρέπει νὰ καταλάβουν οἱ ἐργάτες τὴν ἀπάτη, ποὺ γίνεται ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς μὲ τὴ θεωρία αὐτὴ γιὰ νὰ τοὺς ἐξεγείρουν καὶ νὰ προκαλοῦν τὸ μῖσος αὐτῶν κατὰ τῶν ἐργοδοτῶν δημιουργῶντας τὴν πλάνη, ὅτι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὰ αἰώνια θύματα καὶ ὅτι ἀπὸ τὴν κλοπὴ τῆς ἐργασίας των δημιουργοῦνται τὰ κεφάλαια.

Αὐτὴ εἶναι ἡ περίφημη θεωρία τοῦ Μὰρξ περὶ **ἀξίας καὶ ὑπεραξίας,** ἡ ὁποία ὅταν ἐξετασθῇ προσεκτικὰ δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ θετικὸ γιὰ νὰ πλήξῃ τὴν ἀστικὴ οἰκονομικὴ ὀργάνωσι τῆς κοινωνίας.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **ΠΕΤΡΟΥ ΑΡΓΥΡΙΟΥ**
Τοπογράφου-Ὑπομηχανικοῦ Δημ. Ἔργων

1.—Ἀξία τῆς σχεδιαγραφίας διὰ τὴν ἀστυνομίαν.
2.—Εἰς τὶ ἀποβλέπει ἡ σχεδιαγραφία.
3.—Ποίας ἰδιότητας πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ καλὸν σχέδιον.
4.—Εἴδη σχεδίων ἐνδιαφέροντα τὸν ἀστυνομικόν.

1. Ἀξία τῆς σχεδιαγραφίας διὰ τὴν ἀστυνομίαν.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς συγχρόνου κοινωνίας καὶ ἰδιαιτέρως τῶν μεγάλων πόλεων παρουσιάζει τόσον πολλὰ καὶ πολυσύνθετα προβλήματα τάξεως, ὥστε ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἁρμονικῆς λειτουργίας τοῦ πολυσυνθέτου αὐτοῦ ὀργανισμοῦ νὰ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἔχοντα τὴν εὐθύνην ἐξασφαλίσεως τῆς τάξεως εἰς τὴν κοινωνίαν, ἱκανότητας καὶ γνώσεις σχεδὸν ἀπεριορίστους.

Συνέπεια τούτου εἶναι ἡ ἀνάγκη ὅπως ἡ μόρφωσις τοῦ ὀργάνου τῆς τάξεως ἐπεκταθῇ πέραν τῶν γνώσεων αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθαυτὸ ἀστυνομικῶν καθηκόντων καὶ εἰς γνώσεις γενικωτέρας συμπληρούσας τὸ εὐρὺ πλαίσιον τῆς ἀπαραιτήτου ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεώς του.

Μεταξὺ τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ συγχρόνου ἀστυνομικοῦ καταλαμβάνει προέχουσαν θέσιν ἡ **σχεδιαγραφία,** ἡ δὲ ἐπίγνωσις τῆς ἀνάγκης ταύτης συνετέλεσεν εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς διδασκαλίας αὐτῆς εἰς τὰς ἀστυνομικὰς σχολάς.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς σχεδιαγραφίας, εἶναι ἀρκετὰ εὐρύ, πολὺ εὐρυτέρα ὅμως εἶναι ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς, τῶν γνώσεων ταύτης, ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ.

2. Εἰς τὶ ἀποβλέπει ἡ σχεδιαγραφία.

Ὑπὸ ἕνα γενικὸν ὁρισμόν, ἡ σχεδιαγραφία ἀποβλέπει ὅπως καταστήσῃ τὸν ἀστυνομικὸν ἱκανὸν νὰ συντάσσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ ἀντιλαμβάνεται ἢ ἄλλως νὰ «ἀναγιγνώσκῃ» πᾶν σχέδιον. Ἀλλὰ τὶ εἶναι καὶ εἰς τὶ χρησιμεύει τὸ σχέδιον ; Τὸ σχέδιον εἶναι ἕνα ἐκ τῶν μέσων ἐκφράσεως τοῦ πολιτισμένου ἀνθρώπου. Εἶναι συνεπῶς κάτι ἀνάλογον μὲ τὴν γλῶσσαν. Ὅπως διὰ τῆς γνώσεως μιᾶς γλώσσης δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν σκέψιν μας εἰς ἕνα ἢ περισσοτέρους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀντιληφθῶμεν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θέλουν ἐκεῖνοι νὰ μᾶς μεταδώσουν, οὕτω καὶ μὲ τὸ σχέδιον δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν ὡρισμένας σκέψεις μας συμπληρωματικῶς πρὸς μίαν προφορικὴν ἢ γραπτὴν ἔκθεσιν ἢ ἀκόμη εἰς πολλὰς περιπτώσεις δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἄλλον νὰ ἀντιληφθῇ κάτι, ἰδίως ἀντικείμενα μὲ μόνον τὸ σχέδιον. Ἀναλόγως ἡ γνῶσις τοῦ σχεδίου μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀντιληφθῶμεν ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ μᾶς μεταδώσῃ ὁ συντάξας τὸ σχέδιον.

3. Ποίας ἰδιότητας πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ καλὸν σχέδιον.

Ὁ γραπτὸς ἢ προφορικὸς λόγος διὰ νὰ εἶναι τέλειος καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ πλήρως τὸν προορισμόν, πρέπει νὰ ἔχῃ πέντε ἰδιότητας. Πρέπει νὰ εἶναι **σαφής, ἀκριβής, πλήρης, χαρακτηριστικὸς** καὶ **παραστατικός.** Τὰς ἰδίας ἀκριβῶς ἰδιότητας πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὸ σχέδιον.

Τὸ σχέδιον πρέπει νὰ εἶναι **σαφές.** Διότι πᾶσα ἀσάφεια δημιουργεῖ τὴν ἀμφιβολίαν ἐπὶ τοῦ ἐκφραζομένου ἀντικειμένου εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος θὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ,

μὲ πιθανὴν συνέπειαν τὴν παρερμηνείαν του καὶ μὲ ἀποτέλεσμα τὴν διάπραξιν λάθους τοῦ ὁποίου ἡ ἔντασις δύναται νὰ εἶναι ἐνίοτε σοβαρωτάτη.

Τὸ σχέδιον πρέπει νὰ εἶναι **ἀκριβές**. Διότι πᾶσα ἀνακρίβεια ἔχει ἀσφαλῆ σανέπειαν τὴν διάπραξιν λάθους εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ἢ ἐφαρμογήν του.

Τὸ σχέδιον πρέπει νὰ εἶναι **πλῆρες.** Διότι πᾶσα παράλειψις τὸ καθιστᾶ μερικῶς ἢ ὁλικῶς ἄχρηστον.

Τὸ σχέδιον πρέπει νὰ εἶναι **χαρακτηριστικόν.** Ἡ ἰδιότης αὕτη τοῦ σχεδίου βοηθεῖ σημαντικῶς τὸν χρησιμοποιοῦντα αὐτὸ νὰ τὸ κατανοήσῃ εὐχερέστερον, ἀλλὰ καὶ νὰ προσέξῃ καλύτερον τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα του.

Τέλος τὸ σχέδιον πρέπει νὰ εἶναι **παραστατικόν**, διότι ἂν στερῆται τῆς ἰδιότητος αὐτῆς δὲν εἶναι σχέδιον. Ἡ παραστατικότης εἶναι συνυφασμένη μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τοῦ σχεδίου. Πράγματι διὰ τοῦ σχεδίου ἐπιδιώκεται ἡ συμπλήρωσις τοῦ προφορικοῦ ἢ τοῦ γραπτοῦ λόγου ὡς πρὸς τὴν παραστατικότητά του. Διότι ὑπάρχουν πολλαὶ περιπτώσεις ἐκφράσεως ὡρισμένων ἐννοιῶν καθ' ἃς εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐξασφάλισις τῆς παραστατικότητος διὰ τοῦ λόγου καὶ μόνον. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἴσως δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ γενεσιουργὸς αἰτία ἡ ὁποία ὡδήγησε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ σχεδίου. Διὰ νὰ εἶναι δὲ παραστατικὸν ἕνα σχέδιον πρέπει νὰ εἶναι καθαρὸν καὶ ἀπηλλαγμένον παντὸς περιττοῦ στοιχείου τὸ ὁποῖον θὰ τὸ καθίστα δυσανάγνωστον. Αἱ γραμμαί του πρέπει νὰ προσδιορίζουν δι' ἁπλοῦ βλέμματος τὸ ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ἐκφράζουν ἢ τὸ στοιχεῖον τοῦ ἀντικειμένου. Τὰ γράμματα καὶ οἱ ἀριθμοὶ θὰ τίθενται ὅπου εἶναι ἀπαραίτητα καὶ χωρὶς νὰ παραβλάπτουν τὴν καθαρότητα τῶν γραμμῶν του. Τέλος ὅταν εἶναι ἀνάγκη θὰ πρέπῃ νὰ συνοδεύεται πᾶν σχέδιον ἀπὸ ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον θὰ ἐπεξηγῇ τοὺς χρησιμοποιουμένους συμβολισμοὺς καὶ ἀπὸ τὴν κλίμακα ὅταν τὸ σχέδιον εἶναι ὑπὸ κλίμακα ὡς πρέπει κατὰ κανόνα.

Μετὰ τὴν σύνταξιν ἑνὸς σχεδίου ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιθεώρησίς του ἀπὸ τὸν συντάξαντα, ὅστις θὰ πρέπῃ νὰ μεταφέρῃ τὸν ἑαυτόν του εἰς τὴν θέσιν ἐκείνου ὁ ὁποῖος θὰ τὸ ἀναγνώσῃ ἢ χρησιμοποιήσῃ. Ἐὰν ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦτο εὕρῃ τὸ σχέδιον πλῆρες, δύναται νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ἐσχεδίασε κατὰ τέλειον τρόπον. Ἄλλως πρέπει νὰ τὸ συμπληρώσῃ καταλλήλως.

4. Εἴδη σχεδίων ἐνδιαφέροντα τὸν ἀστυνομικόν.

Σχεδίων ὑπάρχουν πολλὰ εἴδη ὡς τὸ οἰκοδομικόν, τὸ πολεοδομικόν, τὸ μηχανολογικόν, τὸ τοπογραφικόν, τὸ διακοσμητικὸν κ.λ.π.

Ἐκ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν σχεδίων, τὸν ἀστυνομικὸν ἐνδιαφέρουν κυρίως τὸ **πολεοδομικόν,** τὸ **οἰκοδομικόν,** τὸ **τοπογραφικὸν** καὶ τὸ **ἀναπαραστατικόν.** Τὸ ἀναπαραστατικὸν σχέδιον χρησιμεύει εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἰς τὸν ἀστυνοπικόν, δύναται δὲ νὰ ἀποτελέσῃ πολύτιμον συμπλήρωμα μιᾶς ἀστυνομικῆς ἐκθέσεως. Π.χ. ἡ περιγραφὴ τῆς συγκρούσεως δύο αὐτοκινήτων, ἢ τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως ἑνὸς ἐγκλήματος, δύναται νὰ καταστῇ πλήρως διὰ τῆς συντάξεως ἑνὸς ἀναπαραστατικοῦ σχεδίου, ὅπου σημειοῦνται τὰ τοπογραφικὰ στοιχεῖα τοῦ χώρου ὅπου ἔλαβε χώραν τὸ ἀτύχημα ἢ τὸ ἔγκλημα καὶ αἱ διαδοχικαὶ θέσεις ἢ κινήσεις τῶν ὀχημάτων ἢ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἱκανότης τῆς συντάξεως ἑνὸς παρομοίου σχεδίου τὸ ὁποῖον δύναται νὰ εἶναι καὶ σκαρίφημα, δηλαδὴ σχέδιον ἄνευ κλίμακος, ἀποκτᾶται πλήρως διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ εἰς τὰ λοιπὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα εἴδη σχεδίων.

Τὸ οἰκοδομικὸν σχέδιον ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ πολεοδομικὸν ἔχουν εὐρυτάτην χρησιμότητα διὰ τὸ ὄργανον τῆς τάξεως. Ἐν πρώτοις ἡ χρησιμότης αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἀστυνομίας κατασκευῶν. Εἰς ἄλλας χώρας ὑπάρχει εἰδικὸν ἀστυνομικὸν σῶμα ἐπιφορτισμένον ἀποκλειστικῶς μὲ τὰ καθήκοντα τῆς ἀστυνομίας

κατασκευῶν (Γαλλία: Police des constructions. Γερμανία: Baupolizei, Ἀγγλία, Ἀμερική: Construction police). Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ καθήκοντα τῆς ἀστυνομίας κατασκευῶν ἀποτελοῦν πρόσθετον εὐθύνην τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τάξεως, τοῦτο δὲ ἐπιβάλλει τὴν καλὴν κατάρτισιν τῶν ἀστυνομικῶν μας εἰς τὰ καθήκοντα ταῦτα. Ἀποστολὴ τῆς ἀστυνομίας κατασκευῶν εἶναι ἡ παρακολούθησις καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἐκτελουμένων οἰκοδομικῶν ἀλλὰ καὶ πολεοδομικῶν ἔργων, οὕτως ὥστε ταῦτα νὰ ἐκτελοῦνται κατὰ τὸν Γενικὸν Οἰκοδομικὸν Κανονισμὸν καὶ τοὺς συναφεῖς κανονισμοὺς ἠλεκτρικῶν, ὑδραυλικῶν καὶ ἀποχετευτικῶν ἔργων. Τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐλέγξῃ ὁ ἀστυνομικὸς εἰς τὰς κατασκευὰς εἶναι πάρα πολλά, ἡ δὲ γνῶσις τῶν συναφῶν στοιχείων ἀποτελεῖ θέμα τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου διδασκαλίας τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων κανόνων καὶ διατάξεων. Εἶναι ὅμως ἀδύνατος ἡ καλὴ κατάρτισις τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐν προκειμένῳ ἂν οὗτος δὲν κατέχῃ καλῶς τὸ οἰκοδομικόν, ἢ ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον καὶ τὸ πολεοδομικὸν τοιοῦτον. Κατ' ἀρχὴν τὸ ὄργανον τῆς τάξεως δὲν θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς συντάξεως παρομοίων σχεδίων ἐκτὸς σπανίων περιπτώσεων. Θὰ εὑρεθῇ ὅμως συχνότατα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναγνώσῃ παρόμοια σχέδια καὶ νὰ παραβάλῃ ταῦτα πρὸς τὰ ἐκτελούμενα ἔργα. Ἀλλ' ἡ γνῶσις τῆς ἀναγνώσεως ἑνὸς σχεδίου ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν σύνταξιν παρομοίων σχεδίων. Διὰ τοῦτο ἀποδίδεται ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὴν καλὴν κατάρτισιν τῶν ἀστυνομικῶν ἐπὶ τῆς συντάξεως οἰκοδομικοῦ σχεδίου

Ἡ γνῶσις τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδίου δηλαδὴ ἑνὸς χάρτου πόλεως ἢ τμήματος αὐτῆς ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καθηκόντων ἀστυνομίας κατασκευῶν, εἶναι κυρίως χρήσιμος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καθηκόντων τάξεως, κυκλοφορίας, τροχοφόρων, καὶ ἀσφαλείας. Πλεῖστα ὅσα ζητήματα ἀσφαλείας καὶ τάξεως ἐκφράζονται ἢ συμπληροῦνται δι' ἀποσπασμάτων πολεοδομικοῦ σχεδίου ὅπου σημειοῦνται πρόσθετα τινὰ στοιχεῖα. Ἐπίσης ἡ μελέτη προβλημάτων ρυθμίσεως τῆς τροχαίας κινήσεως ἐντὸς τῶν πόλεων γίνεται πάντοτε ἐπὶ πολεοδομικῶν χαρτῶν εἰς τοὺς ὁποίους μεταφέρονται καταλλήλως στατιστικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς πυκνότητος, τοῦ εἴδους καὶ τῆς φορᾶς κυκλοφορίας συναρτήσει τοῦ χρόνου, βάσει δὲ τούτων ἐξάγονται συμπεράσματα καὶ ἀποφάσεις διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς τροχαίας εἰς τὰς πόλεις, ὡς ὁ καθορισμὸς τῶν θέσεων καὶ τοῦ χρόνου λειτουργίας τροχονόμων, ὁ καθορισμὸς ἁπλῆς φορᾶς κυκλοφορίας εἰς ὡρισμένας ὁδούς, ἡ θέσις ἐκκινήσεως καὶ στάσεων τῶν τροχοφόρων κ.λ.π.

Τέλος τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον εἶναι χρήσιμον εἰς τὸν ἀστυνομικὸν ἰδίᾳ λόγῳ τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τροποποιήσεως τῆς μορφῆς τῶν πολέμων καὶ τῆς κατ' ἀνάγκην ἐνεργοτέρας συμμετοχῆς εἰς αὐτοὺς τῶν ἀστυνομικῶν. Πράγματι ὁ πόλεμος ὁ ὁποῖος ἄλλοτε διεξήγετο μεταξὺ Ἐθνῶν, σήμερον διεξάγεται κατὰ πολὺ διάφορον τρόπον. Ὁ πιθανὸς ἀντίπαλος ἔχει ἐπιτύχει διὰ καταλλήλου προπαγάνδας ἀσκουμένης ἐπὶ δεκαετηρίδας ἐντὸς τῶν μαζῶν τῶν ἀντιπάλων του νὰ ἐξασφαλίσῃ μικρὸν ἢ μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι εἶναι πιθανώτατον ἐν ὥρᾳ πολέμου νὰ ἐνεργοῦν εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰς γραμμὰς συγκοινωνιῶν ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἐχθροῦ. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοὺς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ τακτικὸς στρατός, ἡ δὲ φροντὶς αὐτὴ ἀφίεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς τάξεως. Ἀλλ' ὅπως εἶναι γνωστὸν αἱ πάσης φύσεως στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις σχεδιάζονται καὶ ἐκτελοῦνται μὲ βάσιν τὸν τοπογραφικὸν χάρτην.

Ὅθεν ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον, διὰ νὰ δυνηθῇ ὅταν παραστῇ ἀνάγκη νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του ὡς στρατιώτης τῆς γραμμῆς τῶν μετόπισθεν.

ΤΑ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΥΛΩΝ

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ **ΑΛΛΕΝ ΑΠΟΥΩΡΝΤ**
Μετάφρασις ὑπὸ Σ. Α. Χ.—ΘΕΟΔΟΤΟΥ

«Μεταξὺ τῶν ξένων ποὺ διεκρίθησαν διὰ τὴν ἀγνὴν συμπάθειάν των πρὸς τὸ ἔθνος μας, ἐξόχως διακρίνεται ὁ Ἰρλανδικῆς καταγωγῆς Ἄγγλος δημοσιογράφος Ἄλλεν Ἄπουωρντ (Alain Upward) ὅστις, ἀποδεικνύων ἐμπράκτως τὸν φιλελληνισμόν του, ἔσπευσε τῷ 1897 καὶ ἐνεγράφη ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸν στρατόν μας. Τῷ 1907 ἐστάλη ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ εἰς Μακεδονίαν, μετὰ 3 ἔτη δὲ μετέβη εἰς τὴν Πόλιν διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Νεοτουρκισμοῦ. Ὅταν δ' ἐξερράγη ὁ Παγκόσμιος πόλεμος τῷ 1914, καὶ πάλιν ἦλθε καὶ ὑπηρέτησεν ὡς ἐθελοντής. Ὡς δημοσιογράφος διεκρίθη διεθνῶς καὶ ἀπέκτησε κῦρος οὐκ ὀλίγον μὲ τὰς συνεντεύξεις του πρὸς τὸν Βαρῶνον..., πρώην Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας εἰς διαφόρους Αὐλάς, τῶν ὁποίων μυστικὰ ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν Ἄπουωρντ, ἐκθέτοντα γεγονότα ἐπεξηγοῦντα ἄγνωστον πολιτικὴν καὶ διπλωματικὴν ἱστορίαν. Τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας, δώδεκα ἐν ὅλῳ, ἐξέδωκεν ὁ Ἄπουωρντ πρὸ τοῦ ἔτους 1920 εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος σπανιώτατον ὑπὸ τὸν τίτλον «Les secrets des cours d'Europe, les confidences d'un ex—ambassadeur de France» ἔκδοσις Richonnier et Cie Paris. Τῶν μυστικῶν τούτων τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ ἀστυνομικῆς ἀπόψεως χαίρομεν παρέχοντες τὴν πρώτην μετάφρασιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ».

Σοφοκλῆς Ἀμβρ. Χουδαβερδόγλους–Θεόδοτος

Α'. Η ΑΡΠΑΓΗ ΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Εἶναι κρῖμα ποὺ δὲν ὑπάρχει κανεὶς διὰ νὰ γράψῃ τὴν μυστικὴν ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης διὰ τὰ 50 ἢ 60 τελευταῖα ἔτη. Παραδείγματος χάριν μόλις προσφάτως, κατόπιν 20 ἐτῶν σιωπῆς, ὁ Βίσμαρκ εἶχε καταστήσει γνωστὸν τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματός του ποὺ ἐπέσπευσε τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον. Ἡ σύγχρονος ἱστορία εἶναι πλήρης τοιούτων ἐπεισοδίων τὰ ὁποῖα ὁ Βαρῶνος Ρώϋτερ (1) δὲν ἐπληροφορήθη ποτέ. Μένει ὅμως βέβαιον ὅτι ὁ τυφλὸς δογματισμὸς τοῦ τύπου ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἰσοφαρίζει πρὸς τὴν παθητικὴν ἄγνοιάν του. Θὰ παρετήρει κανεὶς ὅτι γεγονότα ἔχοντα κάποιαν σπουδαιότητα δὲν ἠμποροῦν νὰ μένουν κρυμμένα. Δι' ἓν τηλεγράφημα, τὸ πρᾶγμα διαφέρει. Ἐν τούτοις ἰδού. Ὁπόταν ὁ Ἀλφόνσος ΙΓ' τῆς Ἱσπανίας ἦτο ἀκόμη μικρὸ παιδί, εἶχε λεχθῆ ὅτι ἔπαθε μίαν προσποιητὴν ἀσθένειαν. Ἐ λοιπόν. Ὅλαι αἱ εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων ἦσαν ψευδεῖς καὶ ἀπέβλεπαν εἰς τὸ νὰ κρύψουν μίαν κατάστασιν ἡ ὁποία ἂν καθίστατο γνωστὴ θὰ ἔκαμνε ἄνω κάτω τὴν Ἱσπανίαν. Ἁπλούστατα, εἶχαν κλέψει τὸν Ἀλφόνσον!

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης ἦσαν τότε γεμᾶται ἀπὸ εἰδήσεις περὶ μυστηριώδους ἀσθενείας τοῦ μικροῦ βασιλέως. Ἡ ἀσθένειά του περιεγράφετο ὡς ἔχουσα χαρακτῆρα πολὺ κολλητικόν, μολονότι ὄχι ἀκριβῶς ἐπικίνδυνον. Συγχρόνως ἐξεθείαζαν τὴν μητρικὴν μέριμναν τῆς Βασιλομήτορος πού, ἔλεγαν, διὰ νὰ θρέψῃ τὸν υἱόν της εἶχε κλεισθῆ εἰς τὰ διαμερίσματά της μὲ δύο ὑπηρέτας καί, κατὰ τὴν κρίσιμον περίοδον, δὲν ἐπεκοινώνει μὲ κανένα ἄλλον εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Τὰ μόνα πρόσωπα ποὺ ἔμβαιναν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἀσθενοῦς ἦσαν ὁ ἀνακτορικὸς ἰατρός, ὁ

(1) Ὁ Βαρῶνος Φὸν Ρώϋτερ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἱδρυτὴς διεθνοῦς τηλεγραφικοῦ πρακτορείου εἰδήσεων τὸ ὁποῖον ὑφίσταται πάντοτε καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἄριστον ἵδρυμα τοῦ εἴδους τούτου ὑπὸ τὸ ὄνομα πάντοτε Ageure Reuter.

Πάτερ 'Ολίβα, ἐφημέριος τῆς Αὐλῆς, καὶ ὁ Σενιὸς Γουαστάλα, τότε πρωθυπουργὸς τῆς 'Ισπανίας. 'Εν τῷ μεταξὺ ἰδοὺ τί πράγματι εἶχε συμβῆ.

Τὴν προτεραίαν τῶν εἰδήσεων τούτων—ἦτο Δευτέρα—μεγάλη ἐπιθεώρησις τῆς Φρουρᾶς τῆς Μαδρίτης ἔγινεν εἰς τὸν Δημόσιον κῆπον, πρὸς τιμὴν τοῦ 'Αγίου 'Ιακώβου, πάτρωνος τῆς 'Ισπανίας, καὶ εἶχεν ἀναγγελθῆ ἐπισήμως ὅτι ὁ μικρὸς βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλομήτωρ θὰ παρίσταντο. Θὰ ἦτο μία ὡραία τελετή, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ παρίστατο ἡ Μαδρίτη ὁλόκληρος. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιθεωρήσεως, πολὺ ἐνωρίς, ἐπείγουσα ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Βασιλομήτορα, ἔφθασεν εἰς τὰ 'Ανάκτορα, ἀγγέλλουσα ὅτι συνωμοσία εἶχεν ἐξυφανθῆ κατὰ τοῦ βασιλέως. 'Ο ἀνώνυμος συντάκτης τῆς ἐπιστολῆς ἐδήλου ὅτι ἡ ἀπόπειρα θὰ ἐτελεῖτο διαρκούσης τῆς ἐπιθεωρήσεως. 'Η ἐπιστολὴ ἔφερε τὴν ταχυδρομικὴν σφραγῖδα τῆς Παμπελούνης, κέντρου τότε τῶν Καρλιστῶν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὅταν ὁ 'Αλφόνσος ΙΒ' ἀπέθανε χωρὶς ἄρρενα διάδοχον, αἱ ἐλπίδες τοῦ Καρλιστικοῦ κόμματος εἶχαν ἀναζωογονηθῆ, μολονότι δὲ δὲν ἐπραγματοποιήθησαν διὰ τῆς ὀψιγόνου γεννήσεως τοῦ 'Αλφόνσου ΙΓ', αἱ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀπαιτήσεις τοῦ Δὸν Κάρλος ἔμεναν ὡς ἀπειλαὶ διὰ τὴν δυναστείαν. Λοιπὸν ἡ Βασιλομήτωρ ἔδειξε τὸ γράμμα εἰς τὸν Πάτερ 'Ολίβα, τὸν ὁποῖον πολὺ ἐνεπιστεύετο, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ κρατήσουν τὸν βασιλέα εἰς τὰ 'Ανάκτορα, προφασιζόμενοι ἀδιαθεσίαν. Τὸν βασιλέα ἀντικατέστησεν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν ἡ ἀδελφή του, πριγκίπισσα τῶν 'Αστουριῶν. 'Ο 'Αλφόνσος ἦτο πολὺ λυπημένος, ἀλλὰ κατώρθωσαν νὰ τὸν καθησυχάσουν, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν νὰ τῷ χαρίσουν ἓν μεγάλον κυτίον μολυβδίνων στρατιωτῶν, παιγνίδι ποὺ ἠγάπα πολύ.

Μόλις ἡ Βασίλισσα ἀνεχώρησεν, ὁ Πάτερ 'Ολίβα ἔλαβε τὸν βασιλέα εἰς τὸ δωμάτιον τῶν σπουδῶν του καὶ τῷ ἔδιδεν ὡς συνήθως τὸ μάθημά του. Μετὰ μίαν ὥραν ἄμαξα κλειστὴ ἔφθασε ταχύτατα εἰς τὴν μεγάλην θύραν τῶν 'Ανακτόρων· ἕνας ἀξιωματικὸς φέρων στολὴν στρατηγοῦ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς μαζὶ μὲ τὸν ὑπασπιστήν του. Μὲ ὕφος ὑπερερεθισμένον ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ὁ Στρατηγὸς 'Εσπινόζα καὶ ὅτι ἐστάλη ἀπὸ τὴν Βασίλισσαν διὰ νὰ φέρῃ τὸν Βασιλέα εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν, ζητήσας νὰ τὸν παρουσιάσουν ἀμέσως εἰς αὐτόν. Τελείως ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τοὺς τρόπου του, οἱ θεράποντες ἔσπευσαν νὰ τὸν ὁδηγήσουν εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου ἦσαν ὁ Πάτερ 'Ολίβα καὶ ὁ μαθητής του. 'Ο στρατηγὸς ἐπανέλαβεν εἰς τὸν ἱερέα τὰ ἴδια, προσθέσας ὅτι τὰ στρατεύματα ἦσαν δυσηρεστημένα διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ βασιλέως, καὶ ὅτι ἂν δὲν παρουσιάζετο ἀμέσως, ὑπῆρχε φόβος σοβαρῶν ταραχῶν. 'Εννοεῖ κανεὶς ὅτι εἰς τὴν 'Ισπανίαν, τὴν χώραν τῶν «προνουντσιαμέντων», ὅπου ὁ στρατὸς εἶχε συνειθίσει νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν ὡς κύριον τῆς κυβερνήσεως, τοιαύτη εἴδησις θὰ ἐπέφερε τὸ ἀποτέλεσμα. 'Η στολὴ τοῦ στρατηγοῦ καὶ ἡ παρουσία τοῦ ὑπασπιστοῦ προσέδιδαν ὕφος αὐθεντικότητος εἰς τοὺς λόγους του. 'Ο ἱερεὺς ἐφαίνετο ἀπηλλαγμένος τῆς φυλάξεως τοῦ βασιλέως. Θὰ ἦτο φρονιμώτερον νὰ συνοδεύσῃ τὸν βασιλέα. 'Αλλ' ἡ αἰφνιδία ἄφιξις τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ ὁ τρομακτικὸς χαρακτὴρ τῶν ἀποκαλύψεών του, ἐστέρησαν τὸν ἱερέα τῆς συνήθους ἑτοιμότητος πνεύματος. Καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν βασιλέα νὰ συνοδεύσῃ τοὺς ἀπεσταλμένους, πρὸς μεγίστην χαρὰν παιδὸς ἐπταετοῦς.

Ὅταν ἔληξεν ἡ ἐπιθεώρησις, ἡ Βασιλομήτωρ ἐπέστρεψε καὶ ἐζήτησε τὸν Βασιλέα. 'Ο ἱερεὺς πλήρης ταραχῆς ἔσπευσε πλησίον της καὶ ἡ ἀλήθεια ἀπεκαλύφθη. Οὔτε δυσαρέσκεια τοῦ στρατοῦ ἐξεδηλώθη, οὔτε ἀπαίτησις προσελεύσεως τοῦ βασιλέως. Τὸν εἶχαν ἐπιτηδείως ἀπαγάγει. 'Η Βασίλισσα Χρηστίνα ἦτο ἀπηλπισμένη. 'Η λύπη τοῦ δυστυχοῦς ἱερέως ἦτο μεγάλη. Προτοῦ προβοῦν εἰς διαβήματα, ἦτο ἀνάγκη νὰ συμβουλευθοῦν τὸν Πρωθυπουργόν, ὅστις ἔσπευσε νὰ ἔλθῃ, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας του ἀπεφασίσθη νὰ τηρηθῇ τὸ πρᾶγμα μυστικὸν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον. Εἰς τὴν ἀσταθῆ κατάστασιν τῆς 'Ισπανίας, ὅπου ἡ δυναστεία ἠπειλεῖτο ἀπὸ τοὺς Καρλιστὰς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀπὸ τοὺς δημοκρατικοὺς ἀφ' ἑτέρου,

ἡ εἴδησις τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ βασιλέως θὰ ἀπέβαινε τὸ σύνθημα ἐπαναστάσεως. Ὡς ἐκ τούτου ἐφευρέθη ἡ κωμωδία δῆθεν ἀσθενείας. Ἐκτὸς δύο πιστῶν θεραπόντων κανεὶς ἄλλος δὲν ἦτο δεκτὸς εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ βασιλέως, καὶ ἔλεγαν ὅτι ἦτο βαρέως ἀσθενής, ἡ δὲ Βασίλισσα εἶχεν ἐγκαταστήσει εἰς αὐτὰ τὸ στραταρχεῖον της. Ἀφ' ἑτέρου ὁ Πρωθυπουργὸς προσέλαυεν ἕνα τῶν ἀνακτορικῶν ἰατρῶν, ὅστις κατὰ διαστήματα συνέταττε δελτία ὑγείας. Συγχρόνως εἰδοποιήθη ἡ ἀστυνομία καὶ ἐδόθη ἡ περιγραφὴ τῆς ἁμάξης καὶ τῶν τριῶν ἐπιβατῶν της. Οἱ σιδηρόδρομοι καὶ τὰ σύνορα ἐφυλάχθησαν, καὶ ὅλαι αἱ προφυλάξεις ἐλήφθησαν. Δυστυχῶς, ἐθεωρήθη ἐπικίνδυνος ἡ περιγραφὴ τοῦ παιδίου, διὰ νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ ἡ ταυτότης του. Οἱ θυρωροὶ ποὺ εἶδαν τὴν ἅμαξαν νὰ φεύγῃ ἠρωτήθησαν μὲ τρόπον. Αἱ προσπάθειαι τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τετραήμερον ὑπῆρξαν μάταιαι.

ΑΛΦΟΝΣΟΣ XII, τῆς Ἱσπανίας
ἀνακηρυχθεὶς βασιλεὺς ἅμα τῇ γεννήσει του ὑπὸ τὴν ἀντιβασιλείαν τῆς μητρός του Μαρίας-Χριστίνας τῆς Αὐστριακῆς.

Ἤμην κατὰ τύχην παρὼν ἐν Μαδρίτῃ τότε, καὶ χωρὶς τὴν ἀνάμιξίν μου θὰ ἦτο δύσκολον νὰ εἴπῃ τις τὶ θὰ ἀπέβαινεν ἡ Ἱσπανικὴ μοναρχία. Λοιπόν, μόλις ἔμαθα ὅτι ὁ βασιλεὺς ἦτο ἀσθενής, μετέβην εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Μολονότι ὁ Ἀλφόνσος ΙΓ' μὲ συνεπάθει πολύ, πρὸς μεγάλην ἔκπληξίν μου εἶδα ὅτι δὲν μοῦ ἐπετράπη ἡ εἴσοδος εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἀσθενοῦς. Ἀλλ' ἀμέσως κατήρτισα τὸ σχέδιόν μου. Αὐθημερὸν ἐτηλεγράφησα εἰς Παρισίους, εἰς τὸν Οἶκον Ἐμὶλ Ζερὼ καὶ Σίαν, τῆς ὁδοῦ Λουξεμβούργου, νὰ μοὶ στείλουν τὸ ὡραιότερον παιγνίδι τοῦ καταστήματός των. Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ἔφθασεν. Ἦτο ἓν θαῦμα τέχνης. Στρατιώτης, ἐν στολῇ ζουάβου τῆς Ἀφρικῆς, τελείως ἀποσυντιθέμενος, καθήμενος δὲ ἐπὶ καμήλου ποὺ ἐτίθετο εἰς κίνησιν διὰ μηχανισμοῦ ὡρολογίου! Παρέλαβα τὸν θησαυρόν μου καὶ διηυθύνθην εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ὅπως εἶχα προϊδεί, δὲν εἰσήχθην παρὰ τῷ Ἀλφόνσῳ. Ἐζήτησα ἀκρόασιν παρὰ τῇ Βασιλομήτορι. Πτοηθέντες ἀπὸ τὴν ἐπιμονήν μου, οἱ ὑπηρέται μὲ ἀφῆκαν νὰ εἰσέλθω καὶ ἀνέλαβαν νὰ ἐπιδώσουν τὴν κάρταν μου εἰς τὴν Βασιλομήτορα. Εἶχα γράψει μάλιστα ἐπ' αὐτῆς «Ἐπεῖγον». Μέσα εἰς τὴν ἄπειρον θλῖψιν της ἡ βασίλισσα ἐδέχθη πᾶσαν βοήθειαν. Ἔστερξε νὰ μὲ δεχθῇ εἰς τὸ παραπλεύρως τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως δωμάτιον. Καὶ μὲ ἠρώτησε Γαλλιστί.

— Τί θέλετε, Κύριε Βαρῶνε ;— Μεγαλειοτάτη, ἀπήντησα Ἱσπανιστί, ἔρχομαι ἐκλιπαρῶν τὴν χάριν νὰ μὲ παρουσιάσητε εἰς τὸν βασιλέα. Δὲν φοβοῦμαι ἀπὸ μιάσματα. Καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ συντροφιά μου θὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἀσθενῆ.

Εἶδα ἓν βλέμμα στενοχωρημένον ἐπὶ τῆς μορφῆς τῆς βασιλίσσης. Ἐν τούτοις ἀπήντησεν ἀταράχως.

— Λυποῦμαι μὴ δυναμένη νὰ συναινέσω εἰς τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ὁ βασιλεὺς εἶναι πολὺ ἀσθενὴς ὅπως δεχθῇ καὶ τοὺς στενοτάτους φίλους του. Μόλις ἀναρρώσῃ θὰ τὸν πληροφορήσω περὶ τῶν ἐρασμίων διαθέσεών σας.

—Ἀλλά, Μεγαλειοτάτη, εἶπα, παρατηρήσατε τί ἔφερα ἀπὸ τὸ Παρίσι. Ἔ-

λυσα τὸ δέμα καὶ ἔδειξα τὸν ζουάβον ἐπὶ τῆς καμήλου του. —Ὁ βασιλεὺς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι τόσον ἀσθενὴς νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ διασκεδάζῃ μὲ τὸ παιγνίδι αὐτό. Σᾶς ἐκλιπαρῶ νὰ μοι ἐπιτρέψετε νὰ τὸ προσφέρω εἰς τὸν νεαρὸν φίλον μου.

Ἡ Βασίλισσα Χριστίνα δὲν ἀπήντησεν. Ἐστράφην πρὸς αὐτήν, καὶ ἐξεπλάγην βλέπων δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της.

— Συγγνώμην, Μεγαλειοτάτη, εἶπα τελείως κατάπληκτος. Τί ἔκαμα ;

Ἡ Βασίλισσα ὑπῆρξεν εὐμενὴς ἀπαντήσασά μοι : «Δὲν ἐκάματε τίποτε, Κύριε Βαρῶνε, ποὺ νὰ μὴ εἶναι ἀντάξιον τῆς καλῆς καρδίας σας. Θὰ ἤμην ἀχάριστος κρύπτουσα ἐπιπλέον τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Ἀλφόνσος δὲν ἠμπορεῖ νὰ δεχθῇ τὸ ὡραῖον δῶρον σας διότι δὲν εὑρίσκεται εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἔχουν κλέψει τὸν υἱόν μου».

Ἔμεινα κατάπληκτος ἀπὸ τὴν εἴδησιν. Τότε ἡ Βασίλισσα μὲ προσεκάλεσε νὰ καθήσω καὶ μοὶ διηγήθη τὴν ὅλην ὑπόθεσιν. Ὅταν ἐτελείωσε τὴν διήγησιν, ἀνωρθώθην.

— «Μεγαλειοτάτη, εἶπα, ἄφετέ με νὰ διευθύνω τὴν ὑπόθεσιν. Δότε μοι καιρὸν πέντε ἡμερῶν, καὶ ἀναλαμβάνω νὰ ἀποσπάσω τὸν νεαρὸν σύντροφόν μου ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν δολοφόνων τούτων».

Ἡ βασίλισσα μὲ παρετήρησε μὲ βλέμμα ἄπιστον.

— Λέγετε αὐτό, Κύριε Βαρῶνε ; Διατί ; Ἔχετε ἐπίδρασίν τινα ἐπὶ τῶν Καρλιστῶν;

—Ἡ Μεγαλειότης σας ἀπατᾶται νομίζουσα ὅτι ἡ ἀπαγωγὴ εἶναι ἔργον τῶν Καρλιστῶν, ἀπήντησα μετὰ θέρμης. Γνωρίζω προσωπικῶς τὸν Δὸν Κάρλος, ἐγευμάτισα μαζύ του καὶ ἐγγυῶμαι δι' αὐτὸν ὅπως δι' ἐμέ. Εἶναι ἀνίκανος νὰ διαπράξῃ παρόμοιον ἔγκλημα.

Ἡ Βασίλισσα ἐφάνη ταραγμένη. —Ἀλλ' ἡ προειδοποίησις ποὺ ἐλήφθη αὐθημερόν; Ἡ ἐπιστολὴ τῆς Παμπελούνης ;

—Ἁπλοῦν τέχνασμα, Μεγαλειοτάτη, διὰ νὰ μείνῃ ὁ βασιλεὺς οἶκοι, καὶ νὰ εὐκολυνθῇ οὕτως ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐπινοηθέντος σχεδίου.

«Ἰδοὺ ἐν τούτοις ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ὁ πρωθυπουργὸς ἔλαβε χθὲς καὶ τὴν ἐχαρακτηρίσαμεν ὡς ἐνοχοποιητικήν. Ὅταν τὴν ἀναγνώσητε, θὰ τῇ ἀποδώσητε περισσοτέραν σπουδαιότητα». Καὶ μοὶ παρουσίασε μίαν ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας ἀπήτουν ἓν ἑκατομμύριον Πεζετῶν καὶ ἀποζημίωσιν διὰ νὰ ἀποδώσουν τὸ ἀπαχθὲν παιδίον. Ὑπεγράφετο δὲ «Κατὰ διαταγὴν τῆς Μαύρης Χειρός».

«Ὑπάρχει βεβαίως κάτι εἰς αὐτὸ τὸ γράμμα, εἶπα ἀφοῦ τὸ ἐδιάβασα, ἀλλὰ δὲν πιστεύω ὅτι ἡ ἀπαγωγὴ εἶναι ἔργον ἀναρχιστῶν. Μοὶ φαίνεται ὅτι διεπράχθη ἀπὸ κακούργους πολὺ περισσότερον ἐπιτηδείους ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς τούτους. Ἐν τούτοις, σᾶς παρακαλῶ ἄφετέ με νὰ ἐνεργήσω διὰ νὰ ματαιώσω αὐτοὺς τοὺς κακοήθεις. Ἔχετε καιρὸν νὰ σκεφθῆτε διὰ τὸ ἑκατομμύριον τῶν Πεζετῶν σας ἂν ἀποτύχω».

Ἡ πεποίθησίς μου ἐφάνη εὐχαριστοῦσα τὴν Βασίλισσαν. Καὶ συνήνεσεν ὅπως ὑπογράψῃ ἓν ἔγγραφον πληρεξουσιοδοτοῦν με νὰ πράξω πᾶν ὅ,τι θεωρήσω ἐπωφελὲς ὅπως καταλήξω. Καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ἔγγραφον ἀνεχώρησα. Καὶ ἡ πρώτη μου ἐνέργεια ἦτο νὰ μεταμφιεστῶ. Κατόπιν ὡρίμου σκέψεως ἀπεφάσισα νὰ μεταμφιεστῶ εἰς ἄγγλον ἰατρόν. Καὶ παρήγγειλα ἐπισκεπτήρια εἰς ὄνομα Δόκτωρος Χάρρυ Μπράουν, τοῦ Ἰατρικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Λονδίνου. Ἐξέλεξα δὲ τὸν ρόλον τοῦ Ἄγγλου ἰατροῦ, διότι ἡ ἐκκεντρικότης τῶν Ἄγγλων εἶναι παγκοίνως γνωστή, καὶ δι' ἕνα ἄγγλον δὲν θὰ ἦσαν παράξενα τὰ μέτρα ποὺ θὰ ἐλάμβανα. Ἄλλως τε ὡς ἰατρός, θὰ ἐδικαιολογοῦσα τὴν παρουσίαν μου εἰς τὰ Ἀνάκτορα, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἀναζητῶ τὴν ἀφορμὴν τῆς ἀσθενείας τοῦ βασιλέως.

Τότε ἔσπευσα νὰ λάβω συνέντευξιν μὲ τὸν Πάτερ Ὀλίβαν, ἕνα μέγαν ἠλίθιον. Τὸν ηὗρα εἰς τὸ δωμάτιον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀνεχώρησεν ὁ βασιλεύς. Μὲ εἶχε γνω-

ρίσει ἄλλοτε καὶ ἀφάνη ἔκπληκτος διὰ τὸ πρόσωπον ποὺ ὑπεδύθην. Τῷ ἐζήτησα καὶ μοὶ ἐπανέλαβε λεπτομερῶς τὰ τῆς ἀπαγωγῆς, καὶ μοὶ ἔδειξε τὴν πλέον πρόσφατον φωτογραφίαν τοῦ Ἀλφόνσου.

—Ἡ φωτογραφία αὐτὴ ἐκυκλοφόρησε πολύ ; Ὁ κόσμος τὴν γνωρίζει ; εἶπα.

— Βεβαιότατα, ἀπήντησεν ὁ ἱερεύς. Ἐξετέθη εἰς ὅλας τὰς προθήκας. Δὲν ὑπάρχει καλύβη εἰς ὅλην τὴν Ἱσπανίαν ποὺ νὰ μὴ ἔχῃ τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως.

— Τόσῳ τὸ καλλίτερον, θὰ εἶναι δυσχερέστερον εἰς τοὺς συνωμότας νὰ ἐκτελέσουν τὸ σχέδιόν των. Εἶναι ἀπίστευτον νὰ ἔχουν ἠμπορέσει νὰ μεταφέρουν τὸν βασιλέα ἐν πλήρει ἡμέρᾳ ἀπὸ τοὺς δρόμους χωρὶς νὰ ἀναγνωρισθῇ. Πρέπει νὰ ἴδω τοὺς ὑπηρέτας ποὺ ἦσαν παρόντες ὅταν ἀνεχώρησεν ἡ ἄμαξα.

Τότε μὲ ὡδήγησε μέχρι τῆς κυρίας εἰσόδου. Καθ' ὁδὸν τῷ παρετήρησα :

— Δὲν βλέπω πολὺν κόσμον.

—Ὄχι, Κύριε Βαρῶνε, σπανίως ὑπάρχει κόσμος αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας. Μία σκέψις μοὶ ἐπῆλθε. Παρετήρησα τὸ ὡρολόγιόν μου.

— Κατὰ ποίαν ὥραν ἀπήχθη ὁ βασιλεύς;

— Περίπου τοιαύτην ὥραν, ἀπήντησεν. Ἔχει σημασίαν τινὰ τοῦτο ;

— Τοῦτο ἐλατώνει τὸν ἀριθμὸν τῶν μαρτυριῶν ποὺ θὰ συλλέξω περὶ τῆς ἀπαγωγῆς, ἀπήντησα.

Ἐφθάσαμεν εἰς τὴν εἴσοδον ὅπου εὑρίσκοντο πολλοὶ θαλαμηπόλοι. Ὁ ἱερεὺς μὲ παρουσίασεν εἰς αὐτούς.

—Ὁ ἰατρὸς ζητεῖ πληροφορίας περὶ τῆς πηγῆς τῆς ἀσθενείας τοῦ βασιλέως, εἶπε. Ποῖος ἀπὸ σᾶς εἶδε τὸν βασιλέα εἰς τὴν ἄμαξαν, τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιθεωρήσεως ;

Τρεῖς ἐξ αὐτῶν προυχώρησαν μὲ ἔκπληξιν. Δὲν τοῖς ἀφῆκα τὸν καιρὸν νὰ ἐφεύρουν ψεύδη.

— Παρετηρήσατε, εἶπα, πῶς ἦτο ὁ βασιλεὺς ὅταν ἀνεχώρησεν ;

Εἶδα ὅτι ἀντήλλαξαν βλέμματα μὲ ἀπορίαν. Ἐπὶ τέλους εἷς ἐξ αὐτῶν ἀπεκρίθη :

— Δὲν εἶδα τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, Σενιόρ. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἦτο κρυολογημένος, διότι ἦτο καλὰ τυλιγμένος καὶ σκεπασμένος.

—Ἄ! Καὶ κανεὶς ἀπὸ σᾶς δὲν παρετήρησε τίποτε τὸ ἄτακτον ;

Ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο ἄλλων παρετήρη ὡς φοβούμενος νὰ ὁμιλήσῃ. Ἔρριψα βλέμμα διαπεραστικὸν ἐπ' αὐτοῦ.

— Τώρα μὲ κάμνετε νὰ σκέπτωμαι, Σενιόρ, εἶπε μετὰ σεβασμοῦ. «Ὑπῆρχε κάτι τὸ παράξενον εἰς τὸν βασιλέα. Δὲν ἐβάδιζε σταθερὰ ὅπως πάντοτε καὶ δὲν ἐκρατεῖτο ὅπως συνήθως».

Ἤμην ἱκανοποιημένος καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὰ Ἀνάκτορα μὲ τὸν ἱερέα. Ὅταν εἰσήλθαμεν εἰς τὸ δωμάτιόν του, συνέβη γεγονὸς δυσάρεστον. Ἤνοιξε μία θύρα εἰς μικρὰν ἀπόστασιν καὶ ἐξῆλθε κάποιος ποὺ ἐχαιρέτισε τὸν ἱερέα.

— Εἶναι ὁ Δόκτωρ Χενάρεζ, καὶ περιμένει τὸν ἀρχιθαλαμηπόλον, μοὶ εἶπεν ὁ ἱερεύς. Θέλετε νὰ σᾶς παρουσιάσω εἰς αὐτόν ;

—Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ! ἀπήντησα ταραγμένος. Θὰ μοὶ ἐζήτει πληροφορίας περὶ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Λονδίνου, καὶ τὸ μυστήριον θὰ ἀπεκαλύπτετο.

—Ἔχετε δίκαιον, ἐξέχασα ὅτι εἶσθε μεταμφιεσμένος, ἐψιθύρισεν ὁ ἱερεύς.

Καὶ ἐπεράσαμεν χωρὶς νὰ ὁμιλήσωμεν μὲ τὸν Δόκτωρα, ἀλλὰ παρετήρησα ὅτι μὲ ἐπρόσεχε πολύ. Ἠρώτησα τὸν ἱερέα μήπως ὁ ἀρχιμάγειρος ἦτο Γάλλος, καὶ ηὐχαριστήθην πολὺ διότι ἀπήντησεν ἀρνητικῶς. Μοὶ προσέθηκεν ἐν τούτοις ὅτι ἡ μαγειρική του ἀρέσει πολύ, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Βασιλέα. Ἐὰν ὁ μαθητής μου ἦτο πράγματι ἀσθενής, θὰ τὸ ἀπέδιδα εἰς τὸν Σενιὸρ Γομέζ, ὅλοι οἱ βασιλόπαιδες ἀρέσουν τὰ γλυκύσματά του.

—Ἐφαίνετο ἀσθενὴς ὁ ἴδιος, εἶπα. Μήπως ἐπλάγιασε πολὺν καιρόν ;

— Περίπου μίαν ἑβδομάδα. Ἐλπίζω νὰ ἀναρρώσῃ ὅταν ὁ βασιλεὺς θὰ ἔχῃ ἐπανέλθει.

Δὲν ἀπήντησα εἰς τὴν συνομιλίαν τοῦ ἱερέως, ἀπερροφημένος μὲ αὐτὸ ποὺ ἐσκόπευα νὰ κάμω. Καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ καλέσῃ τὸν ἀρχιεπιστάτην τῶν Ἀνακτόρων. Μόλις οὗτος ἦλθε, τῷ ἔδωκα ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἀποστολῆς μου. Τῷ ἐξέθηκα τὰ πληρεξούσια τῆς Βασιλομήτορος καὶ τῷ ἔδωκα τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας.

— Πρῶτον, θὰ ἐξετάσετε τοὺς θυρωροὺς τῶν διαφόρων εἰσόδων τῶν Ἀνακτόρων, καὶ θὰ συντάξετε ἔκθεσιν περὶ ὅλων τῶν προσώπων ποὺ ἐμβῆκαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἢ ἐξῆλθαν ἐξ αὐτῶν κατὰ τὰς δέκα τελευταίας ἡμέρας, μὲ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς των. Κατόπιν θὰ τοποθετήσετε εἰς κάθε εἴσοδον ἰδιαίτερον πράκτορα, μὲ ἀποστολὴν νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ εἰς κανένα, ἀσχέτως θέσεως ἢ ἀσχολίας του, νὰ εἰσέλθῃ ἢ ἐξέλθῃ χωρὶς νὰ μὲ συμβουλευθῇ καὶ λάβῃ ἔγγραφον ἄδειάν μου.

— Αἱ διαταγαὶ αὐταὶ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸ μαγειρεῖον, εἶπεν, ὅπου ἐμβαίνουν οἱ προμηθευταὶ τῆς Αὐλῆς ;

— Πρὸ παντὸς εἰς αὐτό. Δὲν ὑπάρχει καλλιτέρα πηγὴ μεταδόσεως μιάσματος ἀπὸ τὴν τροφήν, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸ γάλα.

— Καὶ ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τοὺς ὑπηρέτας τῶν Ἀνακτόρων, Σενιόρ ;

— Εἰς πάντα, ἄνδρα ἢ γυναῖκα τῆς Ἱσπανίας, ἐκτὸς τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ ἀρχιεπιστάτης ἀνεχώρησεν ὅπως ἐκτελέσῃ τὰς ὁδηγίας μου. Κατόπιν, ἐπὶ μίαν ὥραν ἤμην εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἱερέως, λαμβάνων πίνακας προσώπων ζητούντων νὰ εἰσέλθουν ἢ ἐξέλθουν. Πάντοτε ἔδιδα τὴν συγκατάθεσίν μου. Ἐν τέλει ὁ ἀρχιεπιστάτης μοὶ ἔφερε τὴν ἔκθεσίν του, θαυμασίαν, ποὺ θὰ ἐζήλευαν ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα καὶ αἱ Πρεσβεῖαι. Τὸ ὄνομα, ἡ ἰδιότης ἑκάστου ἐπισκέπτου ἦσαν λεπτομερῶς σημειωμένα. Ἓν νέφος ὅμως ἐπέρασεν ἀπὸ τὰ μάτια μου.

—Ἐξεπληρώσατε ἄριστα τὴν ἀποστολήν σας, Σενιόρ, τῷ εἶπα. Θὰ δείξω τὸ ἔγγραφον εἰς τὴν βασίλισσαν. Ἂν κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου θελήσῃ τις νὰ ἔμβῃ, εἰδοποιήσατέ με.

Καὶ μετέβην εἰς τὰ βασιλικὰ δώματα, ὅπου ἔγινα ἀμέσως δεκτός. Ἤμην πολὺ ταραγμένος. Ἐπέδωκα τὴν ἔκθεσιν εἰς τὴν βασίλισσαν καὶ ἐτόλμησα νὰ θέσω ἓν ἐρώτημα.

— Θὰ ἤμην εὐτυχὴς ἂν ἡ Μεγαλειότης σας ἐνεθυμεῖτο γεγονός τι, ἔστω καὶ τὸ πλέον ἀσήμαντον, συμβὰν ὀλίγον χρόνον πρὸ τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ βασιλέως καὶ δυνάμενον νὰ χύσῃ φῶς ἐπὶ τῶν μέσων ποὺ ἐχρησιμοποίησαν οἱ ἅρπαγες διὰ νὰ τὸν καταπείσουν.

— Καταπείσουν ; Δὲν σᾶς ἐννοῶ, Κύριε Βαρῶνε.

— Σκεφθῆτε, Μεγαλειοτάτη. Ὁ Βασιλεὺς θὰ παρετήρησεν ἀμέσως ὅτι δὲν τὸν ὡδηγοῦσαν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἀντέστη ἢ νὰ μὴ ἔρριξε κραυγὴν ποὺ νὰ μὴ ἔχῃ ἀκουσθῇ. Δηλαδή, ὁπουδήποτε μετέβη ὁ Βασιλεύς, θὰ μετέβη ἑκουσίως.

Ἡ Βασίλισσα παρετήρει τρομαγμένη καὶ ἐκίνει τὴν κεφαλὴν μὲ τρόπον ἀπίστευτον.

— Σκεφθῆτε πάλιν, Μεγαλειοτάτη. Δὲν συνέβη αὐτὰς τὰς ἡμέρας τίποτε ποὺ νὰ ἠρέθησε τὸν βασιλέα ;

Ἔξαφνα ἡ βασίλισσα μὲ παρετήρησεν. —Ὑπάρχει κάτι τι ποὺ θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ κοινοποιηθῇ, καίτοι ἡ ἀνάμνησίς του εἶναι λυπηρὰ αὐτὴν τὴν στιγμήν. Ὁ υἱός μου εἶχε μαλώσει μαζί μου ἐξ αἰτίας σφάλματος τοῦ ἀρχιμαγείρου, ποὺ ὁ ἀρχιεπιστάτης εἶχε συλλάβει ἐπ' αὐτοφώρῳ γενόμενον ἔνοχον πράξεως παρανόμου. Ὁ ἀρχιμάγειρος ἔχει ἀνεψιὸν ὁμήλικα τοῦ υἱοῦ μου, καὶ δι' αὐτοῦ ἐπέδωκεν εἰς τὸν βασιλέα αἴτησιν συγγνώμης τῆς παρανομίας του. Ἠρνήθην νὰ τὴν δεχθῶ, καὶ ὁ Ἀλφόνσος εἶχε δυσφορήσει.

«Ἀρκεῖ, Μεγαλειοτάτη!» ἤρχισα νὰ λέγω, ὁπόταν διεκόπημεν ἀπὸ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀρχιεπιστάτου.

— Διετάξατε, Σενιόρ, μοὶ εἶπε, νὰ σᾶς εἰδοποιήσω μόλις κανεὶς θὰ ἤθελε νὰ ἔμβῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Πρόκειται περὶ ἑνὸς παιδίου.

— Ποίου παιδίου ; ἠρώτησα ἥσυχα.

— Τοῦ Πετρίλλου Γομέζ, ἀνεψιοῦ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ποὺ ἦλθε νὰ ἴδῃ τὸν θεῖον του.

— Δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ τώρα δεκτός, εἶπα σκληρῶς. Κρατήσατέ το εἰς τὸ δωμάτιον σας μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

Ὁ ἀρχιεπιστάτης ἦτα φανερῶς ἐπηρεασμένος. Ἀλλ' ἐξῆλθεν ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν διαταγήν.

— Εἶναι μᾶλλον σκληρόν, παρετήρησεν ἡ βασίλισσα.

— Μεγαλειοτάτη, ἀπήντησα εὐθύμως. Τὸ παιδίον ποὺ ἦλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα εἶναι ἕνας ἀπατεών. Δὲν εἶναι ὁ Πετρίλλο Γομέζ.

Ἡ βασίλισσα μὲ παρετήρει ἀποροῦσα.

— Πῶς ἠμπορεῖτε νὰ λέγετε τοῦτο, Κύριε Βαρῶνε ;

—Ἁπλούστατα ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἔκθεσιν ποὺ κρατεῖ ἡ Μεγαλειότης σας ἀνὰ χεῖρας. Θὰ ἴδετε ὅτι ὁ ἀνεψιὸς τοῦ μαγείρου εἰσῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὴν Δευτέραν πρωῒ εἰς τὰς ὀκτὼ καὶ δὲν ἐξῆλθεν ἔκτοτε. Ὥστε τὸ παιδίον ποὺ περιμένει εἰς τὴν θύραν δὲν εἶναι ὁ Πετρίλλο Γομέζ.

Ἡ βασίλισσα ἤρχισε νὰ τρέμῃ.

—Ὁμιλεῖτε! Τί θέλετε νὰ εἴπητε ;

— Θέλω νὰ εἴπω, Μεγαλειοτάτη, ὅτι ἀντὶ τῶν 5 ἡμερῶν ποὺ σᾶς ἐζήτησα διὰ νὰ ἀνακαλύψω τὸν υἱόν σας, μοὶ ἀρκοῦν 5 λεπτά. Θὰ ἴδω τὸν ἀληθινὸν Πετρίλλο ποὺ ἐκρύβη εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ μαγείρου αὐτὰς τὰς 4 ἡμέρας.

Ἀφῆκα τὴν βασίλισσαν καὶ διηυθύνθην κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ μαγειρεῖον, διὰ τῆς θύρας πρὸ τῆς ὁποίας εἶχα ἰδεῖ τὸν Δρα Χενάρεζ. Ἔκρουσα καὶ ἀνδρικὴ φωνὴ ἠρώτησεν.

— Εἶσαι σύ, Πετρίλλο ;

Τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἕνας μάνδαλος ἐσύρθη ἐσωτερικῶς καὶ ἡ θύρα ἠνοίχθη ἐν μέρει. Ἐμβῆκα καὶ ἐτοποθετήθην εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου. Ὁ ἀρχιμάγειρος, γιγαντόσωμος, μὲ μορφὴν εἰδεχθῆ, μὲ παρετήσει ὡσὰν μία τίγρις, διότι ἐλάμβανα ψυχρῶς κατοχὴν τοῦ δωματίου του. Δὲν ἦτο ὁ Πετρίλλος.

— Ποῖος εἶσθε, Σενιόρ ; ἐμούρμούρισεν.

— Εἶμαι ἰατρός, ἀπήντησα μὲ ὕφος πρόσχαρον. «Ἐκλήθην δι' ἄλλον ἀσθενῆ, καὶ ὅταν ἡ βασιλομήτωρ ἔμαθεν ὅτι εἶσθε ἀσθενής, μὲ παρεκάλεσε νὰ θέσω τὴν ἐπιστήμην μου εἰς τὴν διάθεσίν σας».

—Ἀλλά, Σενιὸρ ἰατρέ, δὲν χρειάζομαι τὰς ὑπηρεσίας σας, εἶπεν ἐν ἀμηχανίᾳ ἐφόσον ἦτο ὑγιέστατος. («Ἔχω τὸν ἰατρόν μου».

— Ν ὸ ν σ έ ν ς, ἀπήντησα. Μία πρόσθετος ἐξέτασις δὲν βλάπτει. («Ἄλλως τε αἱ διαταγαὶ τῆς βασιλίσσης πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν. Ἄφετε νὰ ἐξετάσω τὸν σφυγμόν σας». Καὶ τὸν ἔλαβα πρὶν ἢ δυνηθῇ νὰ ἀντιστῇ. Ἐπαλλε πολὺ γρήγορα.—Βλέπω καθαρὰ ἀπὸ τί πάσχετε. Σᾶς λείπει ὁ ἀήρ. Ἀντὶ νὰ κλείεσθε εἰς αὐτὰ τὰ δύο δωμάτια—ἐκεῖνο τὸ δωμάτιον εἶναι ὁ κοιτών σας ;—πρέπει νὰ ὑπάγετε εἰς τὴν ἐξοχήν. Πάρετε τὸ καπέλλο σας καὶ ἂς ἐξέλθωμεν μαζῆ.

Ὁ ἄθλιος κατέπεσεν ἐπὶ ἑνὸς καθίσματος.

— Πράγματι, Σενιόρ, εἶμαι πολὺ ἀσθενὴς διὰ νὰ κινηθῶ. Ἴσως αὔριον ;

— Μὴ ἀπερισκεψίας, τῷ εἶπα. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι αὐτὰ τὰ δωμάτια εἶναι ἀνθυγιεινά. Ἄφετε νὰ ἴδω τὸν κοιτῶνα σας.

Καὶ συγχρόνως ἐπροχώρησα διὰ νὰ ἀνοίξω τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνος. Ἦτο φυσικὰ κλειδωμένη. Ἀλλ' ὁ Γομὲζ ὥρμησεν ἐναντίον μου, μὲ μάτια λάμποντα. Δὲν ἐδίστασα οὔτε στιγμήν.

— Κάθησε, Γομέζ, εἶπα, εἰδεμὴ σὲ σκοτώνω ὡς σκύλον. Καὶ ἔσυρα τὸ περίστροφόν μου ποὺ τὸ ἐκόλλησα ἐπὶ τοῦ στήθους του. Ὀπισθοδρόμησε τρέμων. Ἔστρεψα τὸ κλειδὶ καὶ ἤνοιξα τὸν κοιτῶνα. Ἐκεῖ, καθήμενος κατὰ γῆς, ἐν τῷ μέσῳ στρατιωτῶν ἐκ μολύβδου, μὲ τὰ χέρια λερωμένα, τὰ μαλλιά ἄνω κάτω καὶ τὰ χείλη μουντζουρωμένα ἀπὸ γλυκύσματα, ἦτο ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας, τρώγων ἡσυχα μίαν ἀπὸ τὰς πάστας ποὺ ἐπροτίμα. Τὸν ἥρπασα καὶ διηυθύνθην πρὸς τὴν μητέρα του ποὺ εὑρίσκετο εἰς δύο βημάτων ἀπόστασιν. Δὲν περιγράφω τὴν σκηνήν. Αἱ τοιαῦται συγκινήσεις εἶναι ἱεραί.

Λοιπόν, τὸ παιδὶ εἶχεν ἀφίσει τὸ δωμάτιον τοῦ ἱερέως μὲ ἓν ἁπλοῦν καπέλλον. Ὅταν μοὶ εἶπαν ὅτι τὸ εἶδαν σκεπασμένον μὲ σκέπασμα, ἐσκέφθην ὅτι κάτι τὸ ἰδιαίτερον θὰ συνέβη εἰς τοὺς διαδρόμους. Ὅταν δὲ διεπίστωσα ὅτι κανεὶς δὲν εἶδε τὴν μορφήν του ὅταν ἔμβαινεν εἰς τὴν ἅμαξαν, καὶ ὅτι τὸ βάδισμά του καὶ ὁ τρόπος του δὲν ἦσαν οἱ τοῦ βασιλέως, ἐσχημάτισα μίαν πεποίθησιν. Οἱ συνωμόται μὴ τολμῶντες νὰ διέλθουν ἀπὸ τοὺς δρόμους τῆς Μαδρίτης μὲ τὸν νεαρὸν βασιλέα, τὸν ἔκρυψαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ μετέφεραν ἓν ἄλλο παιδί, διὰ νὰ πλάσουν ψευδῆ σκηνήν. Τὸ παιγνίδι των ἦτο ἀρκετὰ εὐφηές. Μόλις ἐπείσθην περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς συνωμοσίας, μοὶ ἔμενε νὰ καθορίσω τὸν τόπον ὅπου ἦτο ὁ Ἀλφόνσος, ἢ τὸ πρόσωπον παρὰ τῷ ὁποίῳ ἦτο κρυμμένος. Ἔλαβα ὅλας τὰς προφυλάξεις διὰ νὰ μὴ διαφύγῃ. Ἀπεδείχθη ὅτι ὁ μάγειρος ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῆς συνωμοσίας. Εἶχε δύο συνενόχους, τῶν ὁποίων ὁ ἕνας ἦτο ὁ ἰατρὸς Χενάρεζ. Τὸ σχέδιον των ἦτο ἔξυπνον. Ὁ Γομὲζ προσεποιήθη ἀσθένειαν, πολλὰς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἔκαμε τὸν ἀνεψιόν του νὰ ἔλθῃ ἐπανειλημμένως διὰ νὰ μὴ τὸν διακρίνουν κατόπιν. Τότε ἔπλασαν τὸ γράμμα τῆς Παμπελούνης, καὶ ἀνέμεναν. Ὁ βασιλεὺς μετεφέρθη κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸ δωμάτιον τοῦ ἱερέως εἰς τὸ τοῦ μαγείρου καὶ ἀντικατεστάθη ἀπὸ τὸν Πετρίλλον. Ὁ Γομὲζ θὰ ἐκράττει τὸν βασιλέα φυλακισμένον μέχρις ὅτου θὰ τὸν ἐφευγάτιζαν. Ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἐπιτύχουν λύτρον ἦτο πλουσιωτάτη, ἀφοῦ ὁ δεσμώτης εὑρίσκετο μέσα εἰς αὐτὰ τὰ Ἀνάκτορα. Φυσικῷ τῷ λόγῳ, δὲν ἐτιμωρήθησαν, διότι τοῦτο θὰ ἦτο ἀπερίσκεπτον. Τοὺς ἐπληροφόρησαν ὅμως ὅτι ἐάν ποτε ἔκαμναν ὑπαινιγμὸν τοῦ ἄθλου των, θὰ ἐδικάζοντο ὡς ἔνοχοι ἐσχάτης προδοσίας, ἐφ' ᾧ καὶ ἐπροτίμησαν νὰ σιωπήσουν. Ἡ ψευδὴς εἴδησις ὅμως τῆς ἀσθενείας τοῦ βασιλέως ἐτηρήθη καὶ ἀνήγγειλαν τὴν ἀνάρρωσίν του. Καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, μοὶ ἤρεσεν ἡ ὑπεράσπισις τοῦ φίλου μου Δὸν Κάρλος. Ἡ βασίλισσα Χριστίνα ὑπῆρξε καλὴ ἀπολογηθεῖσα διότι ὑπωπτεύθη τοὺς ὀπαδούς του. Καὶ ὅταν ἐπρόκειτο νὰ φύγω, ἐξέβαλεν ἕνα θαυμάσιον δακτύλιον ἀπὸ τὸν δάκτυλόν της καὶ μοὶ τὸν προσέφερε, εἰποῦσα : «Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ποὺ ἀπεδώκατε εἰς τὴν Βασιλομήτορα τῆς Ἱσπανίας, θὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ ὁ Πρωθυπουργός μου. Δι' ἐκείνην ποὺ ἀπεδώκατε εἰς τὴν μητέρα τοῦ Ἀλφόνσου, σᾶς παρακαλεῖ νὰ δεχθῆτε αὐτὸ τὸ ἐνθύμιον».

Βαρῶνος.....
πρώην Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η.ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

— Θὰ περιλαμβάνεται τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις καθ' ἑνὸς ποὺ διεμαρτύρετο, ὅπως καὶ κάθε μιὰ σχετικὴ λεπτομέρεια ὡς πρὸς τὴν ἡμερομηνία, ὥρα, τόπο κ.λ.π.

— Πολὺ καλά, κ. Ἐπιθεωρητά.

Ὁ Κάμμινγκς σηκώθηκε.

— Θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω ἀκόμα, νὰ μοῦ κάνετε τὴ χάρι νὰ μὲ εἰδοποιήσετε ἀμέσως μόλις ἔλθουν στὰ χέρια σας κι' ἄλλες τέτοιου εἴδους διαμαρτυρίες.

— Πολὺ καλά, ἐπανέλαβε ὁ Τρίμπλ, μὲ ὕφος ἀνθρώπου ποὺ δὲν ἔχει τὴ διάθεσι νὰ ρωτήσῃ τὸ «γιατί».

Ὁ Κάμινγκς πῆρε στὰ χέρια του τὸ καπέλλο του κι' ἀφοῦ γιὰ λίγο τὸ γύρισε καὶ τὸ ξαναγύρισε γιὰ μερικὰ δευτερόλεπτα, εἶπε :

— Καὶ φαντάζομαι πὼς δὲν θἄναι πολὺ εὔκολο στὸν ὁποιονδήποτε νὰ ἐφοδιασθῇ μ' ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ εἰσιτηρίων τῆς Ἑταιρίας σας...

— Φυσικά, ἀπήντησε ὁ Τρίμπλ. Παραδίδονται τὰ εἰσιτήρια ἀριθμημένα μόνο στοὺς ἁρμοδίους.

— Σωστά. Δὲν θἄναι ὅμως καὶ τόσο δύσκολο νὰ τυπωθοῦν ψεύτικα.

—Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσι πὼς θὰ βρισκότανε τυπογράφος νὰ διακινδυνεύσῃ, εἶπε ὁ Τρίμπλ. Γιατὶ ἡ Ἑταιρία μας χρησιμοποιεῖ εἰδικὸ χαρτί. Καὶ ἂν δὲν μποροῦσε νἄναι εὔκολο νὰ τὸ ἀνακαλήψῃ ὁ κάθε ἐπιβάτης, οἱ ὑπάλληλοί μας θὰ τὸ ἀνεκάλυπτον.

Ὁ Κάμμινγκς τὸν κύτταξε κατὰ πρόσωπο, ἀρκετὰ περίεργα. Ὁ Τρὶμπλ ἀμέσως κατάλαβε ποῦ ἤθελε νὰ καταλήξῃ.

— Καὶ ἀσφαλῶς, πρόσθεσε ὁ Ἐπιθεωρητής, ἡ ἴδια ἀπάτη μποροῦσε νὰ γίνῃ καὶ μὲ τὶς ψεύτικες ἄδειες ὁδηγοῦ. Ἀλλὰ εἶναι πιὰ ὥρα νὰ πηγαίνω κύριοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Χ

Ἡ Σύσκεψις

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὁ Κάμμινγκς ξαναγύρισε στὸ Ἴλμπριτζ. Μέχρι τὰ μεσάνυχτα ἔμεινε συζητώντας μὲ τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὸν Ἀστυνόμο. Μὲ ἡρεμία καὶ μεθοδικότητα, ταξινόμησαν τὶς παρατηρήσεις καὶ τὰ γεγονότα ποὺ ὁ καθ' ἕνας τους εἶχε σημειώσει.

Ὁ Κάμμινγκς τέλος, ἀφοῦ τεντώθηκε καλὰ στὴν πολυθρόνα ποὺ ἦταν καθισμένος ἄρχισε ὡς ἑξῆς :

—Ὥστε νὰ ποιὰ εἶναι ἡ οὐσία τῆς ὑποθέσεως. Κάποιος ὡδήγησε ἕως ἐδῶ, χθὲς βράδυ, ἕνα αὐτοκίνητο, ἀφοῦ πρῶτα τὸ εἶχε καμουφλάρει σὲ λεωφορεῖο τῆς Ἑταιρείας Brune. Διότι ὅπως ἀπεδείχθη δὲν ἐπρόκειτο περὶ πραγματικοῦ λεωφορείου τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς. Σύμφωνα μὲ τὶς ἔρευνες καὶ τὴν ἀναφορὰ τοῦ Φίλλινγκερ, τὸ περὶ οὗ πρόκειται λεωφορεῖο ἐθεάθη σὲ δύο σημεῖα τῆς λεωφόρου πρὶν ἀκόμη φτάσει μέχρις ἐδῶ. Κάποιος ὀνόματι Οὐέλλς τὸ εἶδε στὸ Μπροῦτον Μπρὶντζ

ὀκτὼ μίλλια πρὸς Νότον, στὶς 9 ἡ ὥρα καὶ 12 λεπτά. Τὸ λεωφορεῖο δὲν σταμάτησε. Λίγα λεπτὰ κατόπιν ἕνας πρόσκοπος τῆς Αὐτοκινητιστικῆς Λέσχης τὸ συνάντησε στὸ μέσον τῆς διαδρομῆς Μπροῦτον—Ἴλμπριτζ. Ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης ποὺ ἀνέπτυσε τοὔκανε ἐντύπωσι. Ὁ πρόσκοπος αὐτὸς πήγαινε στὸ Μπροῦτον Μπρὶτζ, τέρμα τῆς σκοπιᾶς του. Ὅταν ἔφτασε ἐκεῖ συνηντήθη μὲ τὸν Οὐέλλς ποὺ τοῦ διηγήθηκε τὸ συμβάν. Κι' ὁ πρόσκοπος φυσικὰ τὸ ἀνέφερε στὴν Ἀστυνομία μόλις ἄκουσε τὴν μετάδοσι τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ Φίλλινγκερ. Ὥστε τὸ πρῶτο μέρος ὅπου ἐθεάθη τὸ αὐτοκίνητο ἦταν τὸ Μπροῦτον Μπρίτζ.

Ὁ Φίλλινγκερ, συμφώνησε στὰ λεγόμενα μὲ νεῦμα τοῦ κεφαλιοῦ του. Ἄρα τὸ λεωφορεῖο πέρασε ἀπὸ ἐδῶ, ὅπου ἐπιβιβάστηκε ὁ Τόμσον. Πάντως στὸ σχέδιό τους δὲν ἦταν νὰ παραλάβουν κι' ἄλλους ἐπιβάτας. Ἀπομένει νὰ ἐξακριβώσουμε ἐὰν ὁ Τόμσον ἦταν κοινὸς ἐπιβάτης. Δὲν ἀποκλείεται τοῦτο βεβαίως. Γιατὶ τὸ ὅτι δὲν σταμάτησε σὲ ἐνδιάμεση στάσι γιὰ νὰ ἐπιβιβασθοῦν ἐπιβάται δὲν εἶναι τὸ ἴδιο μὲ τὸ νὰ μὴ σταματήσῃ στὴν πλατεῖα ὅπου ἀναγκαστικὰ λόγῳ τῆς μεγάλης κινήσεως ἔπρεπε νὰ σταθμεύσῃ. Ἴσως καὶ νὰ μὴν «ἤθελαν» νὰ τὸν παραλάβουν, ἀλλὰ πῶς νὰ ἔκαναν σ' ἕνα τόσο κεντρικὸ σημεῖο. Μία ἄρνησίς τους πιθανὸν νὰ εἶχε δυσάρεστα γι' αὐτοὺς ἀποτελέσματα. Ὁ Τόμσον ἦταν δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ ζήτημα καὶ νὰ ἐπέμβαινε καὶ ἡ Ἀστυνομία. Ὁ ἀκίνητος σκοπός, μὴ λησμονῆτε πῶς λίγα μόνον μέτρα μακρότερα, βρισκότανε. Ἀδύνατον συνεπῶς νὰ συναχθῇ συμπέρασμα. Ἕνα ἄλλο τώρα πρόβλημα τίθεται. Τὸν Τόμσον τὸν σκότωσαν ἐπειδή, ἀναγκαστικὰ τὸν παρέλαβαν, ἢ διότι ἕνα καινούργιο γεγονὸς ποὺ συνέβη καθ' ὁδὸν ἔδωσε τὴν ἀφορμή;

— Σκοπός τους δὲν ἦτανε νὰ φτάσουν ἕως τὸ Λονδῖνον. Τὸ σχέδιο τῆς ἐξαφανίσεως τους ἦτανε ἤδη κατεστρωμένο. Οἱ ἄλλοι τοὺς περίμεναν. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ξεφορτωθοῦν τὸν Τόμσον· κι' αὐτὸ ἔγινε.

—Ἐν τούτοις ἐγὼ ἀμφιβάλλω, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Θέλω νὰ πῶ ὅτι δὲν τοὺς ἦτανε καὶ τόσο ἀπαραίτητο νὰ τὸν σκοτώσουν. Μποροῦσαν κάπως ἀλλοιῶς νὰ τὰ κανονίσουν μὲ τὸν Τόμσον. Μεταξὺ τοῦ Ἴλμπριτζ καὶ τοῦ σημείου ὅπου ἀνεκαλύφθη τὸ πτῶμα, θὰ ἔπρεπε νὰ συναντήσουν τὸ λεωφορεῖο τῆς γραμμῆς Ἤστθαμ—Λονδίνου. Στὸ Ἴλ Πράϊορς, νομίζω.

— Μάλιστα, ἔκανε ὁ Χάρσλοου, χρυπώντας τὰ δάκτυλα τοῦ χεριοῦ του πάνω στὸ γραφεῖο, βλέπω τί ἐννοεῖται. Κάμμινγκς. Μποροῦσαν νὰ ξεφορτωθοῦν τὸν Τόμσον λέγοντάς του πὼς δὲν πηγαίνουν μέχρι Λονδίνου κι' ὅτι γι' αὐτὸν καλλίτερα θἄταν νὰ κατεβῇ στὸν Ἴλ Πράϊορς καὶ νὰ πάρῃ τὸ ἄλλο λεωφορεῖο. Αὐτὸ δὲν εἶναι;

— Ναί, αὐτὸ θέλω νὰ πῶ. Θἄπρεπε νὰ ξέρω ὅμως ἂν τὸ λεωφορεῖο τους εἶχε πινακίδα ποὺ νὰ ἀναγράφῃ τὸ δρομολόγιο.

Ὁ Φίλλινγκερ κύτταξε τὸν Κάμμινγκς.

— Δηλαδή, ἀντιμετωπίζετε τὸ πρᾶγμα ὡς ἑξῆς : Γεγονὸς ἀπρόβλεπτο τοὺς ἀνάγκασε καθ' ὁδὸν νὰ σκοτώσουν τὸν Τόμσον.

— Ναί, κατὰ τὴν γνώμη μου. Κι' αὐτὴ στηρίζει τὴν πιὸ ἀληθοφανῆ ἄποψη. Κι' ἔτσι Φίλλινγκερ ἡ ὑπόθεσις τοῦ καμουφλαρισμένου λεωφορείου, δὲν βαρύνει τὸν Μπάρνς. Δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ καταστρώσῃ ἕνα τόσο πολύπλοκο σχέδιο.

— Ναὶ τὸ καταλαβαίνω. Ἀλλὰ δὲν παύω νὰ διερωτῶμαι ποιὸς εἶναι ὁ ἔνοχος. Αὐτὸ ξεπερνάει...

— Κάποιος ἐξαιρετικὰ πλούσιος, ποὺ ἦταν σὲ θέσι νὰ ξοδέψῃ παρὰ πολλὰ χρήματα. Γι' αὐτὸ πιστεύω πὼς πρόκειται γιὰ μιὰ μεγάλη, πολὺ μεγάλη ὑπόθεσι.

— Δὲν βάζεις τίποτε σχετικῶς, μὲ τὸ μυαλό σου ; Ρώτησε τὸν Κάμμινγκς ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας.

— Πολλὰ ἀλλὰ τίποτα δὲν θἄχε σημασία πρὶν ἐξακριβώσουμε περισσότερα.

— Θἄταν ἀδιακρισία ἂν σᾶς ἐρωτούσαμε ; ἐψιθύρισε ὁ Φίλλινγκερ.

— Γιὰ τὴν ὥρα, ναί. Πρέπει νὰ ἀναψηλαφίσω τὴν ὑπόθεσι. Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθουμε στὰ γεγονότα : Τὸ λεωφορεῖο, ξεφορτώνεται ἀπὸ τὸν Τόμσον καὶ συνεχίζει τὸ δρόμο του. Κι' ὁ δρόμος του τελειώνει ἀπότομα στὸ ὕψος ἑνὸς ἄλλου ποὺ τὸν τέμνει, λίγα μίλλια ἀπὸ τὸν μοιραῖο τόπο. Συνεπῶς βρισκόμαστε πρὸ τοῦ ἑξῆς γεγονότος. Κάποιος θἄχε μέγιστο συμφέρον νὰ βάλῃ νὰ κυκλοφορήσῃ, χθὲς βράδυ, ἕνα αὐτοκίνητο ποὺ νὰ μοιάζῃ μὲ λεωφορεῖο, σὲ μιὰ διαδρομὴ 20—25 μιλλίων. Ἐπὶ τῆς κεντρικῆς λεωφόρου. Κι ὕστερα νὰ πρέπει νὰ τὸ ἐξαφανίσῃ. Μὲ ἄλλα λόγια οἱ ἄγνωστοι ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ ἤθελαν νὰ ξαναγυρίσῃ τὸ αὐτοκίνητο αὐτὸ στὴν ἀφετηρία του, στὸ γκαράζ του δηλαδή. Καὶ πρέπει ἀκόμα νὰ λάβουμε ὑπ' ὄψι ὅτι κατέβαλαν μεγάλη προσοχὴ ὥστε νὰ τὸ κρατήσουν «ἀθέατο» μέχρις ὅτου κάνει τὴν ἐμφάνισί του στὸ δρόμο. Γιὰ πῆτε μου, παρακαλῶ, ὑπάρχουν κατάλληλες τοποθεσίες ὕστερα ἀπὸ τὸ Μπροῦτον, ὅπου θὰ μποροῦσαν νὰ τὸ κρύψουν ;

— Τὸ δάσος τοῦ Χάμντοουν, ἀπήντησε ὁ Φίλλιγκερ.

—Ὡραῖα. Ὥστε μποροῦμε νὰ μαντέψουμε τὸν τρόπο ἐνεργείας των. Βάζω στοίχημα πὼς ἡ καροσσερὶ τοῦ λεωφορείου αὐτοῦ θὰ λύνεται κι' ὅτι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ μονταριστῇ καὶ νὰ λυθῇ σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα. Θὰ ἔγινε μάλιστα γιὰ νὰ προσαρμόζεται σὲ ὄχημα τύπου καμιονέττας. Κι' ὅσον ἀφορᾷ τὸν δυστυχῆ τὸν Τόμσον, ἡ περίπτωσίς του μᾶς ἐξηγεῖ πολλὰ πράγματα. Ἦταν μηχανικὸς καὶ θὰ τοῦ ἀνέθεσαν νὰ φροντίσῃ αὐτὸς γιὰ τὸ καμουφλάρισμα. Γιὰ πῆτε μου, Φίλλινγκερ δὲν ὑπάρχει κανένας ποὺ νὰ ἀντελήφθη αὐτὸ τὸ αὐτοκίνητο νὰ διασχίζῃ τὸ Ἴλ—Πράϊορς;

—Ἀνέθεσα στὸν Χιοῦγκετ νὰ ἐρευνήσῃ σχετικῶς. Γυρνοῦσε ὅλη τὴ μέρα ρωτώντας τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ.

— Ποῦ συνήθως τὰ λεωφορεῖα σταθμεύουν στὸ Ἴλ—Πράϊορς ;

Ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Πανδοχεῖο τοῦ Λικόρν. Σχεδὸν μπροστὰ στὴν πόρτα του. Τὸ μπὰρ τοῦ πανδοχείου ἦταν γεμᾶτο χτὲς βράδυ. Κι' ὁ κόσμος μπαινόβγαινε ἀπὸ τὶς 7 ἡ ὥρα. Ἡ νύχτα ἦταν πολὺ ζεστή. Ἀλλὰ ἀπολύτως κανεὶς δὲν θυμᾶται νὰ εἶδε τὸ λεωφορεῖο.

—Ὥστε μποροῦμε νὰ συμπεράνουμε ὅτι αὐτοὶ διέσχισαν τὸ Ἴλ—Πράϊορς χωρὶς νὰ σταματήσουν. Στοιχιματίζω Φίλλινγκερ ὅτι τὸν Τόμσον τὸν κτύπησαν στὸ κεφάλι πρὶν ἀκόμα νὰ φτάσουν στὸ Ἴλ—Πράϊορς.

— Πολὺ πιθανόν. Ἀλλὰ τί βγαίνει μ' αὐτό ;

— Καὶ κάτι ἀκόμα, σχετικὰ μ' αὐτοὺς ποὺ βάλανε τὸ λεωφορεῖο σὲ κυκλοφορία. Κατὰ τὴ γνώμη σας τὸ Πένσελ—Χὶλλ συνεκέντρωνε ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὸ...φόνο.

—Ἡ θέα καὶ τῶν δύο πλευρῶν τῆς παραλίας ἐκτείνεται σὲ πολλὰ μίλλια, εἶπε ὁ Φίλλινγκερ. Αὐτὸ θέλετε νὰ πῆτε ;

— Μάλιστα. Δὲν τἄχασαν καὶ διευθύνθηκαν στὸ Πένσελ Χὶλλ ὅσο γρηγορότερα μποροῦσαν.

— Γιὰ μιὰ στιγμή, εἶπε ὁ Ἐπιθεωρητής. Κάτι ἀκόμα ὅσον ἀφορᾷ ἕνα αὐτοκίνητο...ὁ ἀρχιφύλαξ Χάγκετ καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Ράϊτ δὲν παρετήρησαν ἕνα αὐτοκίνητο νὰ τρέχῃ μὲ μεγάλη ταχύτητα λίγα μόνο λεπτὰ προτοῦ ἀνακαλύψουν τὸ πτῶμα ;

(Συνεχίζεται)

ΔΩΣΙΔΙΚΙΑ — ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΤΙΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὑπὸ **ΕΜΜ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΚΗ** Ἀστυνόμου Α΄

I. Προσωπικοῦ Φυλακῶν.
II. Προσωπικοῦ Ἑλληνικῆς καὶ ἀλλοδαπῆς πολιτικῆς Ἀεροπορίας.
III. Προσωπικοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ἀλλοδαποῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.
IV. Σιδηροδρομικῶν καὶ τροχιοδρομικῶν.

I. Προσωπικὸν φυλακῶν:

Τὸ προσωπικὸν τῶν φυλακῶν διακρίνεται εἰς διοικητικὸν καὶ φυλακτικόν: Ἡ ἱεραρχικὴ κλῖμαξ τοῦ φυλακτικοῦ προσωπικοῦ εἶναι:

α) Ἀρχιφύλαξ Α΄ τάξεως
β) Ἀρχιφύλαξ Β΄ τάξεως
γ) Ὑπαρχιφύλαξ Α΄ τάξεως
δ) Ὑπαρχυφύλαξ Β΄ τάξεως
ε) Φύλαξ Α΄ τάξεως
στ) Φύλαξ Β΄ τάξεως
ζ) Φύλαξ Δόκιμος.

Τὸ φυλακτικὸν προσωπικὸν φέρει στολὴν καὶ δικαιοῦται νὰ ὁπλοφορῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, ἔχει δὲ χαρακτῆρα πολιτικὸν καὶ οὐχὶ στρατιωτικόν.

Τὸ φυλακτικὸν προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Φυλακῶν.

Ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῶν φυλακῶν (διοικητικὸν καὶ φυλακτικὸν) εἶναι δημόσιοι διοικητικοὶ (πολιτικοὶ) ὑπάλληλοι.

Οἱ ἀνωτέρω οὐδενὸς δικονομικοῦ προνομίου ἀπολαμβάνουν.

II. Προσωπικὸν Ἑλληνικῆς καὶ ἀλλοδαπῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας:

Α) Οἱ ὑπάλληλοι τῆς ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν εἶναι δημόσιοι διοικητικοὶ (πολιτικοὶ) ὑπάλληλοι, τὸ δὲ πλήρωμα τῶν πολιτικῶν ἀεροπλάνων, ἤτοι:

Ὁ Κυβερνήτης
Ὁ Συγκυβερνήτης
Ὁ Ἀεροναυτίλος
Ὁ Ραδιοτηλεγραφητὴς
Ὁ Μηχανικὸς καὶ
ἡ Ἱπταμένη συνοδὸς

εἶναι ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ὑπάλληλοι τῶν ἀεροπορικῶν Ἑταιρειῶν.

Οἱ ἀνωτέρω οὐδενὸς δικονομικοῦ προνομίου ἀπολαμβάνουν.

Β) Τὸ πλήρωμα τῶν ἀλλοδαπῶν πολιτικῶν ἀεροπλάνων, διὰ τὰ ἐγκλήματά του, τὰ διαπραττόμενα ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, μετὰ τὴν προσγείωσιν τοῦ ἀεροπλάνου, ὑπάγεται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ποινικὰ Δικαστήρια καὶ συλλαμβάνεται κανονικῶς.

Γ) Τὰ ἐπὶ ἢ διὰ ξένων πολιτικῶν ἀεροπλάνων διαπραττόμενα ἐν πτήσει ἐγκλήματα ὑπάγονται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ποινικὰ Δικαστήρια εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

α) Ἐὰν τὸ ἐπ' αὐτῶν διαπραχθὲν πλημμέλημα ἢ κακούργημα διεπράχθη κατὰ ἢ ὑπὸ Ἕλληνος πολίτου, τὸ δὲ ἀεροπλάνον μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος προσεγειώθη ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Τὸ πλημμέλημα ἢ κακούργημα ὅμως δέον νὰ εἶναι πρᾶξις ἀξιόποινος καὶ κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τοῦ ἀεροσκάφους.

β) Ἐὰν παρεβιάσθησαν οἱ ἀφορῶντες τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν νόμοι, ὡς καὶ οἰκονομικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ τοιοῦτοι.

γ) Ἐὰν παρεβιάσθη νόμος τις τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ἢ οἱ διέποντες ταύτην Κανονισμοί.

Εἰς τὰς περιπτώσεις β' καὶ γ' ἡ δίωξις γίνεται πάντοτε κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Ποινικοὺς Νόμους. Δὲν ἐξετάζεται δηλαδὴ ἂν ἡ πρᾶξις εἶναι ἀξιόποινος καὶ κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους οὗτινος τὴν ἐθνικότητα κέκτηται τὸ ἀεροσκάφος (ἄρθρ. 5 § 2 ν. 5017/1931 καὶ ἄρθρ. 470 Ποιν. Κώδικος).

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὸ ξένον πολιτικὸν ἀεροσκάφος δωσιδικεῖ εἰς τὰ Δικαστήρια τοῦ Κράτους τῆς Σημαίας του.

ΙΙΙ. Προσωπικὸν Ἑλληνικοῦ καὶ ἀλλοδαποῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ:

Α) Τὸ πλήρωμα γενικῶς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων (Πλοίαρχος, Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοί, Ναῦται, Μηχανικοὶ κ.λ.π.) ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ πλήρωμα τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων οὐδενὸς δικονομικοῦ προνομίου ἀπολαμβάνει.

Β) Τὸ πλήρωμα τῶν Ἀλλοδαπῶν Ἐμπορικῶν πλοίων διὰ μὲν τὰ ἐγκλήματά του ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ὑπάγεται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ποινικὰ Δικαστήρια καὶ συλλαμβάνεται κανονικῶς, διὰ δὲ τὰ ἐγκλήματά του ἐπὶ τοῦ ἐλλιμενισμένου πλοίου ὑπάγεται κατὰ κανόνα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Δικαστηρίων τῆς Σημαίας τοῦ πλοίου.

Γ) Κατὰ τὴν διεθνῆ πρακτικήν, αἱ ἐγχώριαι ἀρχαὶ δὲν ἀσκοῦν ποινικὴν δίωξιν διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ ξένου ἐμπορικοῦ πλοίου τελούμενα ἐγκλήματα, ἐκτὸς ἂν ταῦτα:

α) Θίγωσι τὴν ἡσυχίαν ἢ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ λιμένος, ἢ τοὺς νόμους τῆς Χώρας περὶ δημοσίας ὑγείας, μεταναστεύσεως, ἀσφαλείας τῆς ζωῆς ἐν θαλάσσῃ, τελωνείων ἢ ἑτέρων παρομοίων θεμάτων ἢ

β) Διαπράττωνται ὑπὸ ἢ κατὰ προσώπων ἄλλων ἐκτὸς τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος ἢ ὑπὸ ἢ κατὰ Ἑλλήνων ὑπηκόων.

γ) Συνιστῶσι κακουργήματα κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Ποινικοὺς Νόμους.

ΙΥ. Σιδηροδρομικοὶ καὶ τροχιοδρομικοί:

Οἱ σιδηροδρομικοὶ καὶ τροχιοδρομικοὶ γενικῶς εἶναι ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ σιδηροδρομικοὶ καὶ τροχιοδρομικοὶ ὑπάλληλοι (ὁδηγοί, μηχανοδηγοί, ἐλεγκταί, εἰσπράκτορες, φύλακες γραμμῶν, κλειδοῦχοι κ.λ.π.), ἐὰν διαπράξουν πταισματικὴν παράβασιν δὲν ὁδηγοῦνται εἰς τὸ αὐτόφωρον πταισματοδικεῖον, ἀλλὰ λαμβάνονται τὰ στοιχεῖα ταυτότητός των καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν μήνυσις ἢ ἐπιδίδεται εἰς αὐτοὺς κλῆσις πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοφώρου Πταισματοδικείου, ὁσάκις συγχωρεῖται αὕτη ὑπὸ τοῦ Νόμου.

Ἐπὶ αὐτοφώρων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ σιδηροδρομικοὶ καὶ τροχιοδρομικοὶ συλλαμβάνονται μὲν ἀμέσως δὲν ἀπομακρύνονται ὅμως τῆς θέσεώς των, μέχρις ὅτου ἀντικατασταθοῦν δι' ἄλλου συναδέλφου των, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἀνωμαλία εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων ἢ διὰ νὰ μὴ συμβῇ δυστύχημα.

Οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας σιδηροδρομικοὶ καὶ τροχιοδρομικοὶ συλλαμβάνονται κανονικῶς.

Προκειμένου νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ σιδηροδρομικοῦ ἢ τροχιοδρομικοῦ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ ἄλλο καταδιωκτικὸν ἔγγραφον, δέον νὰ συνεννοῆται ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ πρότερον μετὰ τῆς προϊσταμένης ὑπηρεσίας τοῦ καθ' οὗ τὸ ἔνταλμα, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει κίνδυνος φυγῆς, ἵνα μεριμνήσῃ αὕτη διὰ τὸν ἀναπληρωτήν του (ἄρθρ. 103 Κανον. Χωροφυλακῆς καὶ ὑπ' ἀριθ. 59/1930 ἐγκ. Δ/γὴ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 5.

«Περὶ εἰσόδου ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ δημόσια κέντρα, θεάματα, κέντρα διασκεδάσεως καὶ παρόμοια δημόσια κέντρα»

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 2 ἐδ. α' καὶ ζ', 7, 11, 122, ἐδ. ιη' καὶ 124 τοῦ Νόμου 4971/1931 «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων», κωδικοποιηθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 941 τῆς 17/22-11-43 Νόμου καὶ 2) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 2366/1953 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων» καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 8370 Φ. 47/27 ἀπὸ 18-6-53 ἀπόφασιν τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν,

Κ α ν ο ν ί ζ ο μ ε ν

Ἄρθρον 1ον.—Ι. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι δικαιοῦνται ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὰ δημόσια θεάματα καὶ κέντρα εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις;

1) α) Ὁ παρ' ἑκάστῃ πόλει Διευθυντὴς τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Πόλεων.

β) Ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν Ὑποδ/νσεων ἢ τῶν Τμημάτων Γενικῆς Ἀσφαλείας.

γ) Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑποδ/νσεων Τάξεως μόνον εἰς τὰ θεάματα τὰ λειτουργοῦντα ἐν τῇ περιφερείᾳ των.

δ) Οἱ Διοικηταὶ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων εἰς τὰ θεάματα τὰ λειτουργοῦντα ἐν τῇ περιφερείᾳ των.

Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἀξιωματικοὶ ἐφοδιάζονται δι' εἰδικοῦ δελτίου ἐλευθέρας εἰσόδου, ὑποχρεούμενοι νὰ ἐπιδεικνύωσι τοῦτο κατὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τοὺς ἀσκοῦντας τὸν ἔλεγχον τῶν εἰσερχομένων οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἀντιπροσώπους τῶν ἐπιχειρηματιῶν. Τὰ ἀναφερόμενα εἰδικὰ δελτία ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἑκάστης πόλεως.

2) Οἱ ἀρχιφύλακες, ὑπαρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐν στολῇ καὶ φέρουσι τὸ διακριτικὸν σῆμα ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως.

3) Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι οἱ εἰδικῶς τασσόμενοι εἰς ὡρισμένον θέαμα πρὸς τήρησιν τῆς ἀσφαλείας ἢ ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει, οἵτινες ἔχουσιν ἐφοδιασθῇ δι' ἐγγράφου σημειώματος τῶν προϊσταμένων των, ὅπερ καὶ θὰ ἐπιδεικνύωσι κατὰ τὴν εἴσοδόν των, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Νόμου 4971/1931, δελτίον ταυτότητος ἢ ἀστυνομικὸν σῆμα, ἐὰν τυγχάνωσιν ἐν πολιτικῇ περιβολῇ.

4) Ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, εἴτε ἐν στολῇ εἴτε ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε ζητηθῇ νομίμως ἡ παροχὴ συνδρομῆς, εἴτε ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς, εἴτε ὑπὸ ἰδιώτου, αὐτεπαγγέλτως δὲ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διεπράχθη ἢ ἤθελεν ἀπειληθῇ παράβασις τῶν κειμένων νόμων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὡς ἐκωδικοποιήθη καὶ ἐκυρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 1001 τῆς 29/11—11-12-1943.

ΙΙ. Ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότεροι τῶν κατὰ τὰ ἐδ. 2 καὶ 3 τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀστυνομικῶν, εὐθύνεται διὰ τὴν κανονικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας, κατανέμων ἀναλόγως τὰς θέσεις αὐτῶν εἰς τὴν πλατεῖαν, ὑπερῷον κ.λ.π. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι θὰ ἵστανται ὄρθιοι, δυνάμενοι νὰ καθίσωσι μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως εἰς τὰ τελευταῖα καθίσματα, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι κενὰ καὶ δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἀπασχόλησίς των εἰς ἀστυνομικῆς φύσεως ζητήματα.

ΙΙΙ. Ὁ ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας ἑκάστου Τμήματος ἢ ὑπηρεσίας ὀφείλει ν' ἀναγράφῃ εἰς τὸ πρόχειρον βιβλίον σημειώσεων τοὺς εἰς ὑπηρεσίαν Δημοσίων θεαμάτων διατεθέντας ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους μετ' ἐνδείξεως τοῦ θεάματος εἰς ὃ διετέθησαν καὶ τῶν ὡρῶν καθ' ἃς διετέ-

θησαν. Ὁ Ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρήσεως καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ ἐπόπτης δέον νὰ ἐποπτεύωσι καὶ τούτους μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν διατιθεμένων ὑπαλλήλων τοῦ Τμήματος τῆς ὑπηρεσίας των θεωρουμένης ὡς τακτικῆς καὶ ὑπαγομένης εἰς τὰς δι' αὐτὴν θεσπισμένας ὑποχρεώσεις.

IV. Εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Δημοσίων Θεαμάτων θὰ διατίθενται ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου Τμήματος ἢ τοιούτων ἄλλων Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν προσερχομένων ἐγκαίρως εἰς τὸ οἰκεῖον Τμῆμα ἐν στολῇ, ἵνα ἐφοδιασθῶσι διὰ τοῦ κεκανονισμένου σημειώματος, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς εἰσόδου ὑπαλλήλων ξένων ὑπηρεσιῶν ἄνευ σημειώματος.

Ἂν οὐδεὶς ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὑπάλληλος παρουσιασθῇ, τότε θὰ διατίθενται εἰς ὑπηρεσίαν, δημοσίων θεαμάτων οἱ τῶν Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Τμήματος ὑπάλληλοι (γραφεῖς, ἐπιδόσεως, μικροπωλητῶν κ.λ.π.), ἐπὶ πλέον τῆς τακτικῆς αὐτῶν ἐργασίας καὶ ἐν ἐπιτακτικῇ ἀνάγκῃ καὶ μόνον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσιν ἐκ τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν ὑπάλληλοι, θὰ διατίθενται τοιοῦτοι ἐκ τῶν τακτικῶν ἀλλαγῶν.

V. Ἡ Ὑποδ/νσις Γενικῆς Ἀσφαλείας, δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τοὺς προϊσταμένους τῶν οἰκείων Παραρτημάτων, ἵνα χορηγῶσι σημειώματα δι' ἕκαστον θέαμα τῆς περιφερείας των δι' ὑπόθεσιν ὑπηρεσίας εἰς κατωτέρους ὑπαλλήλους τῆς ὑπηρεσίας των ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς πρώτης παραγράφου ἐδαφ. 3.

VI. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπάντων τῶν βαθμῶν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπεμβαίνουσι εἰς τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων, ἐκτὸς ἂν κληθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων τοῦ φόρου ἢ τοῦ δημοσίου Κέντρου.

VII. Ἡ εἴσοδος ἰδιωτῶν εἰς τὰ δημόσια θεάματα, βάσει σημειωμάτων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἄρθρον 2ον.— Οἱ ἐν τοῖς δημοσίοις θεάμασι τεταγμένοι εἰς ὑπηρεσίαν βαθμοφόροι ἀστυνομικοί, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐπιβλέπωσι διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου καὶ παραστάσεως κατωτέρων ἢ ὁμοιοβάθμων αὐτῶν ἀστυνομικῶν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 3ον.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 ἐδ. 2 καὶ 3 καὶ παρ. IV ἀναγκαίων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων ἀστυνομικῶν, καθορίζεται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των, κατὰ τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας τούτων, ὄντων ὑπευθύνων ἔναντι τῶν διοικητικῶς προϊσταμένων των.

Ἄρθρον 4ον.—Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τοῖς καφφωδείοις εἴσοδος καὶ παραμονὴ πρὸς διασκέδασιν ἢ ψυχαγωγίαν εἰς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους παντὸς βαθμοῦ εἴτε ἐν στολῇ τυγχάνοντας εἴτε ἐν πολιτικῇ περιβολῇ.

Τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ὡς εἰκὸς ἐξαιροῦνται οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ὑποδ/νσεως Ἀσφαλείας οἱ ἐντεταλμένοι τὴν παρακολούθησιν καὶ ἐν γένει ἐπίβλεψιν τῶν ἠθῶν, οἱ εἰσερχόμενοι ἀποδεδειγμένως ἐν τοῖς καφφωδείοις δι' ὑπηρεσίαν, καθὼς καὶ πᾶς ἄλλος ἀνώτερος ἢ κατώτερος ὑπάλληλος οὗτινος ἡ εἰς τὸ καφφωδεῖον εἴσοδος ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀναλόγως τῶν περιστάσεων.

Ἄρθρον 5ον.—Ὁ ταὐτάριθμος ἀπὸ 31-8-1935 Κανονισμὸς ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα Κανονιστικὴ διαταγὴ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1953.
Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων
Ἄγγελος Μ. Ἔβερτ

Ἐγκρίνεται
Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1953
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Π. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 20

«Περὶ νυκτερινῆς ἀναπαύσεως τῶν ἀξιωματικῶν τμήματος».

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ καθ' ὁλόκληρον ἑβδομάδα κακονικῶς διατιθέμενοι εἰς ὀκτάωρον νυκτερινὴν ὑπηρεσίαν κατὰ 24ωρον ὡς ἀξιωματικοὶ τμήματος βαθμοφόροι τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων τοῦ τετραώρου 2 π.μ.—6 π.μ. μὴ ὑφισταμένης ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως ἐπιφυλακῆς, καὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ἀλλαγῆς 2—6 π.μ. δύνανται νὰ κατακλίνωνται ἐν διαμερίσματι ἐγγὺς το γραφείου των μέχρι τῆς 5.30' π.μ. ἀφαιροῦντες μόνον τὸ χιτώνιόν των, παραμένοντος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀστυφύλακος ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ παραμένῃ εἰς τοῦτο διαρκῶς καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης ἀφυπνίζῃ τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ τμήματος. Ὁ Διοικητὴς τοῦ τμήματος δικαιοῦται νὰ διαθέτῃ πρὸς τοῦτο καὶ ἀρχιφύλακα κατὰ τὸ τετράωρον τοῦτο ἄνευ ὅμως ζημίας τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1934.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. Γαρέζος

Ὁ ἀνωτέρω Κανονισμὸς δὲν ἔχει πλέον ἐφαρμογήν, κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 65/1952 Κανονισμοῦ «περὶ συστήματος ὑπηρεσίας ἀστ/κων, ἀρχ/κων, καὶ ὑπαστυνόμων». Σχετικὴ ἡ κάτωθι ὑπ' ἀριθ. 21263 Φ. 1/20 ἀπὸ 19-10-53 διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων πρὸς τὴν Ἀστυν. Σχολὴν κοινοποιηθεῖσα καὶ εἰς τὰς Ἀστυν. Διευθύνσεις, ἔχουσα οὕτω :

«Περὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20/1934 Κανονισμοῦ περὶ νυκτερινῆς ἀναπαύσεως τῶν ἀξιωματικῶν τμήματος».

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1027 Φ. 17 ἀπὸ 10-10-1953 ὑμετέρας ἀναφορᾶς, ὅτι, κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 65/1952 Κανονισμοῦ «περὶ συστήματος ὑπηρεσίας ἀστυφυλάκων, ὑπαρχιφυλάκων, ἀρχιφυλάκων, Ὑπαστυνόμων», δι' οὗ καθορίζεται ὅτι οἱ Ὑπαστυνόμοι ἐκτελοῦν 8ωρον ὑπηρεσίαν, μεθ' ἣν ἀκολουθεῖ 24ωρος ἀνάπαυσις, ὁ ὑπ' ἀριθ. 20/1934 Κανονισμὸς «περὶ νυκτερινῆς ἀναπαύσεως τῶν Ἀξιωματικῶν Τμήματος» δὲν ἔχει πλέον ἐφαρμογήν, ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἐξυπακούεται, ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ ἐφαρμόζηται ὁ ἐν λόγῳ ὑπ' ἀριθμ. 20/1934 Κανονισμός, ἐφ' ὅσον δὲν διατίθενται πλέον Ἀξιωματικοὶ διὰ 8ωρον νυκτερινὴν ὑπηρεσίαν καθ' ὁλόκληρον τὴν ἑβδομάδα.

Ὁ Ἀρχηγὸς

Ἄγγελος Μ. Ἔβερτ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 21

«Περὶ ἀναφορῶν προόδου καὶ ἐγκληματικότητος».

Μηνιαῖαι ἀναφοραὶ προόδου.

Ἄρθρον 1ον.—Ι. Ἐντὸς τοῦ α' δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον ἀναφορὰ περὶ τῆς ἐν γένει προόδου ἑκάστης Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα.

Ἡ πρόοδος ἑκάστης Διευθύνσεως θὰ χαρακτηρίζηται: α') ἀπὸ διοικητικῆς καὶ β') ἀπὸ ἀστυνομικῆς ἀπόψεως.

ΙΙ. Ἡ σχετικὴ ἀναφορὰ δέον νὰ περιέχῃ:

Ἀπὸ διοικητικῆς ἀπόψεως :

1. Δύναμις. Ποία ἡ ὀργανικὴ δύναμις τῆς Διευθύνσεως κατὰ βαθμούς, ποία ἡ ὑπάρχουσα τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνὸς καὶ ποῖον ἔλλειμμα ἢ πλεόνασμα παρουσιάζει κατὰ βαθμούς.

2. Ὑγιεινὴ κατάστασις τῶν ὑπαλλήλων. Πόσοι ὑπάλληλοι ἔτυχον ἀναρρωτικῆς ἀδείας, πόσοι ἐνοσηλεύθησαν εἰς Νοσοκομεῖον, οἶκοι, ἢ ἐν ἀναρρωτηρίῳ καὶ πόσοι ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ὑπηρεσίας. Ποῖαι αἱ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐν γένει ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ ποῦ ὀφείλεται ἡ αὔξησις ἢ μείωσις τῆς νοσηρότητος. Τίνα μέτρα δέον νὰ ληφθῶσι πρὸς προ-

στασίαν τῆς ὑγείας των καὶ τὶ ἀποτελέσματα ἔσχον τὰ κατὰ τοὺς προηγουμένους μῆνας ληφθέντα τοιαῦτα. Ἐὰν ἐσημειώθησαν ἐπιδημικαὶ νόσοι μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐὰν τυχὸν συνέβησαν δυστυχήματα εἰς βάρος τῆς ὑγείας αὐτῶν.

3. Πειθαρχία. Δέον ὅπως παρεντίθενται οἱ κάτωθι πίνακες τῶν ἐπιβληθεισῶν ποινῶν ὡς ἀκολούθως :

Α'. ΕΙΔΗ ΠΟΙΝΩΝ

	Ἐπίπληξις	Πρόσθετος ὑπηρεσία	Πρόστιμον	Ἀργία	Ὑποβιβασμὸς	Ἀπόλυσις
Ὑπαστυνόμοι						
Ἀρχιφύλακες						
Ἀστυφύλακες						

Β'. ΕΙΔΗ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΩΝ

Ἀναξιοπρεπὴς διαγωγὴ	Διαφθορὰ χαρακτῆρος	Παραμέλησις καθήκοντος	κ.λ.π

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως, περὶ τῆς πειθαρχικότητος τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐὰν ἐσημειώθησαν ὁμαδικὰ παραπτώματα ἢ χαρακτηριστικὰ τοιαῦτα.

4. Ἀξιοσημείωτος δρᾶσις ὑπηρεσιῶν ἢ ὡρισμένων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ ἐξαιρετικῶν συμβάντων, ποῖοι ἠμείφθησαν ἢ ἐπηνέθησαν.

Ἀπὸ ἀστυνομικῆς ἀπόψεως :

1. Δημοσία Ὑγεία. Γενικαὶ παρατηρήσεις. Θὰ μνημονεύηται ἐὰν παρετηρήθησαν ἐπιδημίαι καὶ ὁποία ἡ ἔκτασις αὐτῶν. Ποῖα ἀποτελέσματα τῶν προστατευτικῶν τῆς κοινῆς ὑγείας ἀστυνομικῶν μέτρων.

2. Δημοσία τάξις. Γενικαὶ παρατηρήσεις καὶ εἰδικώτερον εἰς ποίας ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἀπησχολήθη ἡ Ἀστυνομία μὲ τὴν λῆψιν ἰδιαιτέρων μέτρων καὶ ὁποία ἡ ἀποτελεσματικότης.

3. Δημοσία ἀσφάλεια. Γενικαὶ ἐπὶ ταύτης παρατηρήσεις καὶ μνεία περὶ τῶν τυχὸν ἐξαιρετικῶν γεγονότων τῶν λαβόντων χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνός.

4. Ἐπάρκεια τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἀπόδοσις ἑκάστης τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

5. Εἰδικὴ μνεία περὶ τῶν τυχὸν εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου διαταχθέντων ζητημάτων. Οἱονδήποτε ἄλλο ζήτημα κρίνεται ἀναγκαῖον νὰ περιληφθῇ ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ.

Μηνιαῖαι ἀναφοραὶ ἐγκληματικότητος.

Ἄρθρον 2.— Ι. Ἐν τῷ ἐντύπῳ πίνακι στατιστικῆς ἐγκληματικότητος ἐπιφέρονται αἱ ἑξῆς τροποποιήσεις :

α') Εἰς τὴν στήλην 1 τῶν Πλημ/των προστίθεται ἡ φράσις «καὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος».

β') Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 στήλη τῶν παραβάσεων διαφόρων εἰδικῶν Νόμων ἤτοι ἡ περὶ Δασῶν ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «Νόμος περὶ ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας».

γ') Αἱ στῆλαι 1, 2, 3 τῶν πταισμάτων λαμβάνουσι κατὰ σειρὰν τοὺς χαρακτηρισμούς.

Ι. Νόμος περὶ αὐτοκινήτων (εἰς τὴν στήλην ταύτην ἀναγράφονται μόνον αἱ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος παραβάσεις τῶν Ν. περὶ αὐτοκινήτων), 2) ψευδὴς δήλωσις ταυτότητος, 3) περὶ τυχηρῶν παιγνίων, 4) ὑγειονομικαὶ παραβάσεις (εἰς βαθμὸν πλημμελήματος).

ΙΙ. Ἅπαντα τὰ κατὰ διάρκειαν τοῦ μηνὸς βεβαιούμενα ἀδικήματα εἰς βαθμὸν πλημ/τος ἢ κακουργήματος καταχωρίζονται εἰς τὸν πίνακα στατιστικῆς ἐγκληματικότητος, κατατασσόμενα, ὡς ἀκριβῶς οἱ τίτλοι τῶν στηλῶν τοῦ πίνακος, χωρὶς καμμίαν ἄλλην προσθήκην ἢ μεταπροπὴν τοῦ πίνακος. Ἀδικήματα προβλεπόμενα ὑπὸ εἰδικῶν Νόμων μὴ ἔχοντα ἰδίαν στήλην ἐν τῷ πίνακι θὰ ἐμφαίνωνται ἀριθμητικῶς εἰς τὴν στήλην 8 «μὴ εἰδικῶς κατονομαζόμενα» τῶν παραβάσεων διαφόρων εἰδικῶν νόμων.

ΙΙΙ. Ἐν τῷ πίνακι θὰ ἐμφαίνωνται ἀριθμητικῶς τὰ τετελεσμένα ἀδικήματα, αἱ ἀπόπειραι τούτων καὶ τὸ ἄθροισμα αὐτῶν.

IV. Λεπτομερειακῶς ἐπίσης θὰ ἐμφαίνωνται: 1) πόσων ἀδικημάτων οἱ δράσται συνελήφθησαν παρ' ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, πόσων παρ' ἄλλων ὀργάνων, 3) πόσων οἱ δράσται κατηγγέλθησαν παρ' ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (τροποποιουμένης κατὰ τοῦτο τῆς οἰκείας στήλης) καὶ 4) πόσων παρ' ἄλλων. Ἔτι δὲ πόσων ἀδικημάτων οἱ δράσται παρέμειναν ἄγνωστοι.

V. Ἐπίσης εἰς τὴν οἰκείαν στήλην τοῦ πίνακος θὰ ἐμφαίνωνται ἀριθμητικῶς τ' ἀδικήματα παρελθόντων μηνῶν ὧν οἱ δράσται ἀνεκαλύφθησαν ἢ συνελήφθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνός.

VI. Ἐκ τοῦ πίνακος στατιστικῆς τῶν ἐνταλμάτων ἢ αἰτήσεων συλλήψεως ἢ προσωπικῆς κρατήσεως θὰ συμπληρῶνται μόνον αἱ στῆλαι ἐν αἷς ἐμφαίνεται ἡ κίνησις τῶν ἐνταλμάτων ἐν γένει χωρὶς νὰ συμπληρῶνται αἱ ἄνωθι αὐτῶν στῆλαι κατ' ἀδικήματα.

VII. Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πίνακας θ' ἀντιγράφωνται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀδικημάτων τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἡ ἀντιγραφὴ θὰ εἶναι πιστὴ οἱ δὲ ἀριθμοὶ θὰ γράφωνται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης κάτωθι ἀκριβῶς τῆς γραμμῆς ἣν ἀκολουθοῦσιν οἱ ἀριθμοὶ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ α' πίνακι, ἐν δὲ τῷ β' παραπλεύρως τῶν ἀριθμῶν οἵτινες δεικνύουσι τὴν κίνησιν τῶν ἐνταλμάτων.

VIII. Ἅπασαι ἐν γένει αἱ βεβαιωθεῖσαι πταισματικαὶ παραβάσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς θὰ ἐμφαίνωνται ἀριθμητικῶς εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πίνακος μὲ τὰς ἁπλᾶς διακρίσεις «Μηνύσεις....., αὐτόφωρα....., Σύνολον.....». Δι' ἐρυθρᾶς δὲ μελάνης αἱ πταισματικαὶ παραβάσεις τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

IX. Ἐν τῷ κειμένῳ τῆς ἀναφορᾶς ἐγκληματικότητος προτάσσονται οἱ κάτωθι συγκριτικοὶ πρὸς τοὺς δύο προηγουμένους μῆνας πίνακες:

Α'. ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

	Φόνος	Ἀναίρεσις	Κλοπὴ	κ.λ.π.
Μάρτιος ...				
Ἀπρίλιος ..				
Μάϊος				

Β'. ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ (τὰ κυριώτερα)

	Κλοπὴ	Ὑπεξαίρεσις	Ἀπάτη	κ.λ.π.
Μάρτιος . . .				
Ἀπρίλιος . .				
Μάϊος				

Γ'. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΒΑΘΜΟΥΣ

	Κακουργήματα	Πλημμελήματα	Πταίσματα
Μάρτιος . . .			
Ἀπρίλιος . .			
Μάϊος			

Δ'. ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΓΝΩΣΤΩΝ

	Κλοπαὶ	Ζωοκλοπαὶ	Ἐκθέσεις	κ.λ.π.
Μάρτιος . . .				
Ἀπρίλιος . .				
Μάϊος				

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω πινάκων θὰ γίνωνται αἱ παρατηρήσεις τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων αἵτινες θὰ διατυπῶνται ἐν τῇ ἀναφορᾷ, θὰ εἶναι δὲ αὗται:

α') Ἐὰν παρατηρεῖται αὔξησις ἢ μείωσις τῆς ἐγκληματικότητος ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ καὶ ποῦ ὀφείλεται αὕτη.

β') Ἐὰν εὐθύνεται ἡ Ἀστυνομία διὰ τὴν τυχὸν παρατηρηθεῖσαν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἡ αἰτία.

γ') Εἰς ποῖον ποσοστὸν ἀνέρχονται οἱ ἄγνωστοι ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀδικημάτων εἰς ἃ ἀναφέρονται καὶ ποῖοι οἱ λόγοι τῆς αὐξήσεως ἢ μειώσεως τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἀγνώστων.

δ') Ἰδιαίτεραι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς καθόλου ἐγκληματικότητος, ἐν τῇ πόλει εἴτε ἐπὶ εἰδικῶν σοβαρῶν καὶ ἀξίων ἰδιαιτέρας μνείας περιπτώσεων, εἴτε ἐὰν παρετηρήθη ὁμαδικὴ διάπραξις ἀδικημάτων μαρτυροῦσα τὴν ὕπαρξιν δρώσης σπείρας ἢ ἀποδιδομένη εἰς ἄλλο αἴτιον.

ε') Εἰδικὴ μνεία περὶ τῶν ἀδίκων κατ' ἀστυνομικῶν ἐπιθέσεων. Πόσα ἀδικήματα ἐβεβαιώθησαν καὶ ἂν εὐθύνωνται οἱ ἀστυνομικοὶ δι' αὐτό.

στ') Εἰδικὴ μνεία περὶ τῆς αὐξομειώσεως τῆς πταισματικῆς κινήσεως.

ζ') Εἰδικὴ μνεία περὶ τῶν βεβαιωθεισῶν παραβάσεων τοῦ Νόμου περὶ προστασίας τῶν ζώων.

η') Εἰδικὴ μνεία περὶ τῆς διώξεως τοῦ ἐμπορίου ναρκωτικῶν φαρμάκων.

θ') Εἰδικὴ μνεία περὶ τῆς νοθείας τροφίμων, εἰδικώτερον θ' ἀναφέρηται πόσα δείγματα

τροφίμων ἐλήφθησαν καὶ πόσα εὑρέθησαν νοθευμένα ἢ ἀκατάλληλα πρὸς βρῶσιν καὶ ποῖον τὸ ποσοστόν.

ι') Οἱαδήποτε ἄλλη εἰδικὴ παρατήρησις κρινομένη ἀναγκαία.

Χ. Ἡ ἀναφορὰ ἐγκληματικότητος μετὰ τῶν στατιστικῶν πινάκων δέον νὰ ὑποβάλληται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἀκολουθοῦντος μηνός.

Ἄρθρον 3.—Ἐτήσιαι ἀναφοραὶ προόδου καὶ ἐγκληματικότητος.

Ι. Κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἑκάστου ἔτους συντάσσεται καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον ἀναφορὰ περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένων ἐν ᾗ περιέχονται τὰ ἑξῆς κατὰ σειρὰν ζητήματα:

Α'. Ἀστυνομικαὶ Διευθύνσεις.

Ι. Ἀπὸ Διοικητικῆς ἀπόψεως:

1) Πόση ἦτο ἡ δύναμις ἑκάστης Διευθύνσεως κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ πόση τὴν 31ην Δεκεμβρίου π.ἔ., τίνες αἱ αὐξομειώσεις αὐτῆς διαρκοῦντος τοῦ ἔτους, καὶ τίνες οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες αὐτάς.

Πόσα τμήματα τάξεως καὶ πόσα εἰδικὰ ἐλειτούργουν παρ' ἑκάστῃ Διευθύνσει, τίνες οἱ διοικήσαντες αὐτὰ καὶ ποῖα γενικῶς ἀποτελέσματα ἐπέτυχεν εἷς ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῇ διοικήσει του καὶ ἂν συντρέχωσι λόγοι παροχῆς εἰδικῆς ἀμοιβῆς πρός τινας Ἀστυνομικοὺς Ὑπαλλήλους ὡς ἐπιδείξαντας ἀδιαφόρως πρὸς τὰς εἰδικὰς περιπτώσεις, γενικὸν ἐνδιαφέρον καὶ ζῆλον πάντοτε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Εἰδικὴ μνεία θὰ γίνηται περὶ τῶν ὡρῶν καθ' ἃς ἐνηργήθησαν αἱ ὑποχρεωτικαὶ ἐπιθεωρήσεις ὡς καὶ περὶ τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν τακτικῶν γενόμεναι τοιαῦται καὶ τῶν ὡρῶν καθ' ἃς ἐνηργήθησαν αὗται ὑπὸ τῶν Ὑποδιευθυντῶν, Διαμερισματαρχῶν καὶ Διοικητῶν καὶ Ὑποδιοικητῶν τῶν τμημάτων.

2) Ἀπὸ πειθαρχικῆς ἀπόψεως πόσοι κατὰ βαθμοὺς ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐτιμωρήθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, μὲ ποινὰς προστίμου πλέον τῶν 50 δραχμῶν, ἢ βαρυτέρας ποινάς, πόσοι ἐτέθησαν εἰς διαθεσιμότητα, ὡς καὶ ποῖαι αἱ ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν πράξεων λόγῳ τῶν ὁποίων ἐτέθησαν εἰς τοιαύτην καὶ τέλος πόσοι παρητήθησαν κατὰ βαθμοὺς πάντοτε. Εἰδικῶς θὰ γίνῃ μνεία ἂν παρετηρήθησαν χαρακτηριστικὰ παραπτώματα ἐμφαίνοντα διαφθορὰν χαρακτῆρος καὶ προκαλοῦντα δυσμενῆ τοῦ κοινοῦ σχόλια λόγῳ τοῦ τρόπου τῆς διαπράξεώς των.

3) Πόσα κατεχόμενα οἰκήματα τοῦ Δημοσίου καὶ πόσα ἰδιωτικά, διὰ τὴν Ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ποῖον εἶναι τὸ καταβαλλόμενον μίσθωμα ἐτησίως δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν (προσαρτηθήτω πρὸς τοῦτο κατάστασις) ποία ἡ κατάστασις γενικῶς τῶν οἰκημάτων τούτων, ἐὰν εἶναι ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἄνετον ἐγκατάστασιν πάντων τῶν ὑπαλλήλων καὶ γραφείων. Ἂν ὑπάρχουν κρατητήρια καὶ ποία ἡ κατάστασίς των γενικῶς.

4) Δημόσια εἴδη. Ἱματισμὸς ὑπαλλήλων, εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται, ἂν πάντες εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ δύο στολὰς χειμερινάς, μίαν χλαίνην καὶ δύο θερινάς, ἂν ὄχι διατί; Ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ποία εἶναι ἡ κατάστασις τῶν χορηγηθέντων εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ἂν εἶναι ἀντοχῆς, ἂν ὑπάρχωσι ἀδιάβροχα ἐπαρκῆ καὶ ἂν εἶναι καλῆς ποιότητος καὶ ἀντοχῆς. Ἂν πάντες οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ συρικτρῶν, ζωνῶν, σημειωματαρίων, ράβδων, σημάτων ὑπηρεσίας, πιλικίων, καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει ἐὰν ὑπάρχωσιν ἀποθέματα ἐν τῇ ἀποθήκῃ καὶ πόσα ἐξ ἑκάστου εἴδους συγκεκριμένως (προσαρτηθήτω κατάστασις τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ ἀποθήκῃ εἰδῶν).

5) Ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς, ἂν παρετηρήθη νοσηρότης τις εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ κυρίως ἂν ὡρισμένη νόσος σημειοῦται ἐπὶ πολλῶν ὑπαλλήλων, τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας ταύτην (προσαρτηθήτω ἀριθμητικὴ κατάστασις τῶν ἀσθενούντων ἀπὸ διαφόρους νόσους, πρὰ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Ἀξιωματικοῦ μετ' ἰδίων παρατηρήσεών του, ἂν ἐσημειώθησαν ἀφροδίσια νοσήματα ἐπὶ πολλῶν ὑπαλλήλων καὶ τίνα μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς περιστολήν των).

6) Πόσοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ὑπηρέτουν παρὰ τῇ Διευθύνσει τὴν 1ην Ἰανουαρίου .... καὶ πόσοι τὴν 31 Δεκεμβρίου π.ἔ., ἂν ἐσημειώθη αὐξομείωσις τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν καὶ τίνες οἱ

λόγοι οἱ προκαλέσαντες ταύτην καὶ ἐν γένει ποία ὑπῆρξεν ἡ ἀπόδοσίς των ἀπὸ ὑπηρεσιακῆς ἀπόψεως.

ΙΙ. Ἀπὸ ἀστυνομικῆς ἀπόψεως :

1) Ὑποβάλλεται πίναξ τῆς ἐτησίας στατιστικῆς ἐγκληματικότητος κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ μηνιαίου τοιούτου.

Ἐν τῷ πίνακι θ' ἀναγράφηται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης κάτωθι ἑκάστου ἀριθμοῦ, ὁ ἀντίστοιχος τοῦ προηγουμένου ἔτους, πρὸς παραλληλισμόν, ἐν τῇ ἀναφορᾷ δὲ αἱ κρίσεις καὶ συμπεράσματα ἐκ ταύτης.

2) Ἐν τῇ σχετικῇ ἀναφορᾷ θ' ἀναγράφηται :

α') Ἐὰν ἔλαβον χώραν ἀποδράσεις κρατουμένων καὶ ἂν ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις τῶν δραπετῶν καὶ ἂν ὀφείλωνται εἰς ὑπαιτιότητα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἄλλων.

β') Πόσα καὶ ποίου εἴδους δυστυχήματα συνέβησαν, ποῖα ἄξια λόγου συμβάντα συνέβησαν καθ' ἃ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐκτιμηθῇ παρά τε τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ κοινοῦ ἡ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἂν ἐξεφράσθησαν εὐαρέσκειαι πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν γενικῶς καὶ παρὰ τίνων Ἀρχῶν ἢ ἰδιωτῶν ἢ Σωματείων, ὡς καὶ ἂν ἐξεφράσθησαν τοιαῦται, παρεσχέθησαν χρηματικαὶ ἀμοιβαὶ εἰς ὡρισμένους ὑπαλλήλους (προσαρτηθήτω κατάστασις ὀνομαστικὴ τῶν ὑπαλλήλων εἰς οὓς παρεσχέθησαν τοιαῦται) καὶ ἀντίγραφα τῶν ἀπονεμηθεισῶν γενικῶν εὐαρεσκειῶν.

γ') Ποία ἡ ἐξέλιξις τῆς δημοσίας ὑγείας, ἂν ἐσημειώθησαν ἐπιδημίαι ἢ μολυσματικαὶ νόσοι καὶ ποία ἡ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ διάρκειαν αὐτῶν.

δ') Ποῖαι ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος (προσαρτᾶται πίναξ περιληπτικός).

ε') Ἂν λειτουργῶσιν οἶκοι ἀνοχῆς, πόσοι καὶ πόσαι γυναῖκες κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους διέμειναν ἐν αὐτοῖς.

Ποῖος ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν αἵτινες ἔχουσι χαρακτηρισθῇ ὡς ἐλευθέριαι καὶ ἂν ἐνεργῆται συστηματικὴ ἢ ἔκτακτος ἐπιθεώρησις τῶν γυναικῶν τούτων καὶ ἐπίσης περὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ κρυφίου ἑταιρισμοῦ καὶ τῶν μέτρων ἅτινα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας πρὸς πρόληψιν διαφθορᾶς ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ ποῖα τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν.

στ') Ἂν ἐνηργήθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος συστηματικαὶ Ἀστυϊατρικαὶ ἐπιθεωρήσεις, τῶν διαφόρων καταστημάτων, ξενοδοχείων ὕπνου, φαγητοῦ μαγειρείων κ.λ.π. ποῖαι αἱ ἐντυπώσεις τῆς Ἀστυϊατρικῆς ὑπηρεσίας, ποῖα τὰ ληφθέντα μέτρα καὶ ποία ἡ ἀποτελεσματικότης αὐτῶν.

ζ') Τέλος συνοπτικῶς τὰ συμπεράσματα ἐκ τῆς ἀνασκοπήσεως τῶν πεπραγμένων ὅλου τοῦ ἔτους περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς προόδου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Β') Ἀστυνομικὴ Σχολή.

Ὑποβάλλει ἀναφορὰν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων ἀντικειμένων :

1) Πόσοι δόκιμοι εἰσήχθησαν πρὸς φοίτησιν ἐν τῇ Σχολῇ καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ πόσοι ἐκ τούτων ἀπεβλήθησαν ὁριστικῶς, πόσοι παρητήθησαν καὶ πόσοι διωρίσθησαν ὁριστικῶς ὡς ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ κατὰ βαθμούς.

2) Ποία ὑπῆρξεν ἡ ἐπίδοσις τῶν δοκίμων εἰς τὰ μαθήματά των ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως, ἤτοι ἂν παρετηρήθη προθυμία, ἐπιμέλεια καὶ ζῆλος εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν καθηκόντων των.

3) Ἂν ἐγένοντο τακτικῶς ἀσκήσεις εἰς τοὺς δοκίμους καὶ ἂν οἱ πρὸς τοῦτο τεταγμένοι εἶναι κατάλληλοι.

4) Ποῖοι οἱ καθηγηταὶ οἱ διδάξαντες καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ ποῖον ἕκαστος μάθημα καὶ ἂν ἐξετέλεσαν τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος, προθύμως καὶ μεθοδικῶς.

5) Ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως. Ὑποβάλλεται κατάστασις τοῦ ἐν ἀποθήκῃ ὑπάρχοντος ὑλικοῦ ἐκτὸς τοῦ ἐν χρήσει τοιούτου, κατὰ κεφάλαια καὶ κατηγορίας. Ἐπίσης πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ποιότητος καὶ ἀντοχῆς τῶν διαφόρων εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται ὁ ἱματισμὸς τῶν δοκίμων καὶ ἂν ἐχρησιμοποιήθησαν πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων παλαιαὶ

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2593/1953.

«Περὶ ἀσκήσεως τοῦ Μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν Μαιῶν».

Ἄδεια ἀσκήσεως.

Ἄρθρον 1.— 1. Πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ τίτλου τῆς Μαίας καὶ τὴν ἀπόκτησιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος Ν.Δ. παρεχομένων δικαιωμάτων ἀπαιτεῖται πτυχίον μιᾶς τῶν ἐν τῷ Κράτει λειτουργουσῶν καὶ ἀνεγνωρισμένων Μαιευτικῶν Σχολῶν ἢ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἰσοτίμων τοιούτων, χορηγούμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Κοιν. Προνοίας μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Α. Υ. Συμβουλίου, δι' ἀποφάσεώς του ὁρίζει ἑκάστοτε ἀλλοδαπὰς Σχολὰς ἰσοτίμους πρὸς τὰς ἡμεδαπάς. Οἱ πτυχιοῦχοι τῶν ἰσοτίμων Σχολῶν τῆς Ἀλλοδαπῆς ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰς Ἵδρυμα παρ' ᾧ λειτουργεῖ Σχολὴ Μαιῶν, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας, μετ' ἐπιτυχῆ δὲ δοκιμασίαν πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, λαμβάνουσι τὴν ἄδειαν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τὰ τρία πρῶτα ἔτη ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα εἰς μέρος ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας ἀναγραφόμενον ἐν τῇ ἐκδιδομένῃ ἀδείᾳ.

Ἄρθρον 2.— 1. Τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἄδειαν χορηγεῖ ὁ Ὑπουργὸς Κοιν. Προνοίας διὰ πράξεως αὐτοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ ἄδεια ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ πρωτοτύπου ἢ κεκυρωμένου ἀντιγράφου τοῦ δπλώματος μετὰ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Σχολῆς, ὅτι ἡ αἰτοῦσα ἐξεπλήρωσε τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις της, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποφοίτων ἡμεδαπῆς Σχολῆς.

Σχολαὶ καὶ ἐκπαίδευσις Μαιῶν.

Ἄρθρον 3.—Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Μαιῶν γίνεται μόνον εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ λειτουργούσας Σχολὰς ἐντὸς Δημοσίων ἢ Δημοτικῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων, ἢ ἐντὸς Ἱδρυμάτων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

. . . . . .

Ἄρθρον 4.— Δεκταὶ εἰς τὰς ἐν τῷ Κράτει λειτουργούσας ἀνεγνωρισμένας Μαιευτικὰς Σχολὰς ὡς μαθήτριαι, γίνονται αἱ ἔχουσαι τὰ κάτωθι προσόντα :

α) Ἡλικίαν 18 ἐτῶν, συμπεπληρωμένων, μέχρι 30 ἐτῶν.

β) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης Σχολῆς.

γ) Ἀπόσπασμα Ποινικοῦ Μητρώου Λευκόν.

στολαὶ καὶ χλαῖναι, ὡς καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐπαρκὴς ἱματισμὸς διὰ τὸ θέρος, καὶ τὸν χειμῶνα ἢ δέον νὰ ληφθῇ μέριμνα πρὸς προμήθειαν.

6) Ἐν γένει πᾶσα παρατήρησις περὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς πρὸς βελτίωσιν καὶ κανονικωτέραν λειτουργίαν αὐτῆς.

Γ'. Ἀποθήκη Ὑλικοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων.

1) Ὑποβάλλει κατάστασιν λεπτομερῆ δοσοληψίας ὑλικοῦ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα ὅλου τοῦ ἔτους, ἤτοι τὶ ὑλικὸν εἶχε τὴν 1 Ἰανουαρίου π.ἔ. ποῖον νέον εἰσῆλθε καθ' ὅλον τὸ ἔτος, συνολικῶς δι' ἕκαστον εἶδος, πόσον διετέθη ἐκ τούτου καὶ εἰς ποίας ἀρχὰς καὶ τέλος τὸ ὑπόλοιπον ἑκάστου εἴδους ὑπάρχον ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τὴν 31 Δεκεμβρίου π.ἔ.

2) Ἀναφέρει λεπτομερῶς τίνων εἰδῶν στερεῖται ἡ ἀποθήκη ἢ δὲν ἔχει ἐπαρκῆ τοιαῦτα καὶ χρειάζεται προμήθεια τούτων.

Ἂν τὰ ὑπάρχοντα εἴδη εἶναι ταξινομημένα καλῶς καὶ ἂν συντηρῶνται καλῶς ἐν τῇ ἀποθήκῃ καὶ ἐν γένει προτείνει πᾶν μέτρον κρινόμενον ἀναγκαῖον διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς Ἀποθήκης.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. Γαρέζος

δ) Πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς βεβαιοῦν ὅτι δὲν παρεπέμφθησαν δι' ὁριστικοῦ Βουλεύματος διὰ πρᾶξιν συνεπαγομένην ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3 τοῦ παρόντος.

ε) Πιστοποιητικὸν τῶν οἰκείων Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ ἐνοριῶν περὶ τοῦ χρηστοῦ ἤθους αὐτῶν.

στ) Πλήρη ὑγείαν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὀργανισμῷ ὁριζόμενα.

ζ) Ἀνάστημα τοὐλάχιστον 1,55 τοῦ μέτρου.

Ἄρθρον 5.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων εἰς ἑκάστην Σχολὴν μαθητριῶν ὁρίζεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἀναλόγως τῆς Στεγαστικῆς δυνατότητος ἑκάστης Σχολῆς. Πάντως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 40% τῆς δυνάμεως τῶν κλινῶν τῆς Σχολῆς.

.....

Ἄρθρον 6.— 1. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι τριετής, ἧς τὸ πρῶτον ἑξάμηνον ἀποτελεῖ δοκιμαστικὴν περίοδον μεθ' ἣν αἱ κρινόμεναι ἀκατάλληλοι πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν των ἀποβάλλονται τῆς Σχολῆς μετ' ἀπόφασιν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ κατὰ τὰ λεπτομερέστερον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὀργανισμῷ ὁριζόμενα.

2. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως αἱ μαθήτριαι, ὑποχρεοῦνται νὰ διαμένωσι καὶ διαιτῶνται ἐντὸς τῆς Σχολῆς. Ἀπαγορεύεται ρητῶς ἡ μεταγραφὴ μαθητρίας ἐκ τῆς μιᾶς Σχολῆς εἰς ἄλλην.

3. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ τρίτου ἔτους, αἱ παρακολουθήσασαι τακτικῶς τὰ θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ μαθήματα μαθήτριαι ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις.

.....

Ὑποχρεώσεις Ἀποφοίτων.

Ἄρθρον 7.—Αἱ ἐπιτυχοῦσαι εἰς τὰς ἐξετάσεις των μαθήτριαι μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς Μαιῶν ὑποχρεοῦνται πρὸ τῆς χορηγήσεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 προβλεπομένης ἀδείας, νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὸ Ἵδρυμα παρ' ᾧ ἐξεπαιδεύθησαν.

Ἐὰν αἱ ὑφιστάμεναι ἀνάγκαι τοῦ Ἱδρύματος πληροῦνται διὰ μικροτέρου ἀριθμοῦ τῶν τυχουσῶν πτυχίου μαθητριῶν, αἱ πλεονάζουσαι, μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπηρετοῦσι τὸ ὡς ἄνω ἔτος εἰς ἕτερον Ἵδρυμα ἢ εἰς Περιφερειακὰ Κέντρα Ὑγείας τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας καὶ τοιαῦτα τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας.

Ἄρθρον 8.— 1. Ἅπασαι αἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 τοῦ παρόντος εἰσαχθεῖσαι μαθήτριαι κτώμεναι ἄδειαν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος Μαίας ὑποχρεοῦνται κατὰ τὰ πρῶτα τρία ἔτη ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀδείας νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα εἰς τὸ μέρος τῆς ὑπαίθρου τὸ ὁριζόμενον ἐν τῇ ἀδείᾳ. Εἰς τὰς προερχομένας ἐκ περιοχῶν τῆς ὑπαίθρου ὡς τόπος ἀσκήσεως ὁρίζεται ὁ τόπος τῆς προελεύσεώς των, ἐφ' ὅσον οὗτος στερεῖται Μαίας ἢ εἰς μέρος πλησιέστερον πρὸς αὐτόν, ὁριζόμενον ὁμοίως ἐν τῇ ἀδείᾳ.

2. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς Κοιν. Προνοίας μετὰ πρότασιν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Μαιευτηρίων ἐν οἷς λειτουργοῦσιν Σχολαὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πρόσληψιν ἀριθμοῦ ἀποφοιτησασῶν Μαιῶν ἀπαραιτήτων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν πρὸς συμπλήρωσιν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων.

Ὑποχρεώσεις (Δήμων καὶ Κοινοτήτων)

Ἄρθρον 9.— 1. Δῆμοι καὶ Κοινότητες πραγματοποιοῦντες ἐτήσια ἔσοδα ἀνώτερα τῶν 150.000.000 δραχμῶν ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβωσιν Δημοτικὴν ἢ Κοινοτικὴν Μαίαν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τοὐλάχιστον ἀκολούθου, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος δὲν λειτουργοῦσιν Ἱδρύματα παρέχοντα δωρεὰν Μαιευτικὴν περίθαλψιν εἰς τὰς ἀπόρους δημότιδάς των.

2. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων οἱ Νομάρχαι δι' ἀποφάσεώς των ἐκδιδομένης ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καταρτίζουσιν ὁμάδας Κοινοτήτων καὶ ὁρίζουσι τὰς παρ' ἑκάστης τούτων ἀναγραπτέας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ των πιστώσεις, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῆς προσληφθησομένης, διὰ τὴν ὁμάδα μαίας. Εἰς

τὰς ὁμάδας περιλαμβάνονται Κοινότητες ὧν ἁπασῶν τὰ συνολικὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 150.000.000 δρ. ἐτησίως. Εἰς ἑκάστην τῶν ὁμάδων τούτων διορίζονται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, μετὰ πρότασιν τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων Μαῖαι ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τούλάχιστον ἀκολούθου.

Εἰς ἃς ὁμάδας κοινοτήτων ἱδρυθήσονται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, κοινοτικοὶ ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ αἱ κατὰ τὴν παροῦσαν διάταξιν προσλαμβανόμεναι Κοινοτικαὶ μαῖαι ὑπάγονται εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ὑγειονομικοῦ σταθμοῦ.

3. Αἱ ἐκ τῶν Μαιῶν λαβοῦσαι ἄδειαν ἀσκήσεως εἰς μέρος περιλαμβανόμενον εἰς τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον ὁμάδας Κοινοτήτων διορίζονται ὑποχρεωτικῶς αἱ Μαῖαι τῆς ὁμάδος ταύτης, μὴ ὑπαρχουσῶν δὲ τοιούτων προτιμῶνται αἱ λαβοῦσαι ἄδειαν ἀσκήσεως εἰς μέρος τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ.

4. Αἱ Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ Μαῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι δωρεὰν περίθαλψιν εἰς τὰς ἀπόρους ἐπιτόκους καὶ λεχοΐδας δημότιδας τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ Ὁμάδος Κοινοτήτων παρ' οἷς εἶναι διωρισμέναι. Ἐπίσης εἶναι ὑποχρεωμέναι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἄλλης ἐκτάκτου ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἀνατεθησομένης εἰς αὐτὰς ὑπὸ τῶν τοπικῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, μετ' ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

5. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς Κοιν. Προνοίας κρίνῃ ὅτι εἶναι οἰκονομικῶς ἀνέφικτος ἡ παραμονὴ τῆς Μαίας εἰς ὁρισθὲν μέρος καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν διωρίσθη ὡς Δημοτικὴ ἢ Κοινοτικὴ Μαῖα δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸν τόπον τῆς ὑποχρεωτκῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος διὰ τὸ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς τριετίας ὑπόλοιπον διάστημα.

Ἀνάκλησις ἀδείας.

Ἄρθρον 10.—Ἡ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέματος τῆς Μαίας ἀνακαλεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας :

1) Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 8 ὑποχρεώσεών των.

2) Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν παρ. 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος.

3) Ἐν περιπτώσει καταδίκης ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαιρέσει, πλαστογραφίᾳ, ἐκβιάσει, κιβδηλίᾳ, παραχαράξει.

4) Ὅταν συνεπείᾳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς βλάβης ἢ νοσήματος ἢ συνεπείᾳ ἐξαντλήσεως τῶν σωματικῶν ἢ διανοητικῶν δυνάμεων, ἡ κεκτημένη τὴν ἄδειαν ἀπώλεσε τὰς πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς Μαίας ἱκανότητας, τῆς ἀνικανότητος διαπιστουμένης ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 11.—1. Αἱ Μαῖαι ὀφείλουσι νὰ περιορίζωνται κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των εἰς τὰ κάτωθι:

α) Τὴν προετοιμασίαν τοῦ φυσιολογικοῦ τοκετοῦ, ἤτοι εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς πορείας τῆς κυήσεως (χορήγησις ὁδηγιῶν γενικῶν περὶ τῆς ἀγωγῆς κατὰ τὴν κύησιν, διαιτητικῆς τῆς ἐγκύου, ἀναλύσεων οὔρων, περιφερειακῆς πιέσεως καὶ ὑγιεινῆς ἐγκύου).

β) Τὴν διεξαγωγὴν τοῦ τοκετοῦ κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐπιβαλλομένους ὅρους, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ φυσιολογικοῦ τοκετοῦ.

Ἐν περιπτώσει ἀνωμαλίας τινὸς ἡ Μαῖα ὑποχρεοῦται νὰ παραπέμψῃ πάραυτα τὴν ἔγκυον πρὸς ἰατρόν.

γ) Τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς μητρὸς διὰ τὴν περαιτέρω ὑγιεινὴν ἀνάπτυξιν τοῦ βρέφους, (παραπομπὴ εἰς Παιδίατρον ἢ Βρεφικὸν Σταθμόν).

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν Μαῖαν ἡ ἐκτέλεσις οἱασδήποτε μαιευτικῆς ἢ γυναικολογικῆς ἐπεμβάσεως.

3. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τὰς Μαίας ἡ ἔκδοσις συνταγῶν καὶ ἡ ἄνευ ἐντολῆς ἰατροῦ χορήγησις φαρμάκων, ὡς καὶ ἡ διακοπὴ τῆς χρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ διαταχθέντων φαρ-

μάκων. Ἐξαιρετικῶς ὅμως ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγραφὴ καὶ χορήγησις τῶν φαρμάκων καὶ ἀναλγητικῶν μέσων ἅτινα θὰ καθορίσῃ Β. Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Α. Υ. Συμβουλίου. Τὸ αὐτὸ Β. Διάταγμα θέλει καθορίσει καὶ τὰ βοηθητικὰ ἐργαλεῖα ἅτινα δύναται νὰ χρησιμοποιῇ ἡ Μαῖα.

4. Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν Μαῖαν νὰ ἐπικρίνῃ τὴν ἀγωγὴν τοῦ θεράποντος ἰατροῦ καὶ νὰ ἐπηρεάζῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἰατροῦ.

5. Αἱ ὑπερβαίνουσαι ἐκ προθέσεως τὰ καθήκοντα αὐτῶν Μαῖαι ἢ ἐπιδεικνύουσαι ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν πλὴν τῶν προβλεπομένων ποινικῶν κυρώσεων, τιμωροῦνται προτάσει τοῦ οἰκείου Ὑγειον. Κέντρου καὶ ἀποφάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Κοιν. Προνοίας Ὑπουργοῦ, διὰ προσκαίρου καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ διαρκοῦς ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Στολή.

Ἄρθρον 12.—1. Ἅπασαι αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν.Δ. νομίμως μετερχόμεναι τὸ μαιευτικὸν ἐπάγγελμα, ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τὴν καθορισθεῖσαν διὰ τοῦ ἀπὸ 7-6-1951 Β.Δ. ὡς καὶ τὸ σῆμα τῆς Σχολῆς ἐξ ἧς ἀπεφοίτησαν.

2. Ἡ μὴ συμμόρφωσις πρὸς τὴν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποχρέωσιν τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι 2.000 μεταλλικῶν δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Ὑγειονομικοῦ Κέντρου.

3. Ἡ δημοσίως καὶ ἄνευ δικαιώματος φέρουσα στολὴν τῆς μαίας ἢ τὸ σῆμα τῆς Σχολῆς ἄλλης ἢ ἐκείνης παρ' ἧ ἐξεπαιδεύθη τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς ἢ διὰ χρηματικοῦ προστίμου ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Τήρησις Βιβλίου Τοκετῶν.

Ἄρθρον 13.—1. Αἱ νομίμως ἀσκοῦσαι τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν Μαῖαι ὑποχρεοῦνται εἰς τήρησιν ἑνὸς βιβλίου μητρῴου ἐν ᾧ ἀναγράφονται ἡμερολογιακῶς οἱ τοκετοί, ἡ χρονολογία ἐκτελέσεως αὐτῶν, τὸ φῦλον τοῦ νεογνοῦ, τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν γονέων αὐτοῦ, ἡ πόλις ἢ τὸ χωρίον εἰς ὃ κατοικοῦσιν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἢ παρατήρησις ἀφορῶσα τὸ νεογνὸν ἢ τοὺς γονεῖς, ὡς καὶ ἑτέρου τοιούτου περιέχοντος ἐκτενῶς τὸ ἱστορικὸν ἑκάστης περιπτώσεως συμφώνως πρὸς τὸ χορηγούμενον ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Κέντρων ὑπόδειγμα.

Τὰ βιβλία ταῦτα προσάγονται πρὸ πάσης χρήσεως καὶ μονογράφονται ἠριθμημένα κατὰ σελίδα παρὰ τοῦ οἰκείου Νομιάτρου.

2. Αἱ μὴ τηροῦσαι ἢ πλημμελῶς τηροῦσαι τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον βιβλία Μαῖαι, τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου διὰ προστίμου μέχρι 2.000 μεταλλικῶν δραχμῶν.

Διαφήμισις.

Ἄρθρον 14.—1. Ἀπαγορεύεται εἰς νομίμως μετερχομένας τὸ μαιευτικὸν ἐπάγγελμα Μαίας ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὡς καὶ ἐπὶ πάσης διαφημίσεως ἀναγραφὴ οἱασδήποτε ἄλλης λέξεως πλὴν τοῦ ὀνοματεπωνύμου καὶ τῆς λέξεως «Μαῖα». Κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὰς ἀποφοίτους ἀνεγνωρισμένων Σχολῶν τριετοῦς φοιτήσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγραφὴ τῶν λέξεων «Διπλωματοῦχος Μαῖα».

2. Ἡ παράβασις τῆς προηγουμένης παραγράφου τιμωρεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Ὑγειονομικοῦ Κέντρου διὰ προστίμου 500 μέχρι 2.000 δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσκαίρου ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας, ἐν δευτέρᾳ δὲ ὑποτροπῇ δι' ὁριστικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Μητρῷα.

Ἄρθρον 15.—Παρὰ τοῖς Ὑγειονομικοῖς Κέντροις τηροῦνται μητρῷα εἰς ἃ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγγραφῶσιν ἅπασαι αἱ νομίμως ἀσκοῦσαι τὸ ἐπάγγελμα τῆς μαίας ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς

δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχουσι καὶ αἱ διὰ πρώτην φορὰν ἐγκαθιστάμεναι εἰς τὴν περιφέρειαν ὑγειονομικοῦ τινος Κέντρου Μαῖαι ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγκατατάσεώς των.

Παράνομος ἄσκησις.

Ἄρθρον 16.—1. Μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 25.000 δραχμῶν τιμωρεῖται πᾶν πρόσωπον, ὅπερ χωρὶς νὰ κέκτηται πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Μαιευτικῆς Σχολῆς ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τῆς Μαίας.

2. Μὲ φυλάκισιν μέχρις 6 μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 10.000 δραχμῶν τιμωρεῖται πᾶν πρόσωπον ὅπερ κέκτηται μὲν πτυχίον ἀνεγνωρισμένης Μαιευτικῆς Σχολῆς, ἀσκεῖ ὅμως τὸ ἐπάγγελμα ἄνευ τῆς κατὰ τὸ παρὸν διοικητικῆς ἀδείας.

3. Μὲ ποινὴν φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 2.000 δραχμῶν τιμωρεῖται ἡ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος ἀσκοῦσα εἰς ἕτερον μέρος τῆς χώρας παρὰ τὸ ἀναγραφόμενον ἐν τῇ ἀδείᾳ.

Ἡ πρόσκλησις ἐκ περιστάσεως μαίας ἐξ ἄλλης περιφερείας, δὲν ἀποτελεῖ παράβασιν τῆς παρούσης διατάξεως.

4. Μὲ ποινὴν φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς καὶ χρηματικὸν πρόστιμον μέχρι 1000 δρχ. τιμωροῦνται οἱ κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος μὴ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὰ μητρῶα τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Μαῖαι.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 17.—1. Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. περαιτέρω ἄσκησις τοῦ Μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὰς βάσει προγενεστέρων Νόμων ἢ Διαταγμάτων τυχούσας ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς Μαίας, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ μέρος εἰς ὃ ἀσκοῦσι τὸ ἐπάγγελμα δὲν ὑπάρχει ἐπιστήμων Μαία.

2. Αἱ βάσει προγενεστέρων Νόμων ἐκδοθεῖσαι τοπικαὶ ἄδειαι ἰσχύουσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν Κοινότητα δι' ἣν ἐξεδόθησαν.

3. Ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν κεκτημένων τοιαύτην τοπικὴν ἄδειαν εἰς ἑτέρας Κοινότητας ἀπαγορεύεται καὶ τιμωρεῖται διὰ προσκαίρου καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ὁριστικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος προβλεπομένων ποινῶν.

4. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις εἶναι δυνατὴ ἡ χορήγησις προσωρινῆς ἀδείας ἀσκήσεως εἰς ἑτέραν Κοινότητα Μαίας κεκτημένης τοπικὴν ἄδειαν, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Νομιάτρου καὶ ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ Κοινότητι ταύτῃ δὲν ἀσκεῖ ἐπιστήμων Μαῖα.

.....

Ἄρθρα 18 καὶ **19** παραλείπονται ὡς μὴ ἐνδιαφέροντα τοὺς ἀστυνομικούς.

Ἄρθρον 21.— 1. Ὁ ὑπ' ἀριθ. 2448/40 Α.Ν. «περὶ ἀσκήσεως τοῦ Μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἐκπαιδεύσεως Μαιῶν», πλὴν τοῦ ἄρθρου 17 αὐτοῦ, καταργεῖται.

2. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος Ν.Δ. προβλεπόμεναι Διοικητικαὶ ἢ Δικαστικαὶ ποιναὶ ἢ πρόστιμα νοοῦνται εἰς μεταλλικὰς δραχμάς, τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς λογιζομένης κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ ποινῶν εἰς χρῆμα διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1953.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΙΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ
Τμῆμα Διοικητικὸν

'Αριθ. πρωτ 2380/28/12 — 'Εν 'Αθήναις τῇ 20ῇ 'Οκτωβρίου 1953

ΑΠΟΦΑΣΙΣ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

'Έχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 2458/53 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ κωδ. Ν. 4971/31 περὶ 'Οργανισμοῦ τοῦ Σώματος 'Αστυν. Πόλεων, καὶ ρυθμίσεως τῆς θέσεως τῶν ὑπεραρίθμων ἀστυν. ὑπαλλήλων» 2) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 20917/41/3 ἀπὸ 14-10-1953 ἀναφορὰν τοῦ 'Αρχηγοῦ 'Αστυν. Πόλεων,

'Αποφασίζομεν

Κατανέμομεν τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 2458/53 καθοριζομένην ὀργανικὴν δύναμιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν 'Υπηρεσιῶν 'Αστυνομίας Πόλεων, ὡς εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἀναλυτικῶς ἐκτίθεται:

'Υπηρεσίαι	'Αρχηγοί	'Αστυν. Δ/νταὶ Α'	'Αστυν. Δ/νταὶ Β'	'Αστυν. Α'	'Αστυν. Β'	'Υπαστ. Α'	'Υπαστ. Β'	'Ανθυπ.	'Αρχ/κες	'Υπαρχ.	'Αστ/κες
1. 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν											
α) Γεν. Δ/νσις 'Αστ. Πόλεων ..	1	1	3	3	4	6	2	2	5	3	28
β) » » 'Αλλοδαπῶν ...		1	3	5	14	15	8	3	24	28	230
γ) » » Παθ. 'Αεραμ....		1	—	1	3	2	2		3	3	12
2. 'Αρχηγεῖον 'Αστυν. Πόλεων...	1	2	1	3	4	4	3		5	3	84
3. Δ/νσις 'Εγκλ. 'Υπηρεσιῶν.....		1	1	2	5	4	4	4	9	2	35
4. Τουριστικὴ 'Αστυνομία.....		1	1	2	4	5	5		7	10	90
5. 'Υπ. Προστ. 'Εθν. Νομίσματος.		1	—	2	3	4	4		7	5	42
6. Γεν. 'Εποπτ. 'Αγορανομίας....		1	—	1	2	1	1		—	1	6
7. 'Αστυνομικὴ Σχολὴ.....		1	1	2	5	3	2	2	7	—	18
8. 'Αποθήκη 'Υλικοῦ 'Αστ. Πόλεων		—	1	—	1	1	—		2	2	8
9. 'Αστυν. Νοσοκομεῖον.....		—	—	1	1	1	—	1	4	3	12
10. Ε.Τ.Υ.Α.Π.		—	1	1	1	2	—		1	—	7
11. Δ/νσις 'Αστυν. 'Αθηνῶν		5	20	61	95	226	86	86	340	125	3940
12. » » Πειραιῶς		3	8	20	33	68	37	32	110	50	1300
13. » » Πατρῶν		1	1	4	10	18	9	5	38	20	310
14. » » Κερκύρας.....		1	1	2	5	10	2	7	12	10	130
Σύνολον.....	2	20	42	110	190	370	165	142	574	265	6252

'Ο 'Υπουργὸς
Π. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρῃτήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὁ 'Αρχ/λαξ Σορῶκος Παν., ὁ 'Υπαρχ. Ζέρβας 'Αλ. καὶ οἱ ἀστ/κες Γεωργίου Τρ., Κουκούρης 'Ελ., Λαμπρόπουλος Δ. καὶ Σταυρουλάκης Γ.

'Απελύθη διὰ λόγους ὑγείας ὁ ἀστυφύλαξ Κουφάκης Ι.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὠνομάσθησαν τακτικοὶ ἀστυφύλακες, οἱ μέχρι τοῦδε μαθητευόμενοι τοιοῦτοι : Μπαγετάκος 'Ηλ., Βαρδάκης Α., Σταματάκης Ε., Φεράκης Ι., Σκούρας Ι., Ζαφείρης Γ., Σάγκρης Π., Κόλλιας Π., Μαστοράκος Α., Χαλβατζῆς Α., Γεωργόπουλος Α., Μπαρμπαρούτσης Ι., Ζωγράφος Γ., Καρανίκας Ι., Μπελλᾶς Ε., Τακμάκης Ν., Πολύζος Ε., Τζεδάκης Χ., Χαρῖτος Χ., Γωνιωτάκης Ν., Ντζούρας Κ., Σταυρόπουλος Δ., Μιχαὴλ Δ., Λουπαρέας Γ., Φωτόπουλος Γ., Δήμου Ι., Κουτσόπουλος Δ., Καπερώνης Γ., Τσομῶκος Α. καὶ Τσίγκας Ν.

*

ΑΜΟΙΒΑΙ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ἀμοιβαί : α) Ἔπαινος εἰς τὸν 'Υπαστυνόμον Α' κ. Καλαϊτζάκην Τρ. καὶ β) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Αρχ/κα 'Αδαμόπουλον Εὐθ. καὶ τοὺς ἀστ/κας Πλέσσαν Γ. καὶ Τομαρᾶν Σωτ. διότι οὗτοι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προθυμίας καὶ μεθοδικότητος ἐπέτυχον ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σπείρας διαρρηκτῶν.

'Υπὸ τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ Στόλου 'Υποναυάρχου κ. Κ. Τσάτσου, ἐξεφράσθη ἡ ἄκρα εὐαρέσκειά του εἰς τὸν 'Αστυνόμον Β' κ. Κυρκῖτσον Γ., κοινοποιηθεῖσα καὶ εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυν. Πόλεων, διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποσπάσεώς του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀσφαλείας τοῦ Στόλου, ἐπεδείξατο δραστηριότητα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἁρμοδιότητός του.

*

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Τὴν 25-10-53 εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἐτελέσθησαν Διασυλλογικοὶ ἀγῶνες στίβου τῇ συμμετοχῇ 'Αστυφυλάκων ἀθλητῶν. 'Ο ἀστυφύλαξ Σίλλης Βασίλειος ἐπρώτευσεν εἰς τὸν δρόμον 400 μ. εἰς χρόνον 49'' 5/10 καὶ εἰς τὸν δρόμον 100 μ. εἰς χρόνον 11'' 5/10. 'Ο ἀστυφύλαξ Πολίτης Κωνσταντῖνος ἐπρώτευσεν εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος ὑπερπηδήσας 1 μ. 65. 'Ο ἀστυφύλαξ Πανίτσας Κων/νος ἦλθε 3ος εἰς τὸν δρόμον 110 μ. μετ' ἐμποδίων μὲ χρόνον 17'' 3/1, 6ος εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος ὑπερπηδήσας 1 μ. 65. καὶ 4ος εἰς τὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ ὑπερπηδήσας 3 μ. 'Ο ἀστυφύλαξ Γυφτάκης Δημήτριος, ἦλθε 4ος εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος ὑπερπηδήσας 1.75 μ, 5ος εἰς Δισκοβολίαν μὲ 32.98 μ. 'Ο ἀστυφύλαξ Σύριος 'Ιωάννης 1ος εἰς τὸν δρόμον 5.000 μ. μὲ χρόνον 16' 60'' 4/10 καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Μουρᾶς 'Απόστολος 3ος μὲ χρόνον 17' 07'' 5/10. 'Ο ἀστυφύλαξ Κωτσαύτης Δημήτριος 4ος εἰς τὰ 800 μ. μὲ χρόνον 2' 12'' 1/10.

Τὴν 25-10-53 εἰς τὸ Ρὶνγκ Παναθηναϊκοῦ Α.Ο. ἐτελέσθησαν φιλικοὶ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες, μεταξὺ 'Αστυνομίας—Παναθηναϊκοῦ. 'Επὶ πέντε (5) συναντήσεων τοῦ προγράμματος ἡ 'Αστυνομία ἔσχε τρεῖς (3) νίκας καὶ δύο (2) ἥττας.

Νικηταὶ εἰς τὰ σημεῖα ἀνεδείχθησαν οἱ πυγμάχοι-ἀστυφύλακες Κωνσταντόπουλος Σωτήριος, Μητρόπουλος Δημήτριος καὶ Πριόβολος Γεώργιος. 'Ηττήθησαν εἰς τὰ σημεῖα οἱ ἀστυφύλακες-πυγμάχοι, Παλαιολόγος 'Αθανάσιος καὶ Καρέλας 'Ανδρέας. Οἱ ἀγῶνες εἶχον ἐπιτυχίαν ἀπὸ ὀργανωτικῆς ἀπόψεως καὶ τοὺς παρηκολούθησαν 200 φίλαθλοι περίπου.